

చైతన్య మాసపత్రిక

VOL : 3

ISSUE : 11

GUNTUR

NOVEMBER 2021

40 PAGES

RS. 10/-

గురజాడ మాట !

ఆధునిక మహిళల బాట!!

అంతరాల్లెని సమాజాన్ని అందుకుందాం!

చరిత్రను పునర్నిర్మించు...!!

గౌరియమ్మ

గౌరీ లంకేశ్

కమలా
భస్సన్

ఎబ్రు టీమ్ టీక్

డా.మరియా బిజు

నవదీప్ కార్

సుధా రామన్

మందన

కర్నూలులో..

నెల్లూరులో..

పైశాచకులను శిక్షించాలి

విశాఖ జిల్లా అగనంపూడిలో బాలికపై జరిగిన హత్యాచారానికి నిరసనగా మహిళాలోకం భగ్గుమంది. పైశాచకులను కఠినంగా శిక్షించాలని డిమాండ్ చేస్తూ రాష్ట్ర వ్యాప్తంగా ఐదా ఆధ్వర్యంలో నిరసనలు వెల్లువెత్తాయి.

పెనుగొండలో..

విశాఖలో..

గుత్తి మండలంలో..

ఉద్యమాలే మార్గం..!

స వంబరు 25 హింసా వ్యతిరేక దినం. 1993లో ఐక్యరాజ్యసమితి మహిళలపై సాగుతున్న అన్ని రకాల హింసలను నిర్మూలించాలని, ఆయా ప్రభుత్వాలు అందుకు అవసరమైన చర్యలు తీసుకోవాలని తీర్మానించింది. అందుకనుగుణంగా భారతదేశంతో సహా ప్రపంచ దేశాలన్నీ అనేక చట్టాలు చేశాయి. కానీ రోజురోజుకూ మహిళలపై హింస పెరుగుతూనే ఉంది. ఈ హింసను అధిగమించేందుకు దాని మూలాలను నిర్మూలించాలి. ఈ పని జరుగుతుందా? ప్రేమిస్తున్నామని నమ్మించి మోసం చేస్తున్న యువకులకు ప్రేరణ ఏమిటి? గంజాయి, మత్తు పదార్థాల విచ్చలవిడి వ్యాపారానికి కారణాలేమిటి?

సెప్టెంబరు 8 అంతర్జాతీయ అక్షరాస్యతా దినోత్సవం. ప్రతి ముగ్గురి మహిళల్లో ఇద్దరికి నేటికీ అక్షరాస్యత లేదు. 2003 నుంచి 12 వరకు అక్షరాస్యతా దశాబ్దంగా ప్రకటించారు. “అందరికీ విద్య” ఉండాలని లక్ష్యం. ప్రపంచ నిరక్షరాస్యులలో సగం మంది మనదేశంలో ఉన్నారు. స్థిరమైన ఆర్థికాభివృద్ధి సాధించాలంటే కనీసం 80 శాతం అక్షరాస్యత సాధించాలి. అభివృద్ధి గురించి పెద్ద మాటలు చెప్పే మన రాష్ట్రం సగటు అక్షరాస్యత కంటే దిగువన ఉంది. కేరళ, త్రిపుర లాంటి రాష్ట్రాలు వామపక్షాల పాలనలో అక్షరాస్యతలో ముందున్నాయి. ప్రపంచ సోషలిస్టు దేశాలు అతి తక్కువ కాలంలోనే సంపూర్ణ అక్షరాస్యతను సాధించడంలో ఉన్న మర్మమేమిటి?

మన దేశంలో 2009లో 6-14 సంవత్సరాల పిల్లలకు నిర్బంధ ప్రాథమిక విద్య చట్టం చేశారు. బడిలో నమోదవుతున్న పిల్లల్లో సగ భాగం పిల్లలు బడి మానేస్తున్నారు. పాఠశాలల్లో నాణ్యమైన విద్య, సదుపాయాలు, ఉపాధ్యాయుల లేమి ఇందుకు కారణం. కనీసం సదుపాయాలను, నాణ్యమైన విద్యను ప్రభుత్వాలు అందించడం లేదు. సైన్యం కోసం ఖర్చు పెట్టే బడ్జెట్లో కనీసం 5వ వంతు కూడా విద్యకు కేటాయించడం లేదు. అట్టడుగున ఉండే బాలికల పరిస్థితి మరింత దయనీయంగా ఉండటంలో ఆశ్చర్యమేముంది? జాతీయ విద్యా విధానం పేరుతో బాలికలకు సాంప్రదాయ విద్య నేర్పాలనే పేరిట బీజేపీ ప్రభుత్వం బాలికలపై వివక్షను మరింత పెంచేందుకు పూనుకుంది. జాతీయ విద్యావిధానం అమలుతో రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఎయిడెడ్ విద్యా సంస్థల జీవో, ఉన్న అవకాశాలు కూడా తొలగిస్తోంది.

అక్టోబరు 11న అంతర్జాతీయ బాలికా దినోత్సవం. బాలికలు ఎదుర్కొంటున్న సమస్యలు విద, పోషణ, హక్కులు, ఆరోగ్యం, రక్షణ, బలవంతపు బాలిక వివాహాలు. వీటిపై అవగాహన కల్పించాలనేది లక్ష్యం. కోవిడ్ మూలంగా అత్యాచారాలు, బాల్య వివాహాలు పెరిగాయి. బాలికలకు అవగాహన కల్పించేందుకు గానీ, హక్కుల కోసం నిలబడుతున్న వ్యక్తులకు భద్రత కల్పించేందుకు గానీ ప్రభుత్వాలకు చిత్తశుద్ధి లేనప్పుడు ఈ దినోత్సవాల వల్ల వనగూడే ప్రయోజనం ఏమిటి?

2013లో మనదేశంలో ఆహార భద్రతా చట్టాన్ని తెచ్చారు. ఆకలి సూచిలో భారత్ స్థానం 94. తీవ్రమైన ఆకలి బాధలున్న దేశాల విభాగంలో మనమున్నాము. అక్టోబరు 16 ప్రపంచ ఆహార దినోత్సవంగా ప్రకటించబడింది. ఆకలితో ఉన్న వారికి ముందు అన్నం పెట్టు, ఆ తరువాత వేదం చెప్పు అంటారు స్వామి వివేకానంద. మహిళలు, బాలికలు తమ కుటుంబాల ఆకలి తీర్చడం కోసం సెక్స్ వృత్తిలోకి దిగాల్సి వస్తోంది. పెరుగుతున్న ధరలు ఆకలి సమస్యను మరింత పెంచుతున్నాయి. ప్రజల మధ్య ఆదాయ వ్యత్యాసాలను నిర్మూలించడమే ఆహార భద్రతకు మార్గమని నిపుణులు చెప్తున్నారు.

ఆయా దినోత్సవాల పేరుతో సత్యసంకల్పాలు చెప్పుకుంటే చాలదు. వాటిని సాధించడానికి కార్యాచరణ అవసరం. ఆకలిని అధిగమించడం, అక్షరాస్యతను సాధించడం, బాలికల యెడల వివక్షను అంతమొందించడం, హింసను నిర్మూలించడం అన్నీ ఒకదానికి మరొకటి సంబంధం ఉన్న అంశాలే. కరోనా వ్యాధి ప్రపంచంలో 90 శాతం ప్రజలను కష్టాలపాలు చేస్తే 10 శాతం కుబేరులు సంపదను పోగేసుకున్నారు.

మన దేశంలో కూడా ఈ సంపదలు పోగేసుకుంటున్న కుబేరుల రక్షణకు కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు ప్రజలమీద ధరల భారాలను, పన్నుల భారాలను మోపుతోంది.

13 సంవత్సరాల భారత బాలిక ప్రపంచ పర్యావరణ సదస్సులో మాట్లాడుతూ ‘పాలకులారా మీ నాటకాలు కట్టి పెట్టండి. మీరు పక్క నుండండి. మేం చేసి చూపిస్తాం’ అని గర్జించింది. ఉప ఎన్నికల ఫలితాలతో ఖంగుతిన్న బీజేపీ పెట్రోల్, డీజిల్ చార్జీలను తగ్గించింది. దీని పాఠం స్పష్టమే. మహిళలకు హింస నుంచి, ఆకలి నుంచి రక్షణ కావాలంటే ఉద్యమించడం మినహా మరో మార్గం లేదు. నేడు పాలకులు అనుసరిస్తున్న ఆర్థిక, రాజకీయ విధానాలను ప్రశ్నించాలి. ప్రజావ్యతిరేక పిశాచాల భరతం పట్టాలి. ♦

విముక్తి ప్రసాదించేవారంటూ
ఎవరూ ఉండరు. ప్రజలే తమను
తాము విముక్తి చేసుకుంటారు.

చైతన్య మాసవి

సంపుటి: 3
సంచిక: 11

ఈ సంచికలో

అడ్వయిజరీ బోర్డు

వేములపల్లి సత్యవతి
డాక్టర్ డి. విజయభారతి
డాక్టర్ శివారాణి
కె. విజయ లక్ష్మి
ఎం. ప్రగతి

విద్యా ఆంధ్రప్రదేశ్ మహిళాసంఘం

చిరునామా :
విద్యా రాష్ట్ర కార్యాలయం,
పి.ఎల్.రావు భవన్, 2/7 బ్రాడ్‌పేట్,
గుంటూరు, గుంటూరు జిల్లా - 522002,
ఆంధ్రప్రదేశ్, ఫోన్ : 9490098620
chaitanyamanavi@gmail.com
fb : aidwaap
Blog : aidwaap@blogspot.com

సంపాదకులు
డి.రమాదేవి

సంపాదక వర్గం

కె. స్వరూపరాణి

బి. ప్రభావతి

బి.హరిత

మేనేజర్ : కె. శారద

ప్రజాశక్తి ప్రింటర్స్ & పబ్లిషర్స్
ప్రైవేట్ లిమిటెడ్

పోస్టల్ చందా
సంవత్సరానికి రూ : 150/-
విడి ప్రతి వెల రూ : 10/-

వ్యాసాలు, లేఖలు పంపించవచ్చున చిరునామా:
డోర్.నెం. 31-5-6, మారుతీనగర్,
ప్రకాశరావు వీధి, చుట్టు గుంట సెంటర్,
విజయవాడ - 4

చరిత్ర

ప్రత్యేకం

నివాళి

సీరియల్

ప్రత్యేకం

అమ్మమ్మలేఖలు

కథ

నవలా సమీక్ష

ప్రత్యేకం

ప్రత్యేకం

చట్టం

ఆరోగ్యం

పుస్తక సమీక్ష

కేస్‌స్టడీ

ప్రత్యేకం

చిత్ర సమీక్ష

- యోధ @ అబ్బక్క చౌతా! -ఎస్.పుణ్యవతి
(ధాత్రి జనవిముక్తి కోసం భారతీయ మహిళలు)5-7
- అరాచకంపై తిరగబడదాం! - కె.ఉషారాణి8-9
- పితృస్వామ్యం నుంచి 'ఆజాదీ' -మానవీ టీం10
- చెప్పడానికే..నైతిక సూత్రాలు (మహిళలు - సోషలిజం)
-అగస్ట్‌బెబెల్11
- అటవీశాఖలో ఆడపులి! నందూరి పద్మాంజలి12-14
- మాటే మంత్రమై! - డాక్టర్ కె.విజయలక్ష్మి16-17
- సావు బియ్యం - యండవల్లి భారతి18-19
- అతడు -ఆమె (స్త్రీకి బానిసత్వం - పురుషుడికి స్వేచ్ఛ)
-ఓల్గా20
- సంపన్నులపై పన్ను - ఫేస్‌బుక్ సౌజన్యంతో.....21
- కూర్చునే హక్కు మీకుంది! -మానవి టీం.....22-23
- ఐటీ యాక్ట్ తెలుసుకుందాం! -నందూరి పద్మాంజలి24
- పథ్యాలు - నిజాలు - డాక్టర్ రొంపిచర్ల భార్గవి25-27
- మహిళా చైతన్యం - పసుపులేటి రమాదేవి28-29
- దిద్దుబాటు - కె.శారద30-31
- ఆజాద్ ఆశయం-విద్యా వ్యవస్థ -షకీల బేగం32
- చిత్ర సమీక్ష (ఇట్లు అమ్మ) - బాలాజీ33-35

పత్రికలో విభిన్న అంశాలపై వస్తున్న వ్యాసాలు రచయితల
అభిప్రాయాలు మాత్రమే. అందులో పేర్కొన్న అన్ని అంశాలతో
మానవి సంపాదక వర్గం ఏకీభవిస్తుందని భావించవలదు.

- ఎడిటర్

PRINTED AND PUBLISHED BY D. RAMA DEVI, AIDWA ANDHRA PRADESH MAHILA SANGHAM, PRINTED AT PRAJASAKTI PRINTERS & PUBLISHERS PVT. LTD. 14-12-19, PRAKASH NAGAR, KRISHNA NAGAR (P), TADEPALLI (M), GUNTUR DIST. PUBLISHED AT AIDWA ANDHRA PRADESH MAHILA SANGHAM AIDWA STATE OFFICE P.L.RAO BHAVAN, 2/7 BRODIPET, GUNTUR-522002, ANDHRA PRADESH STATE. EDITOR: D. RAMA DEVI. R.NO. APBIL/2019/78298

సుమారు 500 సంవత్సరాల కిందట విదేశీ పాలకులకు వ్యతిరేకంగా పోరాడి ప్రాణాలర్పించిన మొట్టమొదటి యోధురాలు ఆమె. ధైర్య సాహసాలు, శక్తిసామర్థ్యాలతో శత్రుపాలకులను గడగడలాడించిన ధీశాలి. యుద్ధతంత్రాల్లో నేర్పరి. ఎందరో వీర

సైనికులకు స్ఫూర్తినిచ్చిన ఆదర్శమూర్తి. తన దేశభక్తికి గర్వించి భారత ప్రభుత్వం ఆమె పేరుతో పోస్టల్ స్టాంపు విడుదల చేసింది. ఆ యోధురాలే అబ్బక్క చౌతా. దేశ చరిత్రలో పరాక్రమవంతులు గురించి మాట్లాడితే మనకు తెలిసేది ఒక రూఝాన్సీరాణి లక్ష్మీబాయి మాత్రమే. లక్ష్మీబాయి కన్నా 300 సంవత్సరాల ముందే దుష్టపాలకుల వెన్నులో వణుకు పుట్టించి శతాబ్దాల తరబడి పోరాడి ప్రాణాలు అర్పించిన రాణి అబ్బక్క చౌతా శౌర్యం గురించి తెలుసుకుందాం.

యోధా @ అబ్బక్క చౌతా!

చౌ త వంశీకుడైన రాజు తిరుమలరాయని మేనకోడలు అబ్బక్క చౌత. తిరుమలరాయని రాజధాని 'ఉల్లాల్'. ఇక్కడ మన కథ కూడా ఈ ఉల్లాల్ చుట్టూనే తిరుగుతుంది. వీరు విజయనగర సామ్రాజ్యానికి సామంతులుగా ఉండేవారు. వీరు పన్నెండవ శతాబ్దంలో గుజరాత్ నుంచి వలస వచ్చిన జైన మతస్తులు. తుకునాడుకు వలస వచ్చారు. ఈ తుకునాడు ప్రస్తుత దక్షిణ కన్నడ జిల్లాలో కొంత భాగం, ఉడిపి జిల్లాలో కొంత భాగం, కేరళ రాష్ట్రంలోని కాసర్గోడ్ జిల్లాలో కొంత భాగం ఉంది. చౌత రాజ వంశీకులది మాతృపరమైన

సమాజం. వారసత్వం తల్లి వైపు నుంచి వస్తుంది. ఆ ప్రకారంగా తిరుమలరాయ, తన మేనకోడలు అయిన అబ్బక్కకు రాజ్యాధికారం అప్పగిస్తాడు. తిరుమలరాయని తర్ఫీదు వల్ల అబ్బక్క అన్ని విద్యల్లో ప్రావీణ్యం సంపాదిస్తుంది. విలువిద్య వంటి యుద్ధ విద్యలు, యుద్ధతంత్రం, రాయబారం, పరిపాలనా నైపుణ్యం వగైరా ఎన్నో చిన్న వయసులోనే నేర్చుకుంది. దూరదృష్టితో అబ్బక్కకు లక్ష్యపూరితంగా రాజుతో తిరుమలరాయ వివాహం జరిపిస్తాడు.

లక్ష్యపూరితంగా బంగారాజు మంగళూరును పరిపాలిస్తాడు.

మంగళూరు ఉల్లాల్ పట్టణానికి సమీపంలో ఉంటుంది. ఉల్లాల్, మంగళూరు రెండూ అరేబియా సముద్ర తీరంలోని నౌకాశ్రయాలకు కేంద్రమైన పట్టణాలు. అబ్బక్కకు ముగ్గురు కుమార్తెలు జన్మిస్తారు. వివాహానంతరం అబ్బక్క ఉల్లాల్ నగరంలోనే ఉండి రాజ్యభారం, పరిపాలనా బాధ్యతలు చూస్తుంది. ఇంతవరకు ఒక చరిత్ర. అసలు చరిత్ర ఇప్పుడు చూద్దాం.

అదే విదేశీ పాలకులైన పోర్చుగీసు వారి దుష్ట పన్నాగాలు, దురాక్రమణ దాడులు, అబ్బక్క తిరుగుబాట్లను. పోర్చుగీసు దేశస్థుడు వాస్కో-డా-గామా 1498లోనే ప్రస్తుత కేరళ

రాష్ట్రంలోని కాలికట్ (అదే కోజికోడ్) పట్టణంలో అడుగు పెట్టాడు అని ముందు చదువుకున్నాం. కాలికట్ అరేబియా తీరంలోని మరో పట్టణం. ఐరోపా ఖండంలోని అనేక దేశాలు వారి వర్తక వాణిజ్యాలు విస్తరించుకోవడానికి కొత్త ప్రాంతాలు ఎక్కడ ఉన్నాయో అని వెతకడం మొదలెట్టారు.

ఇప్పుడంటే మనకు శాస్త్రవిజ్ఞానం పెరిగి... టీవీలు, పత్రికలు వచ్చాక అమెరికా ఎక్కడో, ఆస్ట్రేలియా ఎక్కడో సునాయాసంగా చెప్తున్నాం. కానీ అంతగా సమాచారంలేని ఆ రోజుల్లో వాస్కో-డా-గామా ఓడల్లో ప్రయాణించి భారతదేశాన్ని కనిపెట్టడం పెద్ద విషయమే. వాస్కో-డా-గామా మన దేశానికి వచ్చాక ఐరోపా ఖండంలోని దేశాలు మన దేశంతో వర్తక వ్యాపారాలు చేయడానికి వారి సరుకులను అమ్ముకోవడానికి మనదేశం నుంచి ముడిసరుకులు పట్టుకుపోవడానికి ప్రయత్నించాయి. అయితే మన దేశానికి చైనాతోనూ, అరబ్బు దేశాలతోనూ దీర్ఘకాలంగా సంబంధాలు, వర్తక వాణిజ్య సంబంధాలు ఉన్నాయి.

ఆ విధంగా 70వ శతాబ్దం నుంచి అరేబియా సముద్ర తీర పట్టణాలైన కాలికట్, ఉల్లాల్, మంగళూరు, గోవా వంటి తీరాల నుంచి సుగంధ ద్రవ్యాలు, బట్టలు, గుర్రాల ఎగుమతులు అరేబియా సముద్రానికి ఆవలనున్న అరబ్ దేశాలకు

వాణిజ్యం జరిగేవి. అయితే అవి వర్తక సంబంధాలే తప్ప దురాక్రమణ దాడులు కావు. అంతేకాక సముద్రజలాల్లో మనదేశంతోపాటు అరబ్, పర్షియన్ దేశాల ఓడలు ఎటువంటి ఆంక్షలు, పన్నులు లేకుండా స్వేచ్ఛగా తిరిగేవి. ఎటోచ్చీ 1498లో వాస్కో-డా-గామా వచ్చాక పరిస్థితుల్లో ఎన్నో మార్పులు మొదలయ్యాయి. వాస్కోడగామా వచ్చిన 5 సంవత్సరాల అనంతరం పోర్చుగీసు వాళ్ళు కేరళ రాష్ట్రంలోని కొచ్చిన్ తీరంలో పోర్ట్ కట్టారు. సముద్ర మార్గాల గుండా చైనా, ఇండోనేషియా, శ్రీలంక, మస్కట్ తదితర దేశాలతో వ్యాపారాలను అభివృద్ధి చేసుకోవడం మొదలుపెట్టారు.

మొత్తంమీద ఐరోపా దేశాల్లో, ప్రత్యేకించి డచ్చి, ఇంగ్లీషు, ఫ్రెంచి వాళ్ళపైన పోర్చుగీసువారు ఆధిపత్యం సంపాదించారు. ఇది 16వ శతాబ్దం వరకు సాగింది. పోర్చుగీసు వాళ్ళ ఆధిపత్యం ఎలా సాగింది అంటే వాళ్ళు స్థానిక రాజులను, సంస్థానాధీశులను ఓడించి లేదా లొంగదీసుకొని స్థానిక పోర్టు నగరాలను, పట్టణాలను స్వాధీనం

చేసుకోవడం ద్వారానే. అలా స్వాధీనం చేసుకున్న పోర్టుల ద్వారా సాగే వర్తక వాణిజ్య కార్యకలాపాలపై పన్నులు వసూలు చేసేవారు. అంటే అది మన దేశంపైనా, మన సముద్ర జలాలపైనా హక్కులు సంపాదించడమే.

ఇక్కడ ఒక విషయం గుర్తు చేసుకోవాలి. మంగళూరు సంస్థానాధిపతి మన

కథానాయిక భర్త అనే విషయం తెలిసిందే. మంగళూరు పోర్టు స్వాధీనం చేసుకున్న అనంతరం పోర్చుగీసు వారి పథకం పోర్టును స్వాధీనం చేసుకోవడం. అయితే వారి పప్పులు ఉడకలేదు. రాణి అబ్బక్క శౌర్యపరాక్రమాలు కొన్ని దశాబ్దాలపాటు పోర్చుగీసు వారిని ఉల్లాల్ పోర్టులో అడుగుపెట్టకుండా సముద్రంలోనే నిలవేశాయి.

పోర్చుగీసు వారిని గడగడలాంచి..

ఉల్లాల్ పట్టణం నౌకాశ్రయ కేంద్రం. పశ్చిమ కనుమల్లోని కొండ ప్రాంతాలకు అరేబియా సముద్ర జలాలకు మధ్య ఉంటుంది. కొండల మీదుగా వచ్చే నదులు సెలయేళ్లతో కనులకింపుగా ఉంటుంది. ఒక రకంగా సహజసిద్ధమైన ఓడరేవు. ఆఫ్రికా, అరబ్ దేశాలతో వ్యాపార సంబంధాలు ఉన్నాయి. దీనిపై పోర్చుగీసు వారి కన్నుపడింది. ఉల్లాల్ పోర్టు ద్వారా సాగే వర్తకంపై పన్నులు సుంకాలు కట్టాలని పోర్చుగీసు వాళ్ళు ఒత్తిడి తెచ్చారు. కానీ రాణి అబ్బక్క లొంగలేదు. మేనమామ తిరుమలరాయ పెంపకంలోనే అంటే రాజ్య →

అబ్బక్క చరిత్ర నేటికీ సజీవంగా

అబ్బక్క మరణానంతరం ఆమె కుమార్తెలు పోర్చుగీసుపై యుద్ధాన్ని కొనసాగించారు. అయితే స్థానిక ప్రజలు మాత్రం అబ్బక్క వీరోచిత గాథను, దేశభక్తిని యక్షగానాలు వంటి జానపద కళల ద్వారా చెప్పుకుంటూ ప్రజల్లో ప్రచారంలో ఉంచారు. ఇటీవల ప్రొఫెసర్ తుకారం పూజారి, ప్రముఖ చరిత్రకారుడు అబ్బక్క చరిత్రను సజీవంగా నిలిపే ఉద్దేశంతో ఒక

మ్యూజియం

ఏర్పాటు

చేశాడు.

బాధ్యతలు

స్వీకరించక

ముందే పరిస్థితిని

ఆకళింపు చేసుకుంది.

పోర్చుగీసు వారికి లొంగకూడదు అని తీర్మానించుకుని పోర్చుగీసు వారి ఆదేశాలను తిప్పికొట్టింది. ఆమె సారథ్యంలోని నౌకలు అరబ్ దేశాలతో వర్తకం కొనసాగించాయి.

ఇక్కడ అబ్బక్క బుద్ధికుశలత గురించి చెప్పుకోవాలి. ఆమె సైన్యంలో మప్పిల (ముస్లిం మతస్తులు) యోధులకు, భిల్లులు తదితర యోధులకు స్థానం కల్పించింది. కనుకనే ఆమె పోర్చుగీసు వారు చేసిన అనేక దాడులను తిప్పికొట్టకలిగింది. అనేక తిరుగుబాటు దాడుల్లో నెగ్గుకు రాగలిగింది. అత్యాధునిక టెక్నాలజీతో కూడిన విదేశీ సైన్యాలను నిలువరించగలిగింది. అంతేగాక స్థానిక సంస్థానాధీశులు, పెద్దలతో సంప్రదింపులు, ఒడంబడికల ద్వారా వారి మద్దతును కూడగట్టి కలిగింది. ఆ విధంగా రాజకీయ చతురత ప్రదర్శించింది. ఎలాగైనా ఉల్లాల్ పై పట్టు సాధించాలని పోర్చుగీసు వాళ్లు

పదేపదే

దాడులు

చేశారు. అలా

1556 నుంచి 1581

వరకు అంటే అబ్బక్క యుద్ధంలో చనిపోయేంతవరకు 25 సంవత్సరాల పాటు అనేక సార్లు దాడులు జరిగాయి. అబ్బక్కపై విజయం సాధించలేని పోర్చుగీసు వంకరబుద్ధికి పదును పెట్టింది. ఆమెకు మద్దతిచ్చే వారిపై ఒత్తిడి తెచ్చింది. ఆమె భర్త మంగుళూరు రాజు అయిన లక్ష్మప్ప బంగారాజు పోర్చుగీసుకు లొంగిపోయాడు. అది దేశద్రోహమో, లేక పిరికితనమో, లేక భార్య పట్ల ఈర్ష్యసూయ కారణమో ఏదైనప్పటికీ కుట్రదారుడు అయిన భర్త దేశద్రోహిగా మిగిలిపోయాడు.

అబ్బక్క శౌర్యం మాత్రం చుట్టుపక్కల ఉన్న ఇతర రాజులకు కూడా స్ఫూర్తినిచ్చింది. అయినప్పటికీ రాణి అబ్బక్క పోర్చుగీసువారి తాళీదులు ఖాతరు చేయలేదు. చిల్లిగవ్వ సుంకం కట్టడానికి సిద్ధపడలేదు. అబ్బక్క ధైర్యం, తిరుగుబాటుతో పోర్చుగీసు స్థాణువయ్యింది. (తలదిమ్మెత్తి పోయింది). 1581లో 3000 మంది సైన్యంతో, అత్యాధునిక సాంకేతిక

నైపుణ్యంతో కూడిన ఆధునిక ఆయుధాలు కలవారిని రంగంలోకి దించింది. సైన్యానికి నాయకుడు గోవాకు వైస్రాయిగా ఉన్న ఆంథోనీ ద నరొణహ. ఒక రోజు తెల్లవారుజామున పోర్చుగీసు సైన్యం మెరుపు దాడి చేసింది. ఆ సమయంలో రాణి అబ్బక్క వారి కులదైవమైన సోమనాథ్ ఈశ్వర దేవాలయం నుంచి తిరిగి వస్తుంది. మెరుపు వేగంతో తప్పించుకుని గుర్రాన్నధిరోహించి యుద్ధానికి సన్నద్ధమయ్యింది. సైన్యాన్ని సిద్ధం చేసింది. 'మాతృభూమిని రక్షించండి. నింగి నేల, సముద్రజలాల్లో, తీరంపైనా విదేశీ సైన్యాలను తరిమికొట్టండి' అంటూ సైన్యాన్ని ఉత్సాహపరిచి కదిలించింది. సర్వశక్తులు ధారపోసిన రాణి సైన్యం ధాటికి విదేశీ సైన్యం కకావికలమైంది. విదేశీ నౌకాదళానికి చుక్కలు కనపడ్డాయి. అయితే యుద్ధరంగంలోనే రాణి అబ్బక్క కన్నుమూసింది. ♦

భారత

ప్రభుత్వం

కూడా అబ్బక్క

దేశభక్తిని గుర్తించింది.

ఆమె పేరుతో పోస్టల్ స్టాంపును

అబ్బక్క పేరుతో పోస్టల్ స్టాంప్

విడుదల చేసింది. భారత నౌకాదళం రాణి అబ్బక్క పేరుతో ఒక పెట్రోలింగ్ నౌకను నిర్మించింది. ఈ నౌక విశాఖపట్నంలోని హిందుస్థాన్ షిప్ యార్డ్ లోనే నిర్మాణం కావడం చెప్పుకోదగింది. అబ్బక్క చరిత్ర భావితరాలకు నిరంతరం స్ఫూర్తినిస్తుంది.

అరాచకంపై తిరగబడదాం!

నిరసనకారులపైకి పోనిచ్చాడు. ఒక డ్రైవర్‌కి ఇంత లెక్కలేనితనం ఉంటుందని అనుకోగలమా? పైగా వందలాది మంది చూసిన నిందితులను పట్టుకోడానికి పోలీసులకు పది రోజులు పట్టింది. రైతులంతా అజయ్ మిశ్రా కొడుకే కారు నడుపుతున్నాడని అంటున్నారు. కాదు అతడు డంగళ్ (మల్ల యుద్ధం) పనులు చూస్తూ గ్రామంలోనే ఉన్నాడని మంత్రి వాదన. సినిమా కథలాగా లేదా?

ప్రజాస్వామ్య దేశంలో తమకు నచ్చని, తమకు హాని కలిగిస్తాయని ప్రజలు నమ్మిన చట్టాలకు వ్యతిరేకంగా నిరసనలు తెలియచేసే హక్కు ప్రజలకు ఉంది. వారి నిరసనల కారణం ప్రభుత్వాలు తెలుసుకుని, సరిచేసుకోవలసిన బాధ్యత ప్రభుత్వాలది. ప్రజలకోసం ప్రభుత్వాలా? ప్రభుత్వ ఆధిపత్య నిర్ణయాలకు ప్రజలు బలికావాలా? వేలాది రైతులు ఈ చట్టాల వల్ల తమకు నష్టం వాటిల్లుతుందని భావించి ఏడాదిపాటు ఎండనక వాననక వీధినపడి గగ్గోలు చేస్తుంటే దాడి చేసే ప్రభుత్వానికి పాలించే హక్కు ఉందా? ప్రభు స్వామ్యమేగాని ఇది ప్రజాస్వామ్యం ఎలా అవుతుంది? పైగా ఆందోళన చేస్తున్న రైతులపైకి అమానుషంగా, అరాచకంగా కారును పోనివ్వడం ఏమిటి? ఇది రాక్షసత్వం కాక మరేమిటి? మనుషులమని చెప్పుకునే అర్హత ఈ

రైతాంగానికి వ్యతిరేకంగా చేయబడిన నల్ల చట్టాలు మాకొద్దంటూ రైతులు తమ నిరసనలు దేశవ్యాప్తంగా తెలియచేస్తున్నారు. ఉత్తరప్రదేశ్‌లోని లఖిమ్‌పూర్ జిల్లాలో టింకూనియా గ్రామం వద్ద రైతులు రోజంతా నిరసన తెలియచేసి వెనక్కుతిరిగి వస్తున్నారు. ఆ రోజే ఉత్తరప్రదేశ్ ఉపముఖ్యమంత్రి కేశవ్ ప్రసాద్ మోర్య, కేంద్ర మినిస్టర్ అఫ్ స్టేట్ (హోమ్) అజయ్ మిశ్రా తండ్రి దినం సందర్భంగా బంబీర్పూర్ గ్రామంలో, అజయ్ మిశ్రా తండ్రి జ్ఞాపకార్థం ఏర్పాటు చేసిన ఒక కుస్తీ పోటీకి వెళుతున్నారు. అది తెలిసిన రైతులు మంత్రుల ఎదుట తమ నిరసన తెలపాలని భావించారు. అలా గ్రామానికి వెళుతున్న మంత్రుల కార్లు, దారిలో నిరసన తెలియచేసి తిరిగివస్తున్న రైతుల మీదుగా పోనిచ్చారు. మంత్రి కారులో మంత్రిగారి కొడుకు ఆశిష్ మిశ్రా ఉన్నాడని రైతులు అంటున్నారు. ఏది ఏమయినా మంత్రి అజయ్ మిశ్రా ఎస్ యు వి కారు, రైతులమీది నుంచి నడపబడింది.

పడిపోయి గాయపడిన రైతుల మీద నుంచి వెనక నుంచి వచ్చిన మరో రెండు వాహనాలు తొక్కిశాయి. ఫలితంగా ఎనిమిది మంది చనిపోయారు. నలుగురు ఆందోళన చేస్తున్న రైతులు ఇందులో ఉన్నారు. ఒక జర్నలిస్టు, ఒక కారు డ్రైవరు, ఇద్దరు బీజేపీ కార్యకర్తలు కూడా ఉన్నారు. బీజేపీ కార్యకర్తలకు కారు డ్రైవర్‌కి అప్ ప్రభుత్వం రూ.45 లక్షలు నష్ట పరిహారం చెల్లించింది.

ఈ సంఘటన వీడియో చూసిన నేను నమ్మలేకపోయాను. కారుకు అడ్డుగా ఒక కుక్కపిల్లో మేకపిల్లో వచ్చినా, సర్వసాధారణంగా మనం వాటిని తప్పించి కారు నడుపుతాం. మేకల మంద, బాతుల మందలను కాచుకుని వస్తున్నప్పుడు కూడా సాధారణంగా డ్రైవింగ్ సీట్‌లో ఉన్నవారు జాగ్రత్త పడతారు. ఒక కోడి లేదా మేక ప్రాణం పోయినా కారుగలవారు డబ్బులు ఇస్తేగాని కారు ముందుకు పోదు. అటువంటిది, ఇక్కడ కారును మంత్రి గారి డ్రైవర్ నడుపుతున్నాడట! కారుని దాదాపు వంద మంది గుమిగూడిన

పాలకులకుందా? పైగా ప్రత్యక్ష సాక్షులకు, వీడియో ఆధారాలకు విలువనివ్వకపోవడం అన్యాయం కాదా? బాధ్యత గలిగిన ప్రభుత్వం అయి ఉంటే ప్రధాని, మంత్రి రాజీనామాను వెంటనే కోరి ఉండవలసింది.

ఈ ఏడాదికాలంలో 600 మంది రైతులు ఈ పోరాటంలో అనువులు బాసి అమరులయ్యారు. ఆ కుటుంబాల స్త్రీలు, పిల్లలు తమ భర్తలను, తండ్రులను త్యాగం చేశారు? ఎందుకు? ప్రభుత్వం తమకు కాపు కాయడం లేదని, పెద్దల కాపుదారుగా ఉందని గ్రహించినందువల్లే.

ప్రభుత్వం ఎంత ఆధిపత్యంతో ప్రవర్తిస్తున్నదో మనం నోట్ల రద్దు సమయంలో చూశాం. ఒక్క కోటీశ్వరుడు కూడా నష్టపోలేదు. వందల మంది రోజువారీ పనులు చేసుకునే వారు తాము కష్టపడి దాచుకున్న డబ్బును మార్చుకోడానికి నానా అగచాట్లు పడవలసి వచ్చింది. ఆఖరికి వందల సంఖ్యలో ప్రాణాలు కూడా కోల్పోయారు. ఆ లెక్కలు కూడా ప్రభుత్వం దగ్గర లేవు!

ఆ తరువాత కార్మిక చట్టాల స్థానంలో కోడ్లు అమలుచేసేటప్పుడు చూశాం. స్థిరమైన ఉద్యోగాలు గల్గింతు అయ్యాయి. వందల ఏళ్ళు కష్టపడి సాధించుకున్న రోజుకి 8 గంటల పనిదినం ఆవిరయ్యింది. దానిస్థానంలో అదుపులేని పనిగంటలు వచ్చాయి.

వలస కూలీల దుస్థితి చూశాం. పిల్లలను జోలే కట్టుకుని ఊరిబాట పట్టిన అమ్మలు, రక్తాలు ఓడుతూ కాళ్ళీడ్చుకుంటూ నడుస్తున్న పిల్లలను చూశాం. అంబానిగారు లాక్డౌన్ లో

లక్షల లాభాలు పెంచుకున్నారు. సగటు కార్మికుడు ఉద్యోగం ఊడగొట్టు కున్నాడు. వేలాది పిల్లలు ఇంటికే పరిమితమై మానసికంగా శారీరకంగా రుగ్మతలకు లోనయ్యారు. కుటుంబాలకు కుటుంబాలే సర్వ నాశనం అయ్యాయి. ఈ గణాంకాలు కూడా ప్రభుత్వం దగ్గర లేవు.

ఇటువంటి అనుభవాలు మనకున్నాయి కాబట్టే ఈ రోజు రైతు తనకు ఈ చట్టాలు మేలు చేస్తాయని నమ్మలేకపోతున్నాడు. తనజీవితానికి, జీవనానికి భరోసా ఏమిటని గొంతు చించుకుంటున్నాడు. సమాధానం చెప్పాల్సిన బాధ్యత ఏలినవారికుంది. చెప్పించవలసిన బాధ్యత మనందరిది కూడా ఉంది.

వందేళ్ల కిందట డయ్యర్ 1919లో, ఇలాగే జాలియన్వాలా బాగ్ లో నిరాయుధులైన రైతులను, సైన్యంతో చుట్టుముట్టి కాల్పులు జరిపి వెయ్యి మంది మరణానికి, బ్రిటిష్ సామ్రాజ్య పతనానికి కారణమయ్యాడు. అది పరాయి పాలన. తెల్ల దొరల పాలన. మరి ఈనాటి క్రూరత్వానికి కారణం మన దొరలు. నల్ల దొరలు.

ప్రజాస్వామ్యం ఎక్కడ? మనకు ఇంకా రాచరికం రంగుల ధగధగలు, మిలమిల మెరుపులు కనిపిస్తున్నాయి. ఈ ఆధిపత్యాన్ని ఏ మేరకయినా అంగీకరించాలేమో అనే అనుమానాలు ఉన్నట్టు ఉన్నాయి. లేకపోతే 12వ తేదీ చనిపోయిన రైతుల సంస్మరణ దినాన్ని 'షహీద్ కిసాన్ దివస్'గా ప్రకటించిన రోజు ప్రభుత్వం గజగజలాడి ఉండవలసింది. నిరసనలతో దేశం అట్టుడికిపోయి ఉండవలసింది. కసాయిపాలనకు వ్యతిరేకంగా వీధులు హొరెత్తి పోయి ఉండవలసినది.

40 ప్రజాసంఘాలు, అనేక కార్మిక సంఘాలు మద్దతునిస్తున్న పోరాటం చూసి, ప్రజలలో మరింత సానుభూతి పెరగకుండా చేయాలని, సహకరించేవారిని, బెదిరించాలని, భయపెట్టాలని, అణచివేయాలని ఇంతటి దారుణానికి దిగిన ప్రభుత్వానికి మన హక్కులను గురించి గుర్తు చేయవలసిన బాధ్యత ప్రజాస్వామ్య పరిరక్షకులందరిపైనా ఉంది. ఇల్లు కాలుతున్నది పక్కవాడిదని ఉరుకుంటే ఆ మంటలు మన ఇంటిని కూడా దహించి చేస్తాయి. కాబట్టి వెంటనే, వెనువెంటనే మన నిరసనల జోరు ఉధృతం చేయాలి. మన అందరి గళాలు రైతుల గళాలతో కలపాలి. వారి పోరుకు ప్రతిఒక్కరం మద్దతుగా నిలవాలి. ఈ పోరు నల్లచట్టాలకు వ్యతిరేకమైన పోరేకాదు. ప్రజాస్వామయాన్ని రక్షించుకోనే పోరు కూడా.

ప్రజాస్వామ్యాన్ని రక్షించుకోడం అంటేనే మన హక్కులను కాపాడు కోవడం. ఆధిపత్య ప్రభుత్వానికి మహిళలు తగిన బుద్ధి చెప్పాలి. అరాచకత్వాన్ని అన్యాయాన్ని ఎదిరించడంలో దుర్గలై, సత్యభామలై ముందుండాలి. ♦

ఉచితంగా దొరకాల్సిన నీళ్లు కార్పొరేట్ చేతికి వెళ్లి వీటర్ 20 రూపాయలుగా మారితే,

ఇక పాలాలన్ని వాళ్ళ చేతిలోకి వెళితే బియ్యం ఏరేటుకి దొరుకుతుందో కాస్త ఆలోచించండి

అందుకే లేవండి ఇది కేవలం రైతుల పోరాటం మాత్రమే కాదు..... మనందరిది

రవీష్ కుమార్

మొగసన అవార్డు గ్రహీత
ప్రముఖ బిర్లంస్తు

పితృస్వామ్యం నుంచి 'ఆజాదీ'

క మలా భసిన్ అందరికీ తెలిసిన ఫెమినిస్ట్ 2021 సెప్టెంబరు 25న చనిపోయారు. స్త్రీల సమస్యలను పాటలతో తేలికగా అర్థమయ్యే పుస్తకాలతో ప్రజల్లోకి తీసుకెళ్లిన గొప్ప నాయకురాలు. ఆమె సృష్టించిన అనుబంధాలు, ప్రేమ, అంతులేనివి. ఆమె కేవలం భారతదేశానికి మాత్రమే చెందిన మనిషి కాదు. ఆమె ప్రేమ, శాంతి, స్నేహ కాంక్షలు ఉపఖండమంతా వ్యాపించాయి. శరీరం గురించి ఎదుగుతున్న పిల్లల్లో వచ్చే మార్పుల గురించి చిన్నపిల్లలపై జరిగే లైంగిక హింస, మంచి స్పర్శ, చెడు స్పర్శ గురించి పిల్లలతో మాట్లాడవలసిన అవసరాన్ని తెలిపే మూడు పుస్తకాలు తెలుగులో కూడా అనువాదమయ్యాయి.

చిన్నప్పుడు గోటీలు ఆడుతున్నప్పుడే మగ పిల్లల ద్రస్సులకు జేబులు ఉండగా తనకు ఎందుకు లేవని, చెట్లు ఎక్కినప్పుడు ఆడపిల్లల కోసం కుట్టిన బట్టలు ఎంత ఇబ్బంది పెట్టిందీ, చెవి కుట్టించినప్పుడు వద్దని ఎదిరించిన పోరాటం జండర్ సమానతకై జీవితకాలం కృషి చేయడానికి దారితీసింది.

పనిలో తన భాగస్వాములు అయిన వారిని స్త్రీల హక్కుల గురించి, శాంతి గురించి, పని చేయడంలో తన బాధ్యతల గురించి అర్థం చేయించడానికి ఆమె చూపే సహనం అసాధారణమైంది. ఆమె ప్రభావం, పలుకుబడి పెరిగిన క్రమంలో ఆమె ఒక ఆరాధ్యా అయిపోయింది. అభిమానించబడింది. ఈవ్ వినస్లర్

ప్రారంభించిన 'వన్ బిలియన్ రైజింగ్'లో ఒక ప్రపంచ స్థాయి ఉద్యమ స్వభావాన్ని సంతరించుకున్నారు. 'పీస్ ఉమెన్' అనే గ్లోబల్ గ్రూపులో ఆమె భాగస్వామి. ఈ గ్రూపు నోబెల్ శాంతి బహుమతి ఒక వ్యక్తికి ఇవ్వడం కంటే ప్రపంచం మొత్తమ్మీద వెయ్యి మంది స్త్రీలను ఎంపిక చేసి వారికి ఇవ్వాలని డిమాండ్ చేసి దానికోసమే పని చేసింది.

తరతరాలుగా పాతుకుపోయిన అసమానతల గురించి మాట్లాడటానికి ఆమె చాలా సరళమైన, సహజమైన దారిలో వెళ్లింది. కమల నిర్వహించే వర్క్ షాప్స్ కు మారుమూల గ్రామాల నుంచి మహిళలు వచ్చినప్పుడు వారి మొహమాటాలను, సంశయాలను పోగొట్టడానికి ముందుగా తాను వారి వద్దకెళ్లి వారితో కలిసి ఆడటం, పాడటం చేసేది. తాను రాసిన పాటలతో ఆ మహిళల సంశయాన్ని పారద్రోలి వారి మనసులో ఆమె భావాలు నాటుకోవడానికి అదొక శక్తివంతమైన సాధనమైంది. స్త్రీవాద ప్రబల, పక్షపాతి అయిన కమల మహిళా రిజర్వేషన్ల విషయంలో మాట్లాడుతూ 'కేవలం మహిళలు పార్లమెంటుకు వచ్చినంత మాత్రాన పరిస్థితులు మెరుగుపడవు. స్త్రీవాద మహిళలు.. స్త్రీ, పురుష సమానత్వం గురించి ఎప్పుడైతే మాట్లాడతారో అప్పుడే పరిస్థితుల్లో మార్పు వస్తుందనేది

కమలా
భసిన్

ఆమె. ఆమె

రాజస్థాన్ లో ఒక ఎన్ జివో హోంలో పనిచేసేది. ఆమె కుల ఆధారిత వివక్ష గురించి మొదటిసారిగా లోతైన

సమాచారాన్ని

సేకరించింది. ఇది ఆమె

తరువాత స్త్రీవాద ఉద్యమానికి పునాది అందించింది. ఆమె సామాజిక అభివృద్ధిని భారతదేశానికే కాక దక్షిణాసియా అంతటికీ అందించింది. ఢిల్లీలో మహిళాసాధికారత కోసం పని చేస్తున్న పౌరసమాజ సంస్థ 'జాగోరి' వ్యవస్థాపకుల్లో ఆమె ఒకరు. కమలా బాసిన్ దక్షిణాసియాలోని శాంతి కార్యకర్తల్లో మిక్కిలి ప్రాచుర్యం పొందారు. ఆమె మరొక ప్రసిద్ధ నినాదం ఆజాదీ. తను పితృస్వామ్యం నుంచి ఆజాదీ కావాలని కోరుకున్నారు. నేడు ఆజాదీ అనే పదం పేదరికం, అన్యాయం అన్ని రకాల వివక్ష, దౌర్జన్యాల నుంచి స్వేచ్ఛ కోసం రాలీ నినాదంగా మారింది. ఆమె సెప్టెంబరు 21వ తేదీన క్యాన్సర్ కారణంగా మృతిచెందారు. ఆమె వెళ్లిపోయినా ఆమె పాటలూ, పుస్తకాలూ చిరకాలం జీవించి ఉంటాయి. కమలా భాసిన్ వారసత్వాన్ని ముందుకు తీసుకెళ్లడానికి ఆమె అశయాన్ని కొనసాగించడానికి, సమానత్వంతో కూడిన సమాజ నిర్మాణానికి కృషి చేస్తామని చెబుతూ ఈ సందర్భంగా ఆమెకు ఐదవ నివాళి అర్పిస్తోంది. ♦

చెప్పడానికే.. నైతిక సూత్రాలు!

రాజ్య భద్రత చట్టం రద్దుతోపాటు వేశ్యలు తమ పేర్లు నమోదు చేయించుకోవాలనే నిబంధనను కూడా రద్దు చేశారు. కానీ 1886లో రద్దు చేసిన ఈ చట్టాన్ని తిరిగి 1893 జనవరిలో అమల్లోకి తెచ్చారు. ఇక మగ పిల్లలకు తల్లి నీతి, పవిత్రత గురించి ఏమి నేర్పడే మాత్రం లాభం ఏముంటుందని, యువకులు మేధోపరిమితి సాధించకముందే ఒక సరుకుగా ముద్రపడిన స్త్రీలను ప్రభుత్వమే వారికి అందిస్తుంటే మన నీతిపాఠాలు ఏం పనిచేస్తాయని ఎందరో తల్లులు వాపోయారు. చట్టం యువకులపై ఏ చర్యా తీసుకోనప్పుడు విధిలేక వేశ్యావృత్తి చేస్తున్న మహిళలకు తన అనారోగ్యాన్ని పంచవచ్చు. కానీ వైద్యం చేయించుకోలేని నిరుపేద మహిళల ఆరోగ్యం, అధోగతే కదా. ఈ కారణాలతో సైనిక స్థావరాలున్న పట్టణాలు, విశ్వవిద్యాలయాలున్న నగరాలు, రేవు పట్టణాలు వేశ్యా వృత్తికి, ప్రమాదకరమైన వ్యాధులకు కూడళ్లుగా మారాయి. 1901లో అనేక మంది ప్రొఫెసర్లు, డాక్టర్లు జర్మన్ లో విద్యార్థులకు లైంగిక దిగజారుడుతనం వల్ల కలిగే దుష్పరిణామాలను, మితిమీరిన మద్యపానం వల్ల, అదుపుతప్పిన లైంగిక ప్రవృత్తితో కలిగే నష్టాలను గురించి విద్యార్థులకు అనేక హెచ్చరికలు చేసి విజ్ఞాపన పత్రాలు కూడా రాశారు. దానివల్ల సమాజ వినాశనానికి దారితీసే పరిస్థితి తప్పించాలంటే, తాము తమ మౌనాన్ని వదిలి తమ అనారోగ్యాన్ని గుర్తించాలని అనేక మందికి జ్ఞానోదయం అయింది. తండ్రులు చేసిన పాపాలకు ఫలితం సంతానం అనుభవించాల్సి వస్తుందనే బైబిల్ సూక్తి కూడా ఈ సమయంలో

వ్యాధుల బారినపడిన భర్తకు బాగా వర్తించింది.

కొన్ని వ్యాధులు బహిర్గతంగా చర్చిస్తారు. కొన్ని గోప్యంగా ఉంచుతారు పురుషులు. స్త్రీలు తమ అజ్ఞానం వల్ల, తమ భర్తల పూర్వపు అలవాట్ల వల్ల తెచ్చుకున్న వ్యాధులను వారికి పంచిన కారణంగా ఎంతో ఉజ్వలంగా ఉండాల్సిన వారు బలహీనులుగా రోగిష్టివారిగా దీర్ఘకాలిక సమస్యలతో సతమతమయ్యారు. ఉదాహరణకు సిఫిలిస్ వ్యాధి నయం అయిపోయిందని నిర్ణయించిన చాలా కాలం తరువాత కూడా వారి భార్యలోనూ, సంతానంలోనూ తిరిగి దర్శనమిస్తోందని తెలుస్తోంది. వివాహిత స్త్రీల్లోనూ, పిల్లల్లోనూ ఉన్న ఇటువంటి వ్యాధుల్లో చాలా వాటికి తమ భర్తలు, తండ్రులు కారణమంటున్నారు డాక్టర్ బ్లాష్పెకో. అలాగే అంధత్వం, సంతానలేమి కూడా ఈ కోవకు చెందినవే అన్నారు. లైంగిక సమస్యలతో బాధపడే ప్రజలకు ప్రత్యేక వైద్యాలందించాలనే నిమిత్తం జాతీయ చట్టం రూపొందించాలని ఎందరో సూచించినా కూడా ఇప్పటి వరకూ ఎలాంటి చర్యా తీసుకోలేదు. మరొకటి గనేరియా. ఇది అతిప్రమాదకరమైన వ్యాధి. ఎందరో వేశ్యలు ఈ వ్యాధి బారినపడినా రోగ నిర్ధారణ మాత్రం కొందరికే జరుగుతుంది. వారిలో కూడా మళ్లీ శాశ్వతంగా కొందరికే నయం

అవుతుంది. ఇది యావత్తూ మానవాళికి మరీ ముఖ్యంగా జనాభాలో సగభాగం ఉన్న స్త్రీలకు ప్రమాదం కలిగిస్తుంది. ఇక అనైతిక వ్యవహారాలు - ఆర్థికంగా చాలా లాభదాయకమైనవి కనుక మంచీచెడుల విచక్షణ లేనివారు వీటిని చేపట్టి వాటి ఆకర్షణ పెంచేందుకు కావల్సినన్ని పథకాలు వేస్తారు. ఈ వ్యవహారాలు నిర్వహించేవారు విటుల సామాజిక హోదానుబట్టి, వారి స్థాయిని బట్టి వారికోసం వ్యూహాలను రూపొందిస్తారు. బహిరంగంగా వేశ్యా వాటికలు కనుక తమ రహస్యాలను బయటపెట్టగలిగితే పేదరికంలో పుట్టి నిరక్షరాస్యులై అందంగా ఉన్న స్త్రీలతో విద్యావంతులు, సమాజంలో ఉన్నత పదవులు అలంకరించిన పురుషులకు సన్నిహిత సంబంధం ఉందని తెలుస్తుంది. ఇక్కడికి ప్రజాప్రతినిధులు, ప్రభుత్వాధికారులు, సైనికులు, న్యాయమూర్తులు, ఉన్నత వంశస్తులు, పెద్దపెద్ద పారిశ్రమికవేత్తలు స్వేచ్ఛగా వస్తూ పోతూ ఉంటారు. వీరిలో చాలా మంది ప్రజాజీవనంలో నీతి గురించి మాట్లాడుతూ ఉంటారు. వివాహ వ్యవస్థ పరిరక్షకులుగా కూడా చెప్పుకుంటారు. 'పడుపు వృత్తిపై పోరాడేందుకు' పుట్టిన క్రైస్తవ సంస్థలలో సభ్యులుగా కూడా ఉంటారు. బూర్జువా సమాజం అనేది ముసుగు వేషాలు వేసుకున్న రంగస్థలం వంటిది. ఇక్కడ ప్రతిఒక్కడూ మరొకరిని మోసం చేస్తూనే ఉంటాడు. పైకి మాత్రం సభ్యత గురించి మత విధానాల గురించి, నైతికత గురించి ఉపన్యాసాలు ఇస్తుంటారు. మనకాలంలో ఉన్నంత ద్వంద్వ ప్రవర్తన మరే కాలంలోనూ లేదని చెప్పొచ్చు. ♦ (సశేషం)

అటవీశాఖలో ఆడ పులి!

అ మిత్ వి మసర్కర్ అనే సినీ దర్శకుడు చేత నిర్మించబడిన “షెర్నీ” అనే సినీమా జూన్ 2021న ఫ్రైమ్ వీడియోలో విడుదల అయ్యింది. అందులో విద్యాబాలన్ జిల్లా అటవీ శాఖాధికారిగా నటించింది. ఆ ఉద్యోగ హోదాలో ఆ అధికారి ఎలా రాజకీయ నాయకుల నుండి, వేటగాళ్ల నుండి, పై అధికారుల అవినీతి నుండి నెగ్గుకుంటూ వచ్చింది అనేది చూపిస్తారు. తాను మనుషులను తినే మ్యాన్ ఈటర్ అయిన ఆడపులి ‘షెర్నీ’ని రక్షించాలని, దానిని ఎలాగైనా ట్రాప్ వేసి పట్టుకుని నేషనల్ పార్క్కి అప్పగించాలని ఎంతో ప్రయాసలకు గురి అయినా వేటగాడి బారి నుండి రక్షించలేకపోయాను అని కుంగిపోయి, కనీసం ఆ షెర్నీ 2 చంటిపిల్లల్ని (పులి పిల్లలను) అడవిలోని మహిళా కార్యకర్తల సాయంతో జాగ్రత్తగా కాపాడి, నేషనల్ పార్క్కి అప్పగించి, అప్పటికే అవినీతి పై అధికారుల చేత మరో చోట అటవీ ఉత్పత్తుల మూజియంకు బదిలీ చేయబడటం వల్ల అక్కడ విధులు నిర్వహిస్తూ ఉండగా సినీమా ముగుస్తుంది. ఈ క్రమంలో ఆ మహిళా అధికారి తన భర్త, బంధువులతో కూడా సంతోషంగా గడపటానికి సమయం ఉండదు. ‘పిల్లల్ని కూడా కనను’ అని

చెబుతుంది. ఆ సినీమాలో రాజకీయ నాయకులు ఓట్లు కోసం అడవిలో ప్రజలు ఏమి చేస్తున్నా వూరుకుంటుంటారు. ‘అలా ఉండకూడదు, అటవీ చట్టాలు ప్రకారం ఇలా ఉండాలి’ అని చెప్పే ఈ అటవీ అధికారిని అడ్డగిస్తుంటారు. అక్కడ ప్రజలకు పులి వల్ల ‘ఇబ్బందిగా ఉంది’ అనగా ‘దానిని పట్టుకుని నేషనల్ పార్క్కి అప్పగించాలి’ అని అటవీ అధికారులు చెబుతుండగా, అక్కడి రాజకీయ నాయకుడు ప్రజల మెప్పు పొంది ఓట్లు పొంది అధికారంలోకి రావాలని చట్టానికి విరుద్ధంగా వేటగాడిని నియమించి రహస్యంగా ఆ ఆడ పులిని హత్య చేయిస్తాడు. ఆ పులి పిల్లలనైనా కాపాడాలి అని ఆ మహిళా అధికారి చాలా ప్రయాసలు పడుతుంది. ఆ ఆడపులిని

కాపాడలేక పోయాను అని కుమిలిపోతుంది. వారి పనికి ఈ నిజాయితీ గల మహిళా అధికారి అడ్డుగా ఉన్నదని, అవినీతి పరులు లేదా పిరికివారు అయిన ఆమె పై అధికారులకు చెప్పి ఆమెను మరోచోటకు బదిలీ చేయిస్తారు. చివరికి ఆమె పని చేసిన చోటకు మరో అధికారి ఆమె స్థానంలోకి వచ్చిన వారిని చూపిస్తారు. అతను ఆఫీసులోకి రాగానే, అతని కింద పనిచేసే కొందరు ఆ అధికారికి ‘వెళ్లి స్థానిక ఏంఎల్ఎని కలిసి రా’ అని చెబుతారు. అతను అలాంటివాడు అన్నట్లే మనకు కనిపిస్తాడు. ‘నా ముందు ఉన్న ఆమె ఎలా పనిచేసేది?’ అని అతను అడిగినప్పుడు, ‘ఆ మహిళా అధికారి పులి లాంటిది, ఎటువంటి చెంచాగిరీ చేయదు’ అని ఆ సిబ్బంది చెప్పినప్పుడు ఇప్పుడు వచ్చిన అధికారికి చీమ కుట్టినట్లుగా కూడా అనిపించినట్లు చూపించరు. సామాన్య ప్రజలకు పెద్దగా ఆలోచన రాని అడవి, జంతువులు, అక్కడ ప్రజలు, అధికారులు, వారికి తోడ్పడే స్థానిక విద్యావంతులు, అడవి మీద పెత్తనం చేసే రాజకీయ నాయకులు, వారు నియమించే వేటగాళ్లు మొదలైన అంశాలు చాలా బాగా ఆ సినీమాలో చూపించారు. అందులో నటనకు గాను విద్యాబాలన్కు ఐఎఫ్ఎఫ్ఎం 2021 అవార్డుల్లో

ఉత్తమనటి అవార్డు గెలుచుకున్నది. పులులు, సింహాల వంటి క్రూర మృగాలను అడవిలో బతకనిస్తే అవి అడవిని, అటవీసంపదను కాపాడతాయి అని, అప్పుడు అకాల వర్షాలు, వరదలు, ఎండలు, వడగాలులు వంటివి తగ్గి ప్రజల జీవన శైలి, వ్యవసాయం ఎంతో సంతోషంగా ఉంటుంది అని 2010లో రష్యాలోని సైయింట్ పీటర్స్బర్గ్ లో జరిగిన పులుల సంరక్షణ సమావేశంలో తీర్మానించి అప్పటి నుండి ప్రతి సంవత్సరం ఆ లక్ష్యంతో అంతర్జాతీయ పులుల సంరక్షణా దినంగా జూలై, 29ని నిర్ణయించారు. ఆరోజున ఆయా మృగాల పెరుగుదల, క్షీణత అందుకు గల కారణాలు మొదలైన అంశాలు ఆయా దేశాలు చర్చించుకుంటాయి.

ఈ సందర్భంగా అటవీ శాఖలో మహిళా అధికారిగా పనిచేస్తున్న కృష్ణా జిల్లా, విజయవాడకు చెందిన గొర్ల వెంకట పద్మజా గారిని కలిసి ఈ సినిమాలో చూపించినవి వాస్తవాలకు దగ్గరగా ఉన్నాయా అని ప్రశ్నించినపుడు, 'అవి అక్షరాలా నిజం' అని చెప్పి జంతువులే కాదు అడవిలో మొక్కలు, చెట్లు కూడా మనకి అంతే ముఖ్యం అని మనకు వాటి గురించి చాలా ఆసక్తికరమైన విషయాలు చెప్పారు

“నా పేరు పద్మజ. మాది మధ్యతరగతి కుటుంబం. మా నాన్నగారు పోలీసుశాఖలో హెడ్ కానిస్టేబుల్ గా పని చేసి రిటైర్ అయ్యారు. మా అమ్మ సాధారణ గృహిణి. నాకు ఒక చెల్లి. మేమిద్దరం పోస్ట్ గ్రాడ్యుయేషన్

పూర్తి చేశాం.

మా నాన్నగారు పోలీసు అవ్వడం వల్ల వారి ఉద్యోగ విధానం, వారి క్రమశిక్షణ, వారు ఉద్యోగంలో ఎదుర్కొనే సవాళ్ళు, ప్రజలకు పోలీసు వ్యవస్థ మీద వున్న నమ్మకం, ఇలా ప్రతిదీ నేను దగ్గరగా ఉండి చూశాను. దీని వల్ల నేను కూడా చదువు పూర్తి చేసిన తరువాత పోలీసు డిపార్ట్మెంట్ లో ఎస్ఐ అవ్వాలని అనుకునేదాన్ని. ఎందుకంటే పోలీసు యూనిఫారంలో ఉండే పవర్, ప్రజలలో పోలీసు వారిపట్ల ఉన్న గౌరవం, నమ్మకం చూసి నేను కూడా ఖాకీ యూనిఫారం ఉద్యోగం చేయాలని అనుకునే దాన్ని.

పీజీ పూర్తిచేసిన తరువాత నేను అనుకున్న విధంగానే నాకు ఖాకీ యూనిఫారం ఉద్యోగం అయితే వచ్చింది. కానీ, అది పోలీస్ డిపార్ట్మెంట్ లో కాదు అటవీ శాఖలో వచ్చింది. ప్రస్తుతం నేను ఫారెస్ట్ డిపార్ట్మెంట్లో ఫారెస్ట్ సెక్షన్ ఆఫీసరుగా, ఏ.పి. స్టేట్ ఫారెస్ట్ అకాడమీ, రాజమహేంద్రవరంలో విధులను నిర్వహిస్తున్నాను. ఫారెస్ట్ డిపార్ట్మెంట్ ప్రధాన కర్తవ్యం ఏమిటంటే అటవీ, వన్యప్రాణుల సంరక్షణ యూనిఫారం ఉద్యోగం అంటేనే ప్రతిరోజూ ఏదోఒక సమస్యతో పోరాడుతూనే వుండాలి. నేను ఉద్యోగం (ఫారెస్ట్ డిపార్ట్మెంట్)లో జాయిన్ కావడానికి ముందు నాతో కొంతమంది ఫారెస్ట్ డిపార్ట్మెంట్లో ఉద్యోగం అంటే చాలా కష్టం, అడవులలో మహిళలు ఒంటరిగా తిరగాలి. అడవులలో జనసంచారం చాలా తక్కువగా

ఉంటుంది. అడవిలో ఎక్కువగా స్కగ్లర్స్, అడవి జంతువులను వేటాడే వేటగాళ్లు వుంటారు, వారు ఎంతో ప్రమాదకరమైన వారు అడవిని అక్రమంగా అక్రమణలు చేసేవారు ఉంటారు. వారిని అడ్డుకుంటే మా మీద తిరగబడతారు. కనుక మహిళలకు ఈ ఉద్యోగం అనేది అంతగా సరి (సెట్) కాదు అని చెప్పినవాళ్లు చాలమంది వున్నారు. కానీ, ఆ మాటలు నా ఉద్దేశాలను మార్చలేకపోయాయి. విధి నిర్వహణలో ఎన్ని సమస్యలు, సవాళ్ళు అయినా ఎప్పుడూ వాటిని చూసి భయపడలేదు. వెనుకడుగు వేయలేదు. “రాయి శిల్పి చేతిలో చెక్కబడినప్పుడే కదా! అందమైన శిల్పంలా మార్చబడుతుంది. మనమూ కూడా అంతే! మనం ఎదుర్కొనే ప్రతీ సమస్య మనలో మనోదైర్యాన్ని నింపుతుంది.” ఫారెస్ట్ డిపార్ట్మెంట్ లో యూనిఫారం ఉద్యోగం అనేది 24 గంటలు/రాత్రింబవళ్ళు తేడా లేకుండా మేం అందుబాటులో ఉంటాం. ప్రతిరోజూ మా పరిధిలో వుండే అటవీ ప్రాంతంలో తిరుగుతూ ఎటువంటి అక్రమణలు జరుగకుండా చూస్తూ వన్యప్రాణులను సంరక్షించుకోవాలి. అటవీ అభివృద్ధి పనులు అనగా, అడవులలో ఖాళీగా వున్న భూములలో తోటల పెంపకం, అడవులలో కురిసే వర్షపునీరు వృధాగా కొట్టుకొనిపోకుండా వాటిని నిల్వఉంచడానికి పర్క్యూలేషన్ ట్యాంక్స్ తవ్వించడం, చెక్ డామ్స్ ను కట్టించడం, ఇంకుడు గుంతలు తవ్వించడం లాంటి పనులను చేయించడం వల్ల వర్షపు నీరు

వాటిలో నిల్వ వుండి భూమిలో
తేమశాతం పెరిగి, అడవులలో
సహజంగా పెరిగే ఎన్నో జాతుల
మొక్కల ఎదుగుదలకు
ఉపయోగపడుతుంది. అడవి
జంతువులకు దాహం తీర్చడానికి
ఉపయోగపడతాయి. అడవిలో
పేరిగే ఎన్నో విలువైన చెట్లను
ఎవరు అక్రమంగా నరకకుండా
చూసుకోవాలి. రాత్రి వేళల్లో కూడా
నైట్ డ్యూటీస్ చేస్తూ, అటవీ
ఫలాశయాలను రాత్రిపూట ఎవరూ
అక్రమ రవాణా చేయకుండా
అడ్డుకుంటున్నాం.

కొన్నిసార్లు స్మగ్లర్స్ నుండి తమకు
తీవ్రమైన ప్రతిఘటనలు
ఎదురవుతాయి. అప్పుడు అటవీ
చట్టమే మాకు బలం. మేము అటవీ
చట్టాల గురించి ఎక్కువగా
తెలుసుకోవడంవల్ల ఏ నేరానికి
ఎలాంటి సెక్షన్ పెట్టితే అటవీ
నేరాగాళ్ళకు కఠినమైన
శిక్షపడుతుందో తెలుసుకొని వాటి
ప్రకారం కేసులు పెడతాము.
ఎర్రచందనం. శ్రీగంధం మొదలైన
విలువైన అటవీ సంపద వున్న
ప్రాంతాలలో నిత్యం అటవీ
సిబ్బందికి, అటవీ స్మగ్లర్స్ తో ఒక
పోరాటమే.

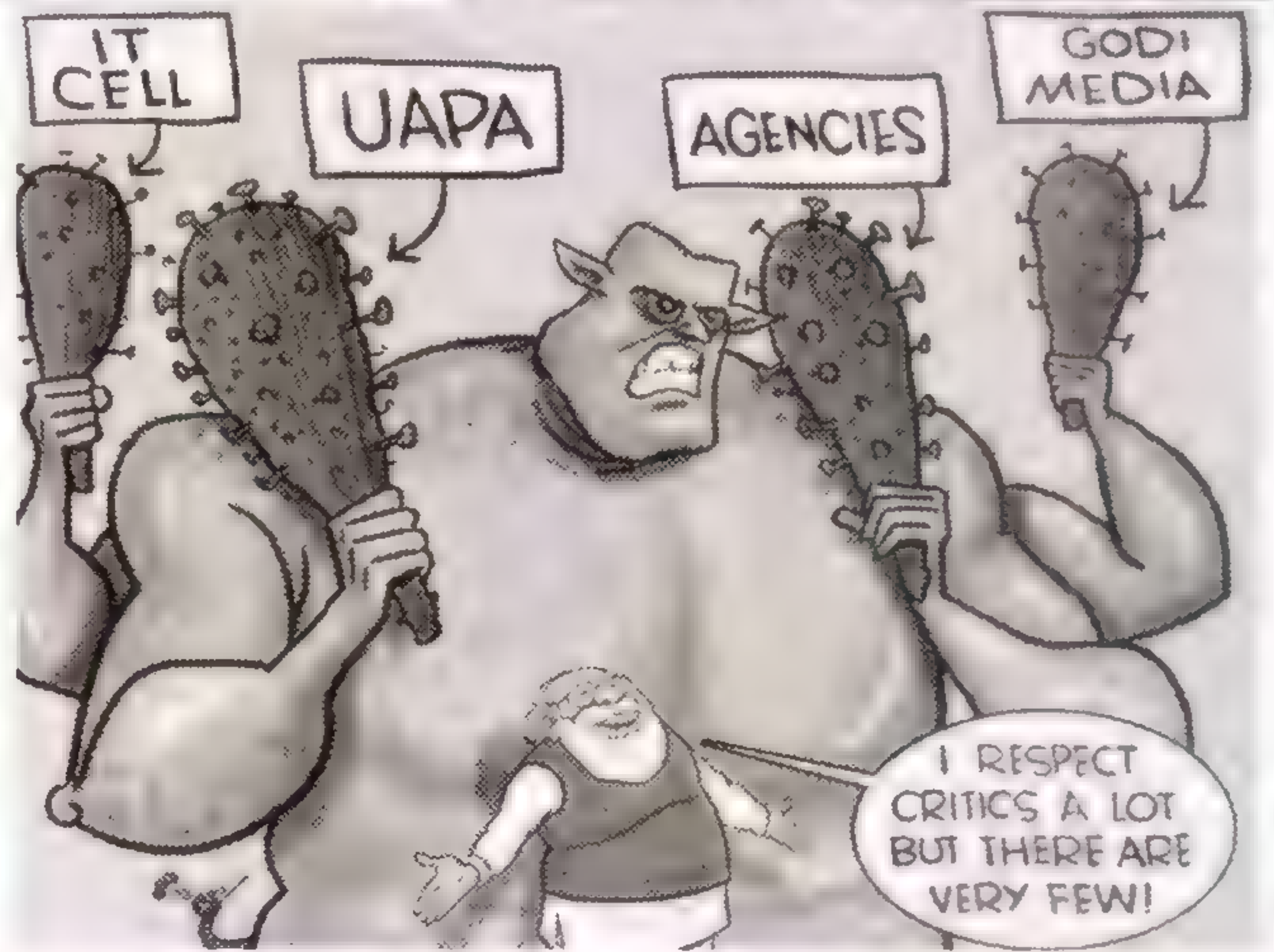
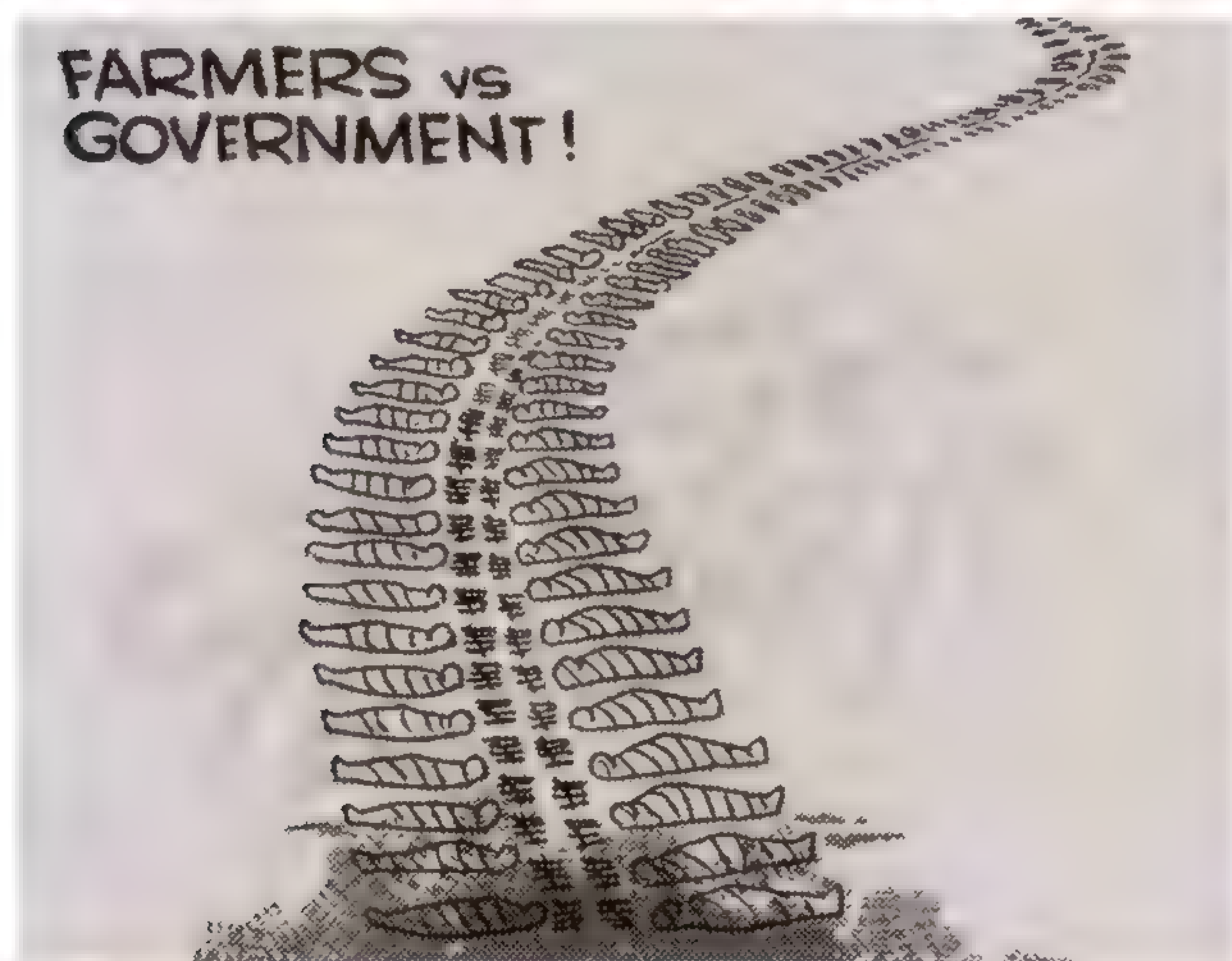
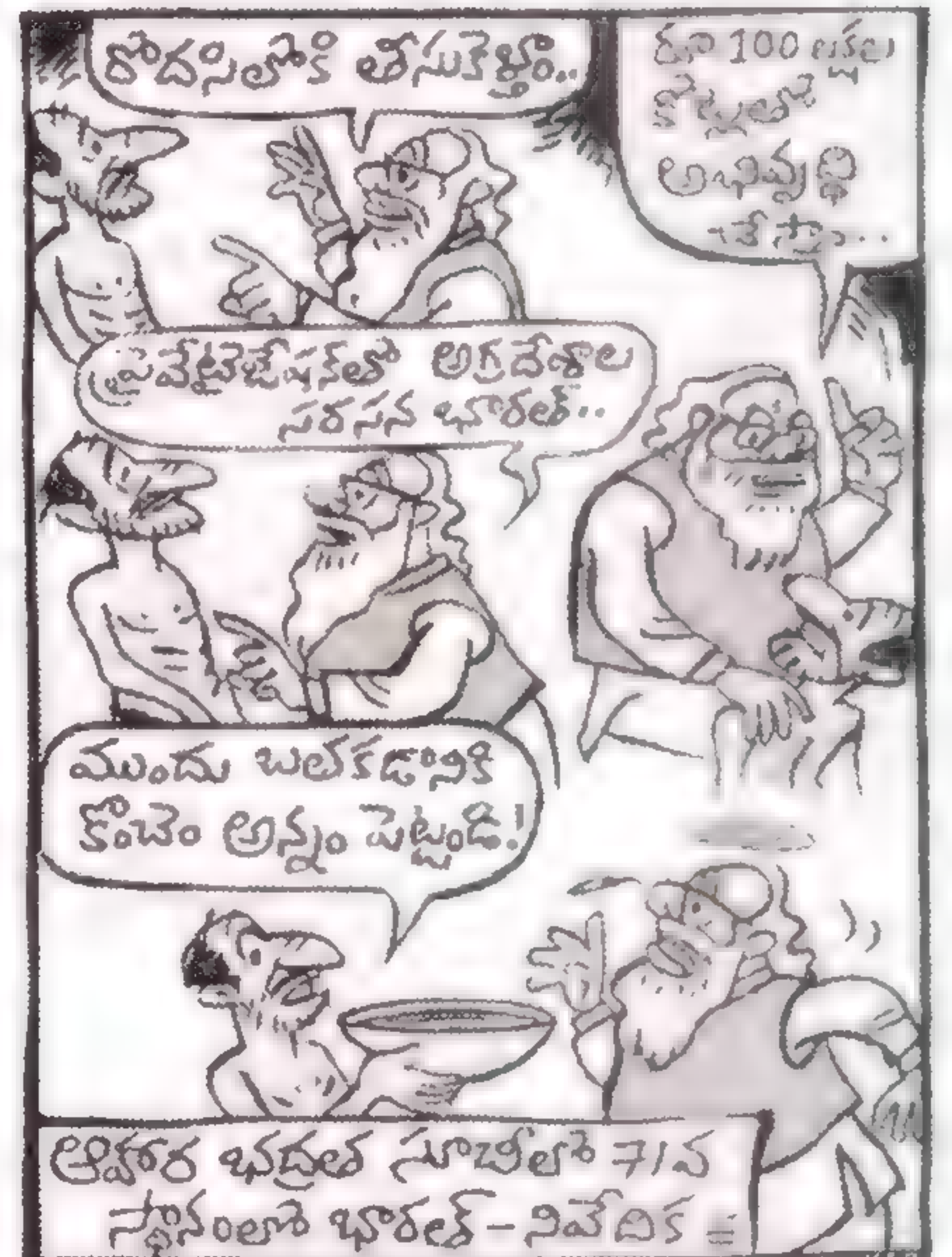
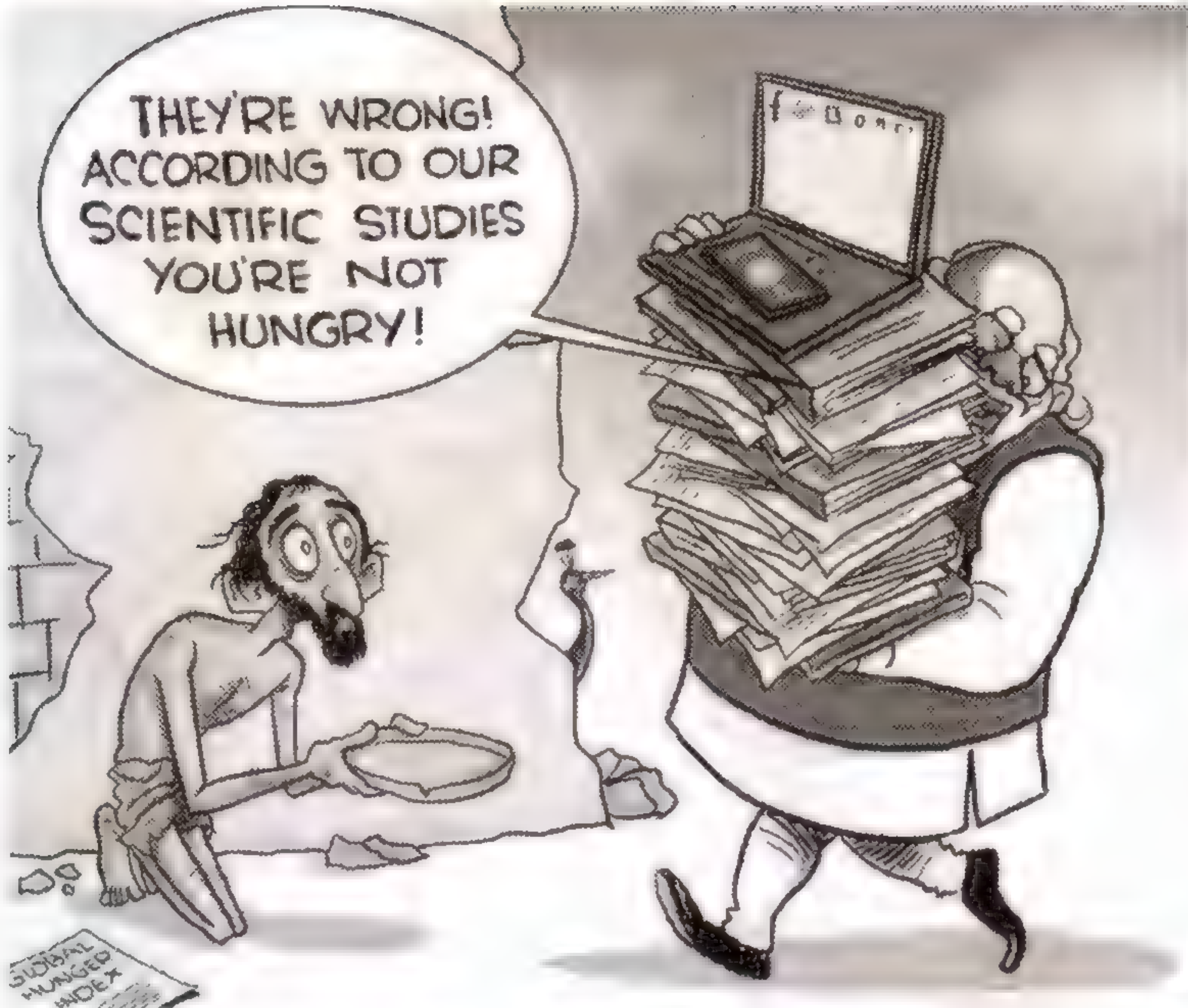
ఫారెస్ట్ డిపార్ట్మెంట్ లో ఎదుర్కొనే
అతి ముఖ్యమైన సమస్య ఏమిటంటే!
అటవీ అక్రమణ. అడవిలో
వ్యవసాయం చేసుకోవడానికి
కొంతమంది అడవిలో కొన్ని
సంవత్సరాలుగా సహజ సిద్ధంగా
పెరిగిన ఎన్నో వృక్షజాతులను
విచక్షణా రహితంగా నరికివేయడం,
విలువైన అటవీ సంపదను అటవీ
శాఖ వారి అనుమతులు లేకుండా

నరికివేసి అక్రమంగా
తరలించడంలాంటి అటవీ
చట్టవ్యతిరేక కార్యకలాపాల వల్ల
విలువైన అటవీ సంపద
అంతరించిపోతుంది. అటవీ
సంపదను కాపాడే క్రమంలో
స్మగ్లర్స్ కు, అటవీ అధికారులకు
మధ్య జరిగే పోరాటంలో ఎందరో
అటవీ అధికారులు ప్రాణాలను
పణంగా పెట్టి, వారితో పోరాడుతూ
అశువులు భాస్తున్నారు. అటువంటి
విలువైన అటవీసంపదను
కాపాడటం మాకు ఒక సవాలుగా
వుంటే మరోపక్క కొంతమంది
అక్రమంగా అడవులలోనికి
ప్రవేశించి, అడవి జంతువులను
వేటాడి వాటిని నిర్ధాక్షిణ్యంగా చంపి,
వాటి మాంసాన్ని విక్రయించి
సొమ్ము చేసుకుంటున్నారు.
మూగజీవులను కాపాడటం కోసం
మేము సైతం కొన్నిసార్లు చిమ్మ
చీకటిలో దట్టమైన అడవులలో
వేటగాళ్లను పట్టుకోవడానికి
ప్రాణాలకు తెగించి అడవిలో
అలుపెరుగని సైనికులుగా
కాపలాకాస్తు నేరగాళ్లను
పట్టుకుంటున్నాము. వారికి
వన్యప్రాణి సంరక్షణ చట్టం, 1972
ప్రకారం కఠిన శిక్షలు పడేటట్లు
చూస్తున్నాము. కృష్ణా జిల్లాలో
నెమళ్లు, దుప్పులు, కణుతులూ
వంటివి ఉండగా నల్లమల అడవుల్లో
చిరుతలు కనపడతాయి.

ఒకపక్క స్త్రీలుగా మేము
కుటుంబంలో మా వంతు
బాధ్యతలను నిర్వహిస్తూ,
ఉద్యోగంలో నిరంతరం ఎదురయ్యే
సవాళ్లను ఎదుర్కొంటూ పని
చేస్తున్నాం. మా ఇంటిలో వారి

ప్రోత్సాహం, మా పై అధికారుల
సహాయ సహకారాల వల్ల
ముందుకు కొనసాగుతున్నాం.
ప్రస్తుతం టెక్నాలజీ ఎంతో అభివృద్ధి
చెందుతుంది. అడవులపై ఆధారపడి
బతికేవారు రోజురోజుకి
తగ్గిపోతున్నారు. ప్రతివారు ఏదో
ఒకపని చేసుకొని బతుకుతున్నారు.
అడవులకు సమీపంలో ఉన్న
గ్రామాలకు నేను, నా సిబ్బందితో
వెళ్ళి అక్కడ నివశిస్తున్న ప్రజలకు
గ్రామసభల నిర్వహించి, బుర్ర
కథల ద్వారా, పాటల ద్వారా,
లఘుచిత్రాల ద్వారా వారికి అడవుల
వల్ల ఉపయోగాలు, అడవులు
అంతరించిపోవడం వల్ల కలిగే
నష్టాలు, మొక్కలు పెంచడం వల్ల
కలిగే ప్రయోజనాలను గురించి
అవగాహన కల్పిస్తున్నాం
అంటున్నారు పద్మజ.

అటవీ సమీప గ్రామాలలో జరిగే
అటవీ అభివృద్ధి పనులలో
గ్రామప్రజలను భాగస్వాములను
చేస్తున్నాం. ఉపాధికి అడవి మీద
ఆధారపడి ఉండే వారిని అటవీ
పెంపకంలో భాగం చేయాలి.
సహజంగా పెరిగే చెట్లను
సంరక్షించడం, జీవ వైవిధ్యాన్ని
సంరక్షించడం అనాదిగా ఆదివాసీలు
చేస్తున్నారు. ఆధునిక స్మగ్లర్లు వారి
అమాయకత్వాన్ని, పేదరికాన్ని
ఆసరా చేసుకొని వారిని నేరస్తులుగా
మారుస్తున్నారు. ప్రజల
భాగస్వామ్యం లేకుండా ఏ పనీ
సంపూర్ణంగా విజయవంతం కాదు.
నిజాయితీ కలిగిన అధికారులు
ప్రజలను కూడా కలుపుకుంటే
మరింతగా రాణిస్తారు. ♦

మాటే మంత్రమై..

అమ్మా.. ఆశ! ఎలా ఉన్నావురా.. తల్లీ..! మొన్న రాసిన ఉత్తరంలో మీ ఫ్రెండ్స్ లో ఇద్దరు ఏదో గొడవపడ్డారనీ, ఇద్దరి మధ్యా మాటామాటా పెరిగి ఒకరిపై ఒకరు చాలా అసహ్యంగా నిందావాక్యాలు మాట్లాడుకున్నారని రాశావు. నీకు వారిద్దరి మాటలు చాలా బాధ కలిగించాయనీ, మొత్తమ్మీద నీవు సంతోషంగా ఏమీ లేవనీ నీ ఉత్తరం ద్వారా నాకు అర్థమైంది. నీకు ఈ సందర్భంగా మాటలో ఎంత మహత్వం ఉందో చెప్పాలనిపిస్తోంది.

మ నకు ముందుతరం వాళ్లు ఎంతో అనుభవంతో మాట్లాడం అనేదాన్ని గురించి ఎన్నెన్నో మంచి విషయాలు చెప్పారు. మాట మీరకూడదని, మాట్లాడటం ఒక గొప్ప కళ అని వాచాతుర్యం అని, సమయస్ఫూర్తి అని ఇలా అనేక రకాలుగా చెబుతారు. ఎందరికో ఆరాధ్యమైన శ్రీరాముడు మితభాషి అని పొగుడుతారు. మనకు ఒక గొప్ప సామెత కూడా ఉంది. నోరు మంచిదైతే ఊరు మంచిదవుతుందని. అయితే ఎంత మందికి నోటి మంచితనం ఉంటుందో ఎందరికి నోటి దురుసుతనం ఉంటుందో నిత్యం మనం కలిసేవాళ్లలో వెళ్లడవుతూనే ఉంటుంది.

మనిషి సామాజిక జీవి. నిద్రపోయింది మొదలు పడుకునే వరకు నిత్యం మనం ఎంతో మందితో ఇంటా బయటా మాట్లాడవలసి వస్తుంది. ఎన్నో పనులు నిర్వహించవలసి వస్తుంది. మాటల వల్లే కొన్ని పనులు బెడిసికొట్టొచ్చు. కావల్సిన వారితో ఇరుగుపొరుగులతో, రక్తసంబంధీకులతో, అధికారులతో,

అనధికారులతో ఎన్నో సందర్భాల్లో ఎన్నో మాటలు మాట్లాడాల్సి వస్తుంది. వీరందరితో మంచి సంబంధాలు మాటల ద్వారానే సాధ్యమవుతాయి. నరం లేని నాలుకే కదా అని ఏది వస్తే అది మాట్లాడకూడదు.

మృదుమధురంగా తేనెలు చిందేలా మాట్లాడటం కొందరికి వెన్నతో పెట్టిన విద్య. కర్మశంగా, కటువుగా, పెలుసుగా మాట్లాడటం మరికొందరికి పుట్టుకతో అభిన విద్య. నీవు గమనించావో లేదో.. వ్యాపార సంస్థల్లో చాలా మంది ముందు మాటలమ్మి... ఆపైన వస్తువులు అమ్ముతారు. ఒకటి కొనాలని వెళ్లినవారు నాలుగు కొంటారు. అలాంటిచోట ఆ వ్యాపారి ఎంత మాట చాతుర్యం కలవాడో అర్థమవుతుంది కదా.. ఇప్పుడు మీ యువత ప్రత్యేకంగా కమ్యూనికేషన్ స్కిల్స్ నేర్చుకుంటున్నారు కదా.. మాట్లాడటం ఒక్కటే కాదు వినడం కూడా ఒక కళే. వినడగునెవ్వరు చెప్పినా.. అని పెద్దలు చెప్పారు. ఎదుటివారు చెప్పేది వినడం, ఆకళింపు చేసుకోవడం కూడా

అవసరం. కొందరు అనవసరంగా అర్థంపర్థం లేకుండా మాట్లాడతారు. అట్లాంటి మాటలను సుత్తి, నస అని హేళనగా అంటారు. కొందరు మాట్లాడుతుంటే ఎంత విన్నా ఇంకా వినాలనిపిస్తుంది. అర్థవంతమైన స్పష్టమైన ఉచ్చారణ, లాలిత్యం కొందరి మాటల్లో జాలువారుతుంటుంది. మరికొందరు గలగలా మాట్లాడుతూ తాము ఉన్నచోట ఒక విధమైన చైతన్యాన్ని కలిగిస్తారు. మరికొందరు పేలవంగా, అన్యమనస్కంగా మాట్లాడుతూ ఉంటారు. ఇతరులను నొప్పించకుండా మాట్లాడటం ఎంత గొప్పవిషయమో. కొందరు నోరు తెరిస్తే చాలా విమర్శలొస్తాయి. మనల్ని పరిపాలించే వారి నోటి నుంచి కూడా కొన్ని కోట్ల మంది ప్రజలకు ప్రతినిధులుగా ఎన్నుకోబడి చట్టసభల వరకూ వెళ్లి ప్రజలకు జవాబుదారీగా ఉండాల్సినవారు ద్వందారాలతో బూతులతో కూడిన మాటలు మాట్లాడతారు. ఫలితంగా అర్థం లేని వ్యర్థ ప్రేలాపనలు ప్రజలకు నష్టం కలిగించే రసాభాసను

చూస్తున్నాం. ప్రజలకు జవాబుగా ఉండాలని ప్రజాప్రతినిధులే దేవాలయాల్లాంటి చట్టసభల్లో మంచి మర్యాద లేకుండా పెద్దాచిన్నా తారతమ్యం లేకుండా నోటికి ఏది వస్తే అది మాట్లాడుతున్నారు.

మనల్ని గురించి ముందుగా అందరికీ తెలియజేసేది మన మాట తీరే. చెప్పదలుచుకున్న విషయాలన్ని సూటిగా, అది విమర్శ అయినా సంస్కారవంతంగా హుందాగా మాట్లాడొచ్చు. ఏది మాట్లాడాలన్నా ఖచ్చేమీ అవదు. మంచిగా మాట్లాడటానికి మంచి ఆలోచన, వివేకవంతమైన మనస్సు ఉంటే చాలు. ఇవేమీ అంగట్లో సరుకేమీ కాదు. అంగిటి ఆధారంగా మన నోట్లో నుంచి వచ్చేవి. మంచీచెడు ఏది మాట్లాడాలన్నా ఆ 56 అక్షరాల పొందికతోనే కదా. ఎందరో వయస్సులో పెద్దవారు, అధికారంలో ఉన్నవారు పరిపాలించేవారు

సంయమనం కోల్పోయి మాట్లాడిన సందర్భాలు మనం చూస్తూ ఉంటాం. తొందరపాటు మాటల వల్ల చాలా అనర్థాలు వస్తుంటాయి. కల్లబొల్లి మాటలు చెప్పడం, అనవసరపు వాగ్దానాలు చేయడం, వీటి వల్ల చేటు వస్తుంది. చేయగలమన్న వాటినే చెప్పాలి. తరచుగా రాజకీయ నాయకులు అధికారంలోకి రావడానికి ఎన్నెన్ని అబద్ధాలు చెబుతారో! ఆపై నాలుక మడతేసి ప్రజల వద్ద దొంగల్లా తప్పుకొని తిరుగుతారు. నీ ఫ్రెండ్స్ నిన్న మొన్నటిదాకా ఎంతో ప్రేమతో ఉండేవారనీ, ఇవాళ మాటల యుద్ధం చేసుకుంటున్నారనీ, మధ్యలో మిగిలిన ఫ్రెండ్స్ అంతా నలిగిపోతున్నామనీ అన్నావు. నిజమే. వాళ్లకు నచ్చినవాళ్లు తారసపడితే డైరెక్ట్ గా ఏమీ అనలేక ఎవరిమీదో నెపం పెట్టి మాట్లాడుతుంటారు కొందరు. ఇది వాళ్ల అక్కసు వెళ్లబుచ్చుకోవడానికే. ఇటువంటివన్నీ

చూశాక నీకేమనిపిస్తోంది. మాటే మంత్రం అనిపించడం లేదా. మాట్లాడేటప్పుడు మంత్రాన్ని జపించేటంత అప్రమత్తంగా మాట్లాడాలి.

మంచిమంచి సంభాషణలు రాసే సినీకవులకు మాటల మాంత్రికుడు అని అనడం వినే ఉంటావు. సంస్కృతంలో భర్త కవి సుభాషితాలు రచించారు. అందులో ఆయన మాటలను మించిన ఆభరణం మరేమీ లేదు అంటారు. అలంకారాలూ.. ఆభరణాలూ.. కాదు.. వాగ్భూషణమే అసలైన భూషణం అని ఆయన చెబుతారు.

ఆశా దసరా సెలువులు ఎట్లా గడిచాయో.. ఏమేమి చూశావో.. ఏమేమి చదివావో చెప్పు. నీ స్నేహితుల మధ్య సమన్వయం కుదర్చడానికి ప్రయత్నించండి. నాలుగు మంచి మాటలు మాట్లాడి ఇద్దరికీ చెప్పిచూడండి. ♦

చైతన్యం కావాలి!

చచ్చింది 'రాజే'! రాజ్యం కాదు!!
'రాజు'లు చావడం ఆనవాయితీనే!
'రాజు'ల్ని హతమార్చడానికి
చట్టాల్లాంటి పడికట్టు పదాలు
అక్కర్లేదు!
రైలు పట్టాల్లాంటి కథలు చాలు!!
రాజ్యం పోవాలంటే
పోరాటమే దిక్కు!

పేంక్రియాస్ లోపాన్ని
ఇన్సులిన్ ఎక్కించి
సరిపెట్టుకుంటున్నట్టు,
రంధ్రం పడ్డ బిందెకు
మాటేసుకున్నట్టు,
బొద్దింకకి లక్షణ రేఖగీసి
కట్టడి చేసినట్టు,

ఆలౌట్ తో దోమనీ,
హార్పిక్ తో ఇంకేదోనీ,
మాస్కోతో కరోనానీ
యోగాతో సర్వరోగాల్నీ
నిలవరించే పని
నిర్విఘ్నంగా చేసే మనం
ఆరేళ్ళ పసికూనపై
అత్యాచారం చేసినోడ్ని
అసలెందుకొదులుతాం?
అందుకే రైలు పట్టాల మీద
వదులుతాం!!

ఇన్సులిన్ ని మళ్లీ మళ్లీ
అడుగుతోంది శరీరం...
బొద్దింక లక్షణ రేఖ దాటుతోంది
ప్రతిరాత్రీ...
ఆలౌట్ అయ్యాయనుకున్న దోమలు
ఆరింటికి రంచనుగా ఇంటికి...

హార్పిక్ వాసన కోసం అవీ...
మూడో వేవ్ కోసం కరోనా...
ఆపిన యోగాతో
అమాంతం పెరిగిన పొట్టా...
కూలికెళ్లి
ఖాళీ అయిన పాక ముందు
వంటరిగా ఆడుకునే పాప కోసం...
ఇంకో పేదోడి గల్లీలో
గుట్కా నముల్తూ,
సారా కొట్టు పక్క ఓరగా,
ఇంకో... 'రాజు'... క్రూరంగా....!!
మాటో, మందులో, బందులో,
ఉరితాళో, ఉపశమనాలో కాదు
పరిష్కారం...
వేళ్ళతో సహా వ్యవస్థని పెకిలించే
నిబద్ధతగల చైతన్యం !

- వి.విజయకుమార్
8555802596

ఇం దుమూలంగా అందరికీ తెలియజేయునది ఏమంటే.. ముది మడుగులో సామిరెడ్డోళ్ల అబ్బ రాఘవరెడ్డి నిన్న సచ్చిపోయినాడు. ఈ పొద్దు మావిటేల ఆయప్పను పన్ను చేస్తారు. బీదాబిక్కి అందరూ వచ్చి సామిరెడ్డోళ్లు ఇచ్చే దానాలు తీసుకోవాల.. “డడ్డణక డడ్డణక డణ్డణ్..” పలకమోత మీద ఎక్కి వచ్చిన గొంతు కణేలుమని వినిపించింది మాకు. ఆ కూతతో గబగబ బయటికి వస్తాని నేను. మా ఇంటికి ఆ పక్కన ఉండే బోయకొండవ్వ, నాగవ్వలు గుడకా బయటికి వచ్చిరి. “ఏందవ్వా ఆయప్ప కూసి చెప్తా ఉండేది?” బోయకొండవ్వను చూస్తా అడిగితిని. “మన పడమట గడ్డ పల్లెల్లో ఒక వాడిక ఉండేది బిడ్డా. బాగా జరుగుబాటు ఉండే ఇళ్లల్లో ఎవరైనా సచ్చిపోతే, ఆ సచ్చినోళ్లు నేరింగా సొర్గానికి పోవల్లని, బీదా బిక్కికి వడ్లూ, రాగులూ దానం ఇస్తారు. అదే ఆయప్ప పలకకొట్టి చెప్తా ఉండేది” బోయకొండవ్వ చెప్పింది. “ముదిమడుగు తొగటు రెడ్డోళ్లు బాగా ఉండేవాళ్లు. ఈపొద్దు

సావు బయ్యం!

మనోళ్లకు బాగానే ఉదోరకతాయితే” నాగవ్వ సంతోషపడతా అనింది.

‘ఊ!ఏమి లాభము! కుంటెమ్మ కూడేస్తే మంచెమ్మ మాయం చేసిందని మన ఊరి మగ నా బట్టలు ఇంటికి ఒక గింజ గుడక తెచ్చేది లేదు” వెక్కసంగా అనింది బోయకొండవ్వ.

“ఆడ దానం తీసుకున్న రాగుల్ని, వడ్లనీ ఏమిమి చేస్తారవ్వా?” అడిగితిని అవ్వోళ్లని.

“ఏమి చేస్తారంటే ఏమి చెప్పేది. అంతా ఆ సారాయంగడి పాలు చేసేసి వస్తారు. దొంగనాబట్టలు” వక్కాకు ఎంగిలిని కింద తుబుక్కున ఉముస్తా చెప్పింది బోయకొండవ్వ.

“అంతే.. అంతే.. మనకు అంతకన్నా దక్కేది ఏముంటాదిలే” నిట్టూరస్తా అనింది నాగవ్వ.

“అవ్వా అవ్వా మనమే పీనిగని

పూడ్చే గుంతకాడికి పోతే మనకే రాగలూ వడ్లూ ఇస్తారు కదవ్వా” తిరిగి అడిగితిని.

“రెడ్డోళ్లు మన్నుచేసే తావు చానా దూరము. ముసలీ ముతకలము అంత దూరము నడిసిపోలేము” అంటా ఎవరింట్లోకి వాళ్లు పోయిరి అవ్వోళ్లు.

మబ్బు మోడమూ లేకుండా ఎండ పెటపెటా కాస్తా ఉండేది. పొద్దున్నించీ ఏమీ తిన్నేదు. కడుపులో ఆకలి పేగుల్ని కరకలా కోస్తా ఉండేది. నిన్న తెల్లవారి తినిన సంగటే. మాయబ్బ నిన్న గుడ్డికాను గుడకా తెచ్చేలేదు. మాయమ్మకు ఒళ్లు బాగలేక నాలుగునాళ్లుగా కూలిపనికి పోతాలేదు. ఇంట్లో కుండాసట్టి వట్టిపోయి ఉండాయి. ముదిమడుగు సావు గుంతకాడికి పోతే అన్ని గింజలన్నా చిక్కతాయి కదా అనుకుని

మాయబ్బు గుడ్డను ఎత్తుకుని
ముదిమడుగుకు యెల్లబారితిని.
ఒక్కదాన్నే మూడు మైళ్లు
నడుసుకుంటూ గుంతకాడికి
పొయ్యేతలికి పలకలు జోరుగా
మోగతా ఉండాయి. మాయబ్బు కూడా
ఎగిరెగిరి పలక కొడతా ఉండాడు.
నన్ను గమనించనే లేదు. అబ్బుటికే
మాయబ్బు కడుపులోకి దూరి
సారాయి పోతురాజు చిందేస్తుంటే
ఎవరు కడబడతారు ఆయప్పకి!

నేను దూరంగా నిలబడుకోని
జరిగేదంతా చూస్తూ ఉండాను.
రవంత సేపటికి సామిరెడ్డోళ్ల అబ్బు
రాగవరెడ్డి గుమంతోకి
పొయ్యేసినాడు. గుంపంతా
గుంతతావుకి పొయ్యి తలా పిడికెడు
మన్నును పీనిగమించ వేసేసి
తిరుక్కునిరి. రెడ్డోళ్ల గుంపులో నుంచి
ఎవరో ఒకాయన ముందుకొచ్చి
“దానము తీసుకోని వచ్చినోళ్లంతా ఆ
పక్కన సోలుపుగా కూర్చోండి” అని
అరిసినాడు.

ఆ మాటతో ముందుగా పలకలు
కట్టేవాళ్ళూ, వాళ్ల వెనకాలే బీదాబిక్కి
అందరూ పోయి సోలుపుగా కూర్చుని
ముందు గుడ్డలు పరుసుకునిరి. నేను
గుడకా సందు చేసుకుని కూర్చుని
ముందు పంచె పరిస్తిని. ఆ వరసలో
అందరూ పెద్దోళ్లే. నాకు తొమ్మిదో
పదో ఏండ్లు ఉండచ్చు. నా ఈడోళ్లు
ఎవరూ వచ్చిందేదు. పలకలోళ్లకీ
పెద్దోళ్లకీ మూడేసి ముంతల రాగులూ
వడ్లూ పెట్టిరి. నేను చిన్నబిడ్డను
అనేమో నాకు ఎండేసి ముంతలే
పెట్టిరి. సంతోసంగా వాటిని మూట
చుట్టుకుని ఇంటి తట్టుకి పరిగెత్తితిని.

ఆదరాబదరా ఇంటికి
పరిగెత్తి పోయేటబుడు దోవలో
చింతమాను కనబడితే, రెండు పచ్చి

చింతకాయల్ని పెరక్కపోతిని. ఇంటికి
పొయ్యేతలికి మాయమ్మ ఒక మూలన
ముడుక్కుని పణుకోనుండాది. నేను
వడ్లను రోటికి వేసి దంచి, చెరిగి
బియ్యం చేసి, పొయ్యి మీద ఎసరు
పెట్టి, ఎసట్లో కడిగిన బియ్యాన్ని
పోస్తాని. రెండు గోసిళ్ల రాగులను
పండిసిరి, ఆ పిండిని గుడకా ఎసుట్లో
పోసి ఉడికినంక సంగటి కెలికి
ముద్దలు కడితిని. పచ్చి
చింతకాయల్ని పొయ్యి నిప్పుల్లో కాల్చి
ఊప్పు మిరపకాయ వేసి పిసికి గొజ్జు
చేస్తాని.

ఉడుకుడుకు సంగటిని తెలలో
పెట్టి, గొజ్జు వేసి, మాయమ్మకు ఒక
ముద్ద పెట్టి నేనొక ముద్దను తింటాని.
సారాయంగడి పూజను ముగించుకుని
అబుడొచ్చినాడు మాయబ్బు. వడ్లూ
రాగులూ పూజకే అయిపోయినట్లు
ఉండాయి. ఉత్త చేతుల్ని ఊపుకుంటా
వచ్చినాడు. తెలలో పెట్టిన మూడు
ముద్దల సంగటిని మూడే నిమిషాల్లో
మింగేసినాడు. తెలలోనే చెయ్యి
కడిగి, మూతి తుడుసుకుంటా
“ఇంట్లో బియ్యం లేవు కదా బిడ్డా.
ఏడకు పోయి తెస్తావి?” అని
అడిగినాడు.

“నేను గుడకా సావుగుంత కాడికి
వస్తినబ్బా. వాళ్లు దానమిచ్చిన
వడ్లను తెచ్చి దంచి, సంగటి చేస్తాని”
చెప్తాని.

“అయ్యో, వాటిని వండుకుని
తినకూడదమ్మా. అంగడికి వేసి
అమ్మెయ్యాలి” అన్నాడు మాయబ్బు.

“ఏమబ్బా తింటే?” అడిగితిని.

‘తింటే మనమూ
సచ్చిపోతామంటమ్మా. పెద్దోళ్లు
అంటారు” మాయబ్బు చెప్పినాడు.

‘తింటే కాదు సచ్చేది, తినకపోతేనే
పస్తుండి సస్తాము” ముడుక్కుని

ఉండే మాయమ్మ గొణిగింది.

నాకేమో మాయబ్బు మాటలకు
దిగులేసింది. కుండా సట్టి ఎగ్గట్టి
పెట్టేసి, మాయమ్మ పక్కన పొయి
ముడుక్కుంటాని. మాయబ్బు ఇంకొక
మూల పణుకుని గుకలు పెడతా
ఉండాడు. దిగులుతో ఆ రెయ్యి
నాకు కంటిమీద చెప్ప పడలేదు.

తెల్లవారి బోయకొండవ్వోళ్ల
కోడిపుంజు కూసిన కూతను విని,
చివక్కన లేసి బయటకు వస్తాని.
బోయకొండవ్వ, సర్రుబుర్రున
వాటికి ఊడస్తూ ఉండాది. నన్ను
చూసి వంచిన నడుమును ఎత్తి
“ఏల బిడ్డా దిగులుగా ఉండావు?”
అని అడిగింది.

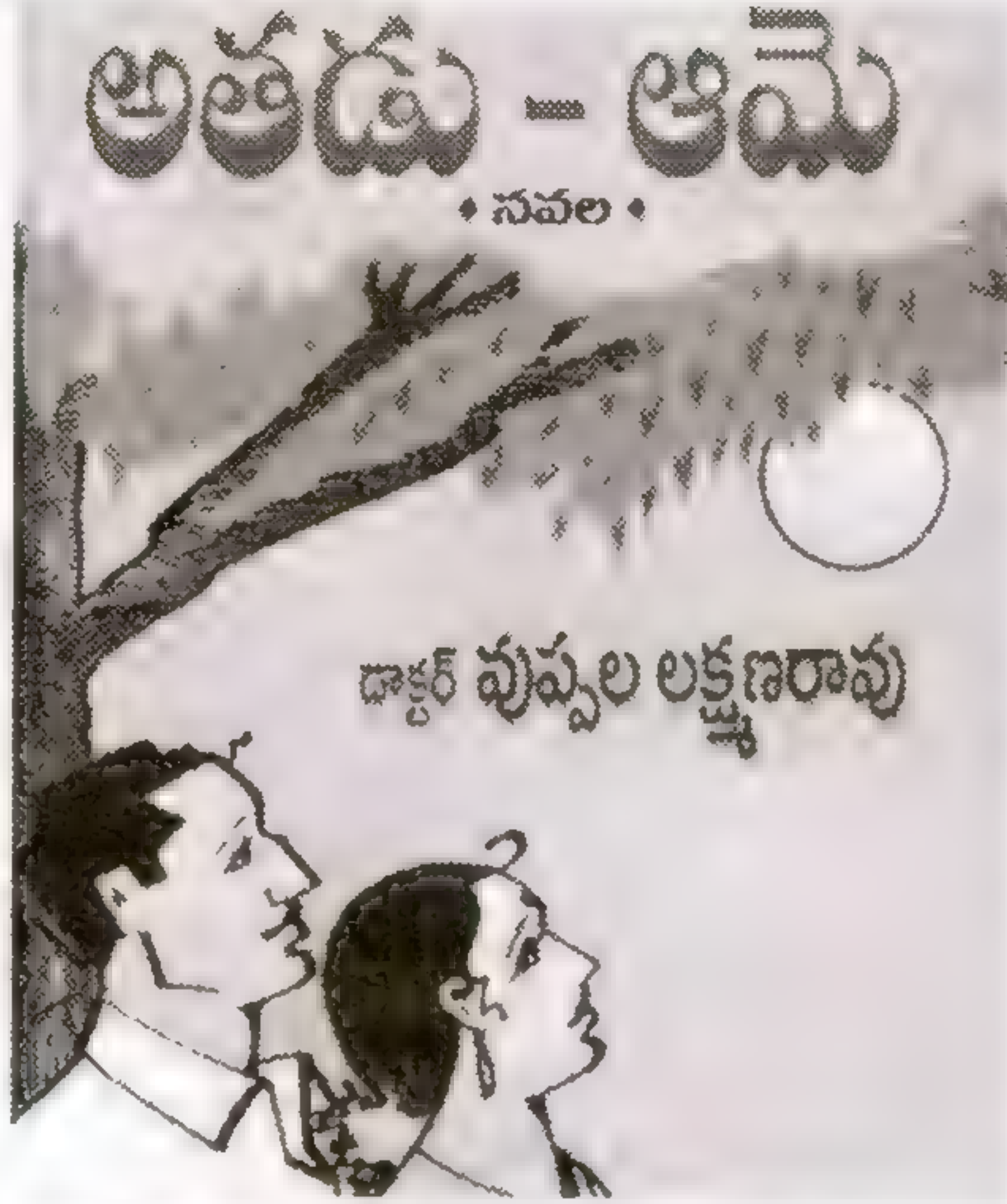
“అవ్వా, నిన్న సావుగుంత కాడికి
పోతిని. అక్కడ దానమిచ్చిన వడ్లను
తెచ్చి, ఆ సావుబియ్యంతో సంగటి
చేస్తాని. దాన్నే మేమందరమూ
తినేస్తామి. సావు బియ్యం
తినకూడదని అలనెంకనే తెలిసింది
నాకు” దిగులు దిగులుగానే
అంటాని.

“తిక్కల బిడ్డా, సావుబియ్యమూ,
బతుకు బియ్యమూ అని ఉండవు.
కాలే కడుపును సల్లార్చే బియ్యమే
ఉండేది. మగ నా బట్టలు ఇల్లూ
వాకిలీ అనుకోకుండా
సంపారిచ్చిందంతా సారాయంగట్లో
పోసేసి వస్తుంటే నువ్వు మటుకు
ఏమి చేస్తావు! బోయకొండ
గంగమ్మకు అన్నీ తెలుసు. మీకు
ఏమీ కాదు. పో, పొయి పని
చేసుకో” అని నన్ను ఓదార్చింది
బోయకొండవ్వ. ఆ మాటలకు ఆ
బోయకొండ గంగమ్మే వచ్చి
చెప్పినట్లు అనిపించి నెమ్మదిపడి,
పొరకను ఎత్తుకుని పనిలోకి
వంగితిని. ♦

స్త్రీకి బానిసత్వం.. పురుషుడుకి స్వేచ్ఛ!

అలనాడెప్పుడో మానవ సమాజం ఆదిమ దశలో ఉన్నప్పుడు స్త్రీ, పురుషులిద్దరూ సమానంగా ఉండేవారు. ఆ దశ క్రమంగా మారింది. పశుపాలన, వ్యవసాయం మానవుడికి పరిచయం అయ్యాక పశువుల మందకు యజమాని, భూమికి స్వామి పురుషుడయ్యాడు. ఆ యజమాని స్థానాన్ని, స్వామి స్థానాన్ని ఆక్రమించుకున్న పురుషుడు సామాజిక ఉత్పత్తిలో ప్రధాన పాత్ర స్వీకరించాడు. స్త్రీకి ఉత్పత్తితో సంబంధం పోయి ఆమె శక్తి ఇంటికే పరిమితమైంది. సొంత ఆస్తి ఏర్పడటంతో ఆ ఆస్తి తన సంతానానికే చెందాలనే కోరిక పురుషుల్లో అభివృద్ధి చెందింది. ఆ సంతానం తన సంతానమే అనే రుజువు కోసం దంపతీ వివాహ వ్యవస్థను సృష్టించాడు. ఒక భార్య, ఒక భర్త.. వారిద్దరికీ కలిగిన సంతానం.. ఒక కుటుంబంగా ఏర్పడ్డారు. సంతానం తండ్రి పేరుతో వ్యవహరించబడతారు. అతని ఆస్తికి వారసులవుతారు. తండ్రి తెలియని పిల్లలకు ఆస్తి లేదు. కనుక సమాజంతో స్థానం ఉండదు.

ఈ దంపతీ వివాహాలు వ్యభిచారాన్ని ప్రోత్సహించాయి. స్త్రీకి స్వేచ్ఛ లేదు. తనకున్న స్వేచ్ఛను పురుషుడు తప్పకుండా ఉపయోగించుకుంటాడు. దీని ఫలితంగా స్త్రీ, పురుషుల రహస్య సంబంధాలు, వ్యభిచారం, స్త్రీ గర్భవతి కావడం, ఆ గర్భాన్ని పోగొట్టుకునే ప్రయత్నం చేయడం, ఆ ప్రయత్నాల్లో తన ప్రాణాన్నే పోగొట్టుకోవడం

జరుగుతాయి. ఈ గర్భవిచ్ఛితులు ఆపాలంటే తండ్రిలేని పిల్లలకు, వివాహ సంబంధం లేకుండా పుట్టిన పిల్లలకు సమాజంలో సరైన స్థానం ఇవ్వాలి. వారినీ, వారి బాధ్యతనూ సమాజం స్వీకరించాలి. తండ్రి కూడా స్వీకరించాలి. అంటే తండ్రి స్థానానికి ఉన్న విలువ తగ్గించాలి. సొంత ఆస్తి వల్ల వచ్చిన ఆ విలువను ఆ సొంత ఆస్తి రద్దు చేసి దాన్ని సమాజపరం చేస్తే, పిల్లలకు సమాజం బాధ్యత వహిస్తే స్త్రీలకు ఇటువంటి దుర్భర పరిస్థితులు ఉండకపోవచ్చు అనేది ఒక ఆలోచన. అంటే ఈ వ్యవస్థ మొత్తం మారిపోవడం. అంతవరకూ ఎన్ని చట్టాలు చేసినా స్త్రీ కష్టాలు తీరవు. అలాంటి చట్టాలు పాలకవర్గాల కపటం తప్ప మరేమీ కాదు.

స్త్రీలను అసమాన స్థితిలో ఉంచడం, విడాకులను పరిమిత పరచడం, దాని చుట్టూ అసహ్యమైన తతంగాలు పెట్టడం, వివాహం కాకుండా పుట్టిన పిల్లలకు గుర్తింపు నిరాకరించడం లాంటి అసహ్యమైన చట్టాలను మనం

కూల్చి నేలమట్టం చేశాముగానీ ఈ నాటికీ ఈ చట్టాల అవశేషాలు పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థకు సిగ్గుచేటుగా మారి సకల నాగరిక దేశాల్లో నేటికీ కనబడతాయి.

శాస్త్రీ లాంటి వారికి సమాజం మారడం అటుంచి కనీసం గర్భప్రావాలను చట్టబద్ధం చేయడం కూడా ఇష్టం లేదు ఈ నవలలో. దాని వల్ల అవినీతి పెరుగుతుందంటారు ఆయన. కుటుంబ వ్యవస్థ నాశనమవుతుందంటారు. అసలు ఈ కుటుంబ వ్యవస్థలోనే అవినీతి ఉంటుందని శాంత అంటే అతను ఒప్పుకోడు. లక్ష్మీ పాత్ర ఈ వ్యవస్థనే మార్చేద్దామంటుంది. సమాజంలోని సమస్యల పరిష్కారానికి అనేక సిద్ధాంతాలున్నాయి. వాటి గురించి ఆలోచించి సరైన నిర్ణయం తీసుకోవాల్సింది ప్రజలు. ప్రజలకు ఆ చైతన్యం ఇచ్చే పని రచయితలది. అతడు - ఆమె నవల స్త్రీ, పురుషులకు సంబంధించిన ఎన్నో సమస్యలను చర్చించి ఆలోచనలను రేకెత్తిస్తుంది. పాఠకులలో చైతన్యాన్ని పెంచుతుంది. సాంప్రదాయవాది అయిన శాస్త్రీ, సంస్కరణవాది అయిన శాంత, విప్లవ వాది అయిన లక్ష్మీ పాత్రల ద్వారా వీరు సమస్యలను ఎలా ఆలోచిస్తారు? ఎలా పరిష్కరించబానుకుంటారు? అనే విషయాలను ద్వారా లక్ష్యణరావుగారు ఈ నవలలో చూపించారు. పాఠకుల చైతన్యాన్ని పెంచే ప్రయత్నం చేశారు. ♦

(సశేషం)

సంపన్నులపై పన్ను

ప్రపంచంలోని అన్ని దేశాల నుంచి వచ్చే సెలబ్రిటీలు డిజైనర్లు తయారుచేసిన ఫ్యాషన్ దుస్తులతో పాల్గొంటారు. ప్రతి ఏటా సెప్టెంబర్ రెండో సోమవారం ఈ గాలా జరుగుతుంది. కరోనా మహమ్మారి తారాస్థాయిలో ఉన్నందున పోయిన ఏడాది జరగలేదు. తిరిగి ఈ సంవత్సరం జరిపారు. దాదాపు 400 మంది నటులు,

వచ్చినట్టేకదా. అందరికీ ఆరోగ్య సంరక్షణ, పని ప్రాంతాలలో ప్రజాస్వామ్యం, ట్యూషన్ ఫీజ్ లేని గవర్న మెంట్ కాలేజీలు, జాబ్ గ్యారంటీ లాంటి శ్రామికుల సమస్యల మీద పనిచేసింది. ఇక్కడ ఇంకొక విషయం కూడా చెప్పుకోవాలి. ఆమె డ్రెస్ డిజైన్ చేసింది అరోరా జేమ్స్ అనే నల్ల జాతి మహిళ. పాండమిక్ లో కూడా పెట్టుబడిదారులు భారీ లాభాలు సంపాదించుకున్నారు. కార్మికులకు లాక్డౌన్ మూలంగా ఉద్యోగాలు, ఆదాయాలు పోయాయి. ధరలు పెరిగాయి. ఈ ఫ్యాషన్ షో చూడాలంటే టికెట్ తలకి 1995లో వెయ్యి డాలర్లు ఇప్పుడు 30,000 డాలర్లు. ఆమె స్లోగన్ లో న్యాయం ఉంది కదా. ♦

వాళ ప్రపంచ దేశాలన్నింటిలో మారుమోగుతున్న నినాదమిది. ఈ నినాదం బూర్జువా వర్గానికి, కార్మికవర్గానికి మధ్య జరుగుతున్న పోరులో భాగంగా పుట్టి, కూలివాడలలో పెరిగింది. ఇప్పుడు కులీన కూటమిలోకి చేరుతోంది. ప్రపంచంలో పేద, ధనికదేశాల మధ్య సంపద అంతరాలు పెరగటమే కాదు, ధనిక దేశాలతో సహా అన్ని పెట్టుబడిదారీ దేశాలలో పేదలు, ధనికుల మధ్య ఆదాయ అంతరాలు మనవాళ్ళు ఊహిస్తున్న 'స్వర్గ-నరకాల' మధ్యవున్న తేడాకన్నా అధికంగా వుంది. ఈ అంతరం కళ్ళకి కట్టినట్టు కనపడుతునే ఉంది. దోపిడీతో సంపదను పోగేసుకుంటున్న పెట్టుబడిదారులపై ద్వేషంతోపాటు వారిపై అధికపన్నులు వేసి వచ్చిన ఆదాయంతో పేదల అవసరాలను తీర్చాలనే డిమాండ్ ఈ నినాదంలో అంతర్లీనంగా ఉంది.

మొన్న సెప్టెంబర్ 13న న్యూయార్క్ లో 'మెట్ గాలా' పేరుతో ఫ్యాషన్ షో జరిగింది. దీనిలో

క్రీడాకారులు, రచయితలు, ఇతర రంగాల సెలబ్రిటీలు. ఇందులో న్యూయార్క్ పార్లమెంటేరియన్ ఏఓసీ వేసుకున్న దుస్తులు ప్రత్యేకం. ఏఓసీగా పొట్టి పేరుతో పిలిచే ఈమె పూర్తిపేరు అలెగ్జాండ్రీయా ఒకాసియా కార్టేజ్. డెమోక్రటిక్ పార్టీకి చెందిన అలెగ్జాండ్రీయా వయసు 31. 29 ఏళ్లకే అమెరికా పార్లమెంటుకు ఎన్నికై ఇంతవరకు పార్లమెంటుకు గెలిచిన అతి తక్కువ వయసు వున్న మహిళగా పేరు తెచ్చుకుంది.

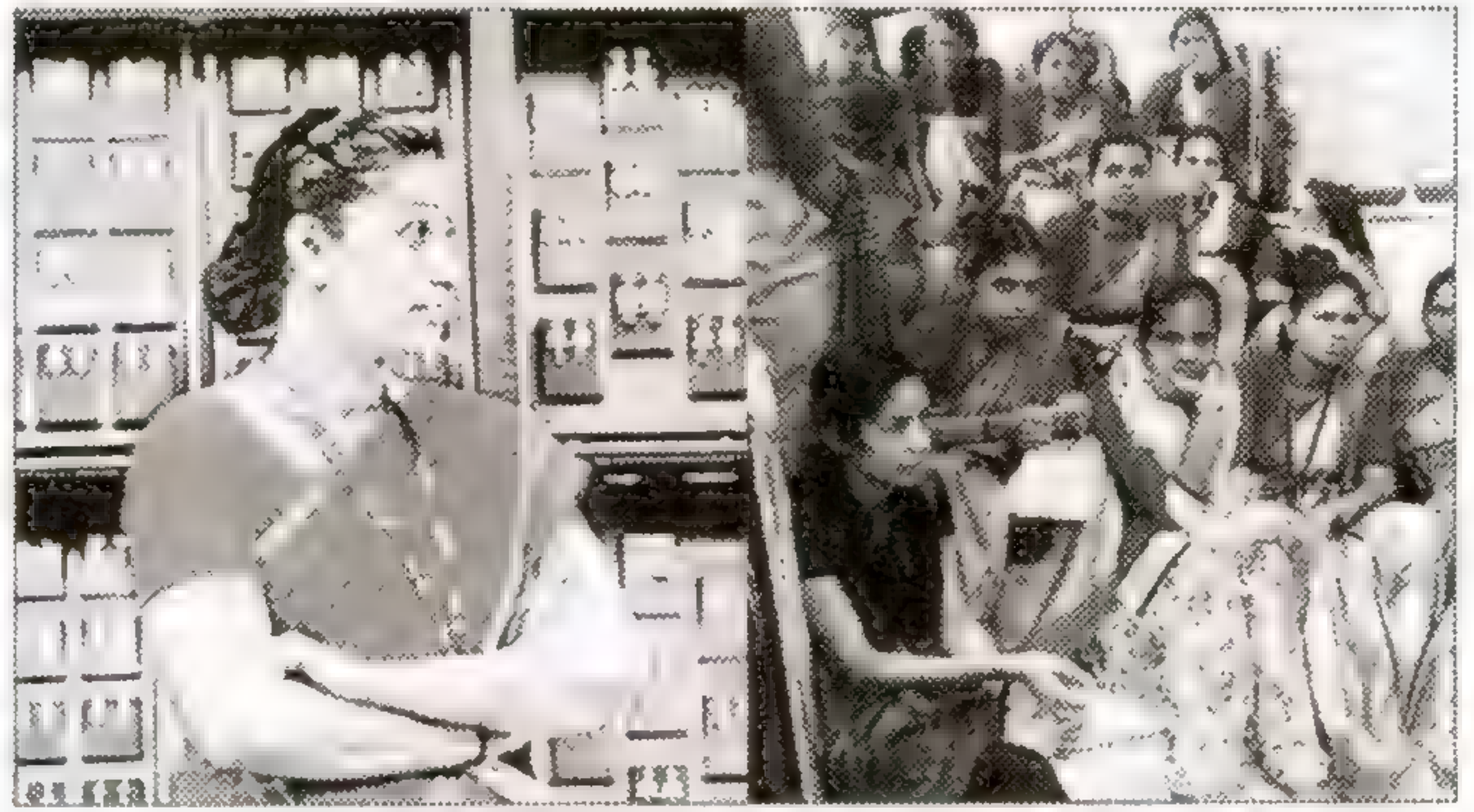
ఏఓసీ ఏ మాత్రం తొణకకుండా నాకు కావాల్సిందీ ఇదే చర్చ అన్నది. అమెరికా కాంగ్రెస్ కు ఎన్నిక కాకమునుపు అలెగ్జాండ్రీయా వైట్రెస్ గాను, బార్ అటెండర్ గాను పనిచేసింది. అంటే కార్మికవర్గం నుంచి

ప.జ., వైధూర్య, స్వర్ణ, రజిత లోహాలతో చేసినదా? రాదు. ఆమె ప్రస్తుత కన్నా ఆ ద్రస్తు మీద రాసిన అక్షరాలు ప్రపంచ మంతటా సంచలనం లేపాయి. తెల్లటి ద్రస్తుపై దెనకభాగాన ఎర్రటి

ఇంతకీ ఆమె ధరించిన ద్రస్తు ఎటువంటిది?

అక్షరాలతో "ట్యాక్స్ ది రిచ్" అని రాసి వుంది. ప్రపంచ సెలబ్రిటీల ముందు ప్రదర్శించిన ఈ నినాదం గురించి పత్రికలు, టీవీ ఛానల్స్ లో మార్మోగింది. ఆమెను తిట్టే వాళ్లు తిట్టారు. పొగిదేవాళ్లు పొగిడారు. అలెగ్జాండ్రీయా రాజకీయవేత్త గానీ, సెలబ్రిటీ కాదన్నారు. ఆమె చేసిందంతా హిపోక్రసి, పైపై నటన, ప్రచారం కోసమే అన్నారు. చర్చ ఆమె మీదే కాకుండా, ఆమె నినాదం మీద కూడా సాగింది.

కూచునే హక్కు మీకుంది!

కరళ, తమిళనాడు రాష్ట్రాలు సేల్స్ గర్ల్స్ ను గంటల తరబడి నిలబడి డ్యూటీ చేయించడాన్ని నిరోధించాయి. కేరళలో 'రైట్ టు సిట్' ఉద్యమం మొదలయ్యాక వచ్చిన మార్పు ఇది. దేశంలో కోట్లాది మంది స్త్రీలు సేల్స్ గర్ల్స్ గా 8 నుంచి 12 గంటలు నిలబడి పనిచేస్తున్నారు. వారికి కూచునే హక్కు ఉంది. ఆ హక్కు ప్రభుత్వాలు కల్పించాల్సి ఉంది. మాలతి (20) హైదరాబాద్ అమీర్ పేటలో సేల్స్ గర్ల్. ఉదయం 9 గంటలకు క్లాస్ షోరూమ్ లో డ్యూటీ ఎక్కుతుంది. తిరిగి రాత్రి 9కి డ్యూటీ దిగుతుంది. మధ్యలో అరగంట లంబ్ విరామం. మిగిలిన సమయం? అంతా నిలబడి ఉండటమే. కష్టమర్లు ఉన్నా లేకున్నా ఆమె నిలబడే ఉంటుంది. కూచోవడానికి వీలేదు. ఎందుకంటే కూచోవడానికి అక్కడ కుర్చీలు గానీ స్టూల్ గానీ ఉండవు. బద్దకానికి అలవాటు పడతారని లేదా కూచుని సుఖపడతారని షాప్ వాళ్లు వారిని కూచోకుండా స్టూల్ తీసేస్తారు. మాలతి నిలబడే ఉంటుంది. నిలబడి... నిలబడి... నిలబడి... ఆమెకు కూచునే హక్కు లేదా? జయవాణి (35) నెల్లూరులో

ప్రయివేట్ టీచర్.

క్లాస్ రూమ్ లో నిలబడే పాఠం చెప్పాలి. బ్లాక్ బోర్డ్ దగ్గర కుర్చీ కానీ బేబుల్ కానీ ఉండవు. టీచర్లు తాము ఇచ్చే జీతానికి ప్రతి నిమిషం రెక్కలు ముక్కులు చేసుకోవాలనుకున్న

యాజమాన్యం అత్యాశ ఇది.

ప్రయివేటు స్కూళ్ల యాజమాన్యాలు చాలా కాలంగా క్లాస్ రూముల్లో కుర్చీలు తీసేశాయి. పాఠం ఎగ్గొట్టి టీచర్లు విశ్రాంతి తీసుకుంటారనో కునుకు తీస్తారనో వారి అనుమానం

కావచ్చు. అయితే క్లాసుకు క్లాసుకు మధ్య గ్యాప్ ఇస్తారా? స్టాఫ్ రూమ్ కు వెళ్లి విశ్రాంతి తీసుకోనిస్తారా? రోజులో దాదాపు 4 నుంచి 6 క్లాసులు చెప్పాల్సి ఉంటుంది. ప్రతి క్లాసు నిలబడి చెప్పి చెప్పి జయవాణికి మోకాళ్ల నొప్పులు మొదలయ్యాయి. కాని ఏమిటి చేయడం? ఆమె నిలబడి చెప్పాల్సిందే. కూచుని పాఠం చెప్పే హక్కు ఆమెకు లేదా?

నిలబడటం పనిలో ఒక భాగం కావచ్చు. కాని నిలబడి ఉండటమే పని కాబోదు. కారాదు. మనిషి కేవలం నిలబడి మాత్రమే పని చేయడు. మధ్యలో విశ్రాంతి కావాలి. కూచోవాలి. కాని కూచుని పని చేయడాన్ని దేశంలో అనధికారికంగా కమర్షియల్ ఎస్టాబ్లిష్మెంట్స్ లో తొలగించి

కేరళలో కదలిక

దేశంలో బట్టల షోరూమ్ లలో దాదాపు నాలుగున్నర కోట్ల మంది సేల్స్ గర్ల్స్ గా/సేల్స్ మెన్ గా ఉపాధి పొందుతున్నారని ఒక అంచనా. వీరిలో దాదాపు 70 శాతం స్త్రీలు ఉంటారు. వీరందరూ రోజుకు 8 నుంచి 12 గంటలు నిలబడి పని చేయాలని షోరూమ్ ల యజమానులు అన్యాయదేశంగా సూచిస్తారు. కష్టమర్లు ఒకరి వెంట ఒకరుగా రావడం వల్లగాని లేదా స్టూల్స్ లేకపోవడం వల్లగాని వీరు కూర్చునే వీలు లేదు. నీరసం ఉన్నా, పిరియడ్స్ లో ఉన్నా, నిల్చునే శక్తి లేకున్నా వీరు నిలబడి ఉండాల్సిందే.

దీనివల్ల వీరికి ఆరోగ్య సమస్యలు వస్తున్నాయి. అరికాళ్ల, మోకాళ్లు బాధిస్తున్నాయి. దాంతో కేరళలో 2018లో 'రైట్ టు సిట్' అని కూచునే హక్కు కోసం అక్కడ కొంతమంది సేల్స్ గర్ల్స్ నిరసన వ్యక్తం చేశారు. ప్రభుత్వం వారి డిమాండ్ లో సబబును గ్రహించింది. 2019 జనవరిలో కమర్షియల్ ఎస్టాబ్లిష్మెంట్స్ లో పనిచోట ఉద్యోగులందరూ తప్పనిసరిగా కూచునే ఏర్పాటు చేయాలని ఆ రాష్ట్ర 'కమర్షియల్ ఎస్టాబ్లిష్మెంట్ యాక్ట్'ను సవరించింది. దేశంలో ప్రయివేటు ఉద్యోగుల కూచునే హక్కుకు హామీ పలికిన తొలి రాష్ట్రంగా కేరళ గుర్తింపు పొందింది.

చాలాకాలం అయ్యింది. బట్టల దుకాణాలు, నగల దుకాణాలు, ఎలక్ట్రానిక్ షోరూమ్ లో, ప్రయివేటు పాఠశాలలు... ఇలా ఒకటేమిటి ప్రయివేటు రంగంలో ఎక్కడ వీలైతే అక్కడ నిలబడి పని చేయించడం ఆనవాయితీ అయ్యింది. ఇంకా దారుణం ఏమంటే కూచుని కనిపిస్తే, తోటి ఉద్యోగులతో కబుర్లు చెప్తూ కనిపిస్తే కొన్ని షాపుల్లో 'ఫైన్' వేస్తారు. షాపింగ్ మాల్స్ లో సేల్స్ గర్ల్స్ చేత, సేల్స్ బాయ్స్ చేత ఎంత ఊడిగం చేయిస్తారో వారిని ఎలా నిలబెట్టి పని చేయిస్తారో తమిళంలో 'షాపింగ్ మాల్' అనే సినిమా చూపించింది.

ఇప్పుడు తమిళనాడులో
2021 సెప్టెంబర్ 13న

తమిళనాడు అసెంబ్లీలో కూడా ప్రయివేటు ఉద్యోగుల కూచునే హక్కుకు హామీ ఇస్తూ ఆ రాష్ట్ర ప్రభుత్వం 'తమిళనాడు షాప్స్ అండ్ ఎస్టాబ్లిష్మెంట్స్ యాక్ట్ - 1947'ను సవరించింది. ఏ షాప్ అయినా షోరూమ్ అయినా ప్రయివేటు ఉపాధి స్థలం అయినా ఉద్యోగులు కూచునే ఏర్పాటు తప్పనిసరిగా చేయాలని యజమానులను ఈ సవరణ ఆదేశిస్తుంది. కూచుంటే ఎక్కడ యజమాని తిడతాడో అని భయపడాల్సిన అవసరం ఇక మీదట లేదు.

రెండు రాష్ట్రాలే...

మిగిలిన దేశంలో?

అయితే ఇది మొదలు మాత్రమే. దేశంలో ఇంకా ఎంతో కదలిక రావాల్సి ఉంది. ఆయా ప్రభుత్వాలు

ఈ సమస్యను గుర్తించాల్సి ఉంది. ఉద్యోగిని నిలబెట్టి ఉంచడం ఆ ఉద్యోగి ఆత్మగౌరవానికి భంగం కలిగించడం. అవమానించడం. బాధించడం. అనవసర శ్రమకు, ఒత్తిడికి గురి చేయడం. గౌరవంతో కూడిన పని చేసే హక్కు, గౌరవాన్ని పొందుతూ పని చేసే హక్కు ప్రతి ఒక్కరికీ ఉంది. 'స్త్రీలను గౌరవించడం మన సంప్రదాయం' అని అంటాం. కాని వందలాది దుకాణాల్లో వేలాది సేల్స్ ఉమెన్స్, రిసెప్షనిస్ట్స్, టీచర్లు, ఇతర ప్రయివేటు ఉద్యోగులు ఎందుకు నిలుచుంటున్నారో... అంత నిలబడాల్సిన అవసరం ఏమిటో ఆలోచించాలి. అవును. 'కూచుని పని చేసే హక్కు' ప్రతి ఒక్కరికీ ఉంది. ♦

మహిళోద్యమప్రమీలా పాంథేకు నివాళి

ఐదవ వ్యవస్థాపక నాయకురాలు ప్రమీలా పాంథే (94) ఇక లేరు. సుదీర్ఘ అనారోగ్యంతో పోరాడిన ఆమె ఆదివారం మరణించారు.

సిపిఎం పొలిట్ బ్యూరో సభ్యులు బృందా కరత్, నిలోత్పల్ బసు, సిఐటియు అధ్యక్ష, ప్రధాన కార్యదర్శులు హేమలత, తపన్ సేన్, సిపిఎం రాజ్యసభ ఎంపి ఎలమరం కరీం, సిపిఎం ఢిల్లీ రాష్ట్ర కార్యదర్శి కెఎం తివారీ, ఐదవ ప్రధాన కార్యదర్శి మరియు ధావలే, ఢిల్లీ అధ్యక్ష, కార్యదర్శులు మొమునా మొల్లా, ఆశా శర్మ, ఎఐకెఎస్ కోశాధికారి కృష్ణ ప్రసాద్, ఎఐఎడబ్ల్యుయు సహాయ కార్యదర్శి విక్రమ్ సింగ్ తదితరులు నివాళులర్పించారు.

1927 నవంబర్ 26న

మహారాష్ట్రలోని భుసావల్ లో ప్రమీలా పాంథే జన్మించారు. 1937లో మహాత్మా గాంధీ ప్రారంభించిన ఉప్పు సత్యాగ్రహంలో పాల్గొన్నారు.

1942లో భారత్ చోడో ఆందోళన సందర్భంగా 15 ఏళ్ల వయసులోనే ఆమె ఆగస్టు 9న ఒక ప్రదర్శనలో అరెస్టయి, ఫైజ్ పూర్ జైలులో ఐదురోజుల జైలు జీవితం గడిపారు.

ప్రమీలా 1946లో పూణేలో ఆల్ ఇండియా స్టూడెంట్స్ ఫెడరేషన్ లో చేరారు. 1948లో పార్టీ సభ్యురాలైన ఆమె రహస్యంగా పార్టీ కార్యకలాపాలు నిర్వహించే రోజుల్లో కూడా పని చేశారు. 1968లో చరిత్ర, ఆర్థిక శాస్త్రంలో ఢిల్లీ యూనివర్సిటీ (ఓపెన్) నుండి పట్టభద్రురాలయ్యారు. ఆ తరువాత ఆమె సిపిఎం నేత, కార్మికోద్యమ నేత ఎం.కె పాంథేను వివాహం చేసుకున్నారు.

ఆల్ ఇండియా డెమోక్రటిక్ ఉమెన్స్ అసోసియేషన్ (ఐదవ) పునాది వేయడంలో ఆమె కీలక పాత్ర పోషించారు. ఈమె ఐదవ జాతీయ ఉపాధ్యక్ష బాధ్యతలను నిర్వహించారు. పాంథేకు ఐదవ నివాళి అర్పిస్తోంది. ♦

ఐటీ యాక్ట్ తెలుసుకుందాం!

ఇ సఫ్ట్వేర్ టెక్నాలజీ యాక్ట్ : సెక్షను 66 ఏ ప్రకారం ఎవరైనా నేర పూరితమైన స్వభావంతో, ఇతరుల వ్యక్తిత్వం మీద చెడు పేరు కలిగించాలని, అవమానించాలని, విసిగించాలని, అసౌకర్యము కలిగించాలని, అపాయం కలిగించాలని, అవరోధము కలిగించాలని, గాయపరచాలని, దాడి జరగాలని, శతృత్వం కలిగించాలని, అసహ్యం కలిగించాలని, దురుద్దేశ్యం కలిగించాలనే ఉద్దేశ్యాలతో కంప్యూటర్ మరియు ఇతర ఏ ఎలెక్ట్రానిక్ వస్తువుల ద్వారా నైనా మెసేజ్ చేసినా, నకిలీ మెసేజ్ లు సృష్టించినా, వీడియో, ఆడియో, బొమ్మలు వంటివి తయారు చేసినా దానిని పంపిణీ చేసినా, తీసుకున్నా వారికి 3 సంవత్సరాల వరకూ జైలు శిక్ష మరియు జరిమానా విధిస్తారు.

సెక్షను 66 బి : ప్రకారం ఎవరైనా కావాలని దొంగతనం చేసి తెచ్చిన కంప్యూటర్ రీసోర్స్ లేదా కమ్యూనికేషన్ పరికరము అని తెలిసి కూడా అది వారి దగ్గర ఉంచుకుంటే వారికి 3 సంవత్సరాలు వరకు జైలు శిక్ష లేదా లక్ష రూపాయల వరకు జరిమానా లేదా రెండునూ విధిస్తారు.

సెక్షను 66 సి : ప్రకారం ఎవరైనా మోసపూరితంగా లేదా అవినీతికరంగా ఇతరుల ఎవరిదైనా ఎలెక్ట్రానిక్ సిగ్నచర్, పాస్ వర్డ్ లేదా

అలాంటి ఏదైనా ఇతరుల గుర్తింపుకు సంబంధించిన విషయాలను ఉపయోగించుకుంటే వారికి 3 సంవత్సరాలు వరకూ జైలు శిక్ష మరియు లక్ష రూపాయలవరకూ జరిమానా విధిస్తారు.

సెక్షను 66 డీ ప్రకారం ఎవరైనా మరొకరి పేరుతో వారిని పరిచయం చేసుకుంటూ కంప్యూటర్ రీసోర్సెస్ మరియు కమ్యూనికేషన్ పరికరాలను వుపయోగిస్తూ ఇతరులను మోసం చేస్తే వారికి 3 సంవత్సరాల వరకూ జైలు శిక్ష మరియు లక్ష రూపాయల వరకూ జరిమానా విధిస్తారు.

సెక్షను 66 : ఈ ప్రకారం ఎవరైనా ఒక పురుషుడు లేదా స్త్రీ యొక్క శరీర రహస్య అవయవాలను, స్త్రీల శరీర అంగాలను అనగా ఆమె వెనుక కింది భాగాలు, వక్షస్థల భాగాలు మొదలైన వాటిని రహస్యంగా ఫోటోలు తీసి, వీడియోలు తీసి, బొమ్మలు గీసి లేక మరేవిధమైన పద్ధతి ద్వారా నైనా వారిని చిత్రీకరించి కమ్యూనికేషన్ పరికరాల ద్వారా అందరికీ అందుబాటులోకి తీసుకువస్తే వారికి 3 సంవత్సరాలవరకూ జైలు శిక్ష లేదా 2 లక్షల వరకూ జరిమానా లేదా రెండూనూ విధిస్తారు

సెక్షను 66 ఎఫ్ : ప్రకారం ఎవరైనా మన రక్షణ వ్యవస్థకు, దేశ సంరక్షణకు సంబంధించిన కంప్యూటర్ మరియు దాని సంబంధిత పరికరాలలోకి చొరబడి మన దేశ సార్వభౌమత్వానికి, రక్షణకు, జాతీయత కు విఘాతం కలిగేలా చేస్తే (దీనినే సైబర్ టెర్రరిజం అంటారు) వారికి జీవిత ఖైదు జైలు శిక్ష విధిస్తారు.

సెక్షను 67 : ప్రకారం ఎవరైనా తమ శృంగార వాంఛని వ్యక్తపరుస్తూ అవతల వారిని అందుకు అభ్యర్థిస్తూ ఎలెక్ట్రానిక్ పరికరాల ద్వారా ఆవిధమైన భావాన్ని వ్యక్తపరిచేటువంటి అసభ్యకరమైన సమాచారము అనగా అది చదువదగినదిగా కానీ, చూడదగినదిగా గాని, వినేటట్లుగా గాని ఉండి ఆది ఇతరుల బుద్ధి చలింపజేసేదిగా, వారి మనసు పాడు చేసేదిగా ఉండేట్లు పంపితే వారికి మొదటిసారి తప్పు అయితే 3 సంవత్సరాల జైలు శిక్ష మరియు 5 లక్షల రూపాయల వరకు జరిమానా అదే తప్పు మళ్ళీ చేస్తే ఆ జైలు శిక్ష 5 సంవత్సరాలకు, జరిమానా 10 లక్షలకు పెంచి విధిస్తారు. ♦

క దుప్పతో ఉందనీ, బాలింతరాలనీ గత తొమ్మిది పది నెలలుగా కుమారికి పథ్యపు కూడే పెడుతున్నారు. ఈ రోజేమైనా సరే.. పకోడీలు తినాల్సిందేనని ఆమె గట్టిగా నిర్ణయించుకుంది. రెండు వారాల పసిబిడ్డ ఏడుపు వినపడడంతో వెంటనే పడగదిలోకి పరుగు తీసింది.

కాసేపటికి కుమారి అత్తగారు వంటగదిలోంచి బయటకు వచ్చి, అందరికీ తలో ప్లేటు పకోడీలు ఇచ్చింది. ఆశగా చూస్తున్న కుమారి వైపు తిరిగి.. “అమ్మాయ్ నువ్వు శెనగపిండి వస్తువులు తినడానికి వీల్లేదుగా.. పచ్చి బాలింతరాలివి. పైగా పిల్లలు పుట్టకుండా ఆపరేషన్ చేయించుకుని పదిహేను రోజులు కూడా దాటలేదాయె. ఆ డబ్బాలో నాన్ రొట్టుంది తిను. వేడి వేడిగా టీ ఇస్తారే” అని, పకోడీలు తినాలన్న కుమారి ఆశపై నీళ్లు జల్లింది.

జలుబు, జ్వరంతో బాధపడుతున్న జనార్దన్.. పసుపు వేసిన పాలు, రొట్టె తప్ప ఇంకేమీ తినకూడదని వాళ్లావిడ

పీడ్యాలు-నిజాలు!

అంటోంది.

ఏడు నెలల గర్భిణిగా ఉన్న కీర్తన ఎండలకు దాహం ఎక్కువై, కొబ్బరి నీళ్లు తాగుదామని కొబ్బరి బొండ్లం తెప్పించుకుంది.

“రామ రామ గర్భిణిలు కొబ్బరి నీళ్లు తాగితే ఇంకేమన్నా ఉందా? పుట్టబోయే బిడ్డకి జుట్టు మొలవకుండా బోడిగుండు అయిపోదూ” అంటూ ఆ నీళ్లు అవతల పారబోసింది వాళ్లమ్మ.

ఇక కామేశ్వరరావు కథ మరీ అన్యాయం. పచ్చ కామెర్లు తగ్గి ఆరు నెలలు గడిచినా, భర్తకు ఇంకా చప్పిడి మెతుకులే వడ్డిస్తూ ‘అమ్మో.. స్త్రీ పథ్యం!’ అంటూ తన మీద చెయ్యి వెయ్యనీయడం లేదు భార్య కమల.

అసలు.. పథ్యం అంటే ఏమిటి? పత్యం లేకపోతే ప్రమాదమా? ఎన్నాళ్లు చేయాలి? ఈ విషయంలో డాక్టర్లు

ఏమంటున్నారో ఓసారి చూద్దాం..

పథ్యమంటే ఒక మనిషికి వచ్చిన జబ్బుకు, వారు తీసుకునే చికిత్సకు వ్యతిరేక ఫలితాలనిచ్చే పదార్థాలు తీసుకోకుండా, అనుకూలంగా ఉండే ఆహార పదార్థాలు తీసుకోవడమే.

మనదేశంలో పురాతన కాలం నుంచీ ఉన్న ఆయుర్వేదమూ, ఇంకా ఇతర ప్రత్యామ్నాయ వైద్య విధానాలలో ఈ పథ్యానికి ప్రధాన స్థానమిచ్చినట్టు కనపడుతుంది. అందుకే మన దేశంలో పథ్యాలెక్కువ.

ఆధునిక వైద్య విధానంలో ఏవో కొన్ని జబ్బులకు తప్ప దాదాపు కఠినమైన పథ్యాలు లేవనే చెప్పాలి.

విదేశాల సంగతి నాకు పెద్దగా తెలీదు కానీ, మన దేశంలో ఈ పథ్యాల గురించి ప్రజల్లో చాలా అపోహలున్నాయి. అవి ఏ స్థాయిలో

ఉంటాయంటే ఒక్కోసారి రోగి పత్యమేమీ లేదు అన్న దాక్టర్ని అనుమానంగా చూడటం, అతన్ని సమాధానపరచడానికి దాక్టర్ నానాయాతన పడటం కద్దు.

అందుకే దాక్టర్కి రోగనిర్ధారణ చెయ్యడమూ, దానికి తగిన చికిత్స చేయడమూ, రోగికి తన జబ్బు గురించి చక్కని అవగాహన కల్పించడమూ ఒక ఎత్తయితే, రోగిని సంతృప్తి పరచే పత్యాలు చెప్పడం ఇంకో ఎత్తు. సంతృప్తిపరచే అని ఎందుకంటున్నానంటే మనదేశంలో రోగీ, అతని చుట్టుపక్కల వాళ్ళూ కూడి దాక్టర్ సామర్థ్యాన్ని చికిత్స ఇవ్వడంలోనే కాక, పత్యాలు చెప్పడాన్ని బట్టి కూడా అంచనా వేయడానికి ప్రయత్నిస్తారు. అందుకే కొంతమంది దాక్టర్లు ప్రమాదం కలిగించని తేలికపాటి ఒకటి రెండు పథ్యాలు చెపుతూ వుంటారు.

మరి ఆధునిక వైద్య విధానం అసలు ఏం చెబుతోంది అంటే శరీర ధర్మాన్ని అనుసరించి ఆహారం తీసుకోమని... అంటే ఉదాహరణకి రోగికి దాహం వేస్తోంది అంటే, శరీరంలో నీరు తక్కువయింది, అడుగుతోంది అని అర్థం. ఆకలి వేస్తోంది అంటే జీర్ణశక్తి బాగానే ఉంది, ఆహారం అవసరం అని అర్థం.

జ్వరాలు-పథ్యాలు

సాధారణంగా వచ్చే జ్వరాలకి పథ్యమంటూ ప్రత్యేకంగా ఉండదు. ఆకలి బాగుంటే భోజనం చేయవచ్చు. అంతగా ఆకలి లేకపోతే, తేలికగా జీర్ణమయ్యే పదార్థాలు, పాలూ, రొట్టె లేదా మజ్జిగన్నం, కాఫీ, బిస్కెట్ వగైరాలు తినవచ్చు.

కానీ టైఫాయిడ్ జ్వరంలో మాత్రం తప్పనిసరిగా ఆహారం విషయంలో కొన్ని జాగ్రత్తలు పాటించమంటాం. ఎందుకంటే కలుషితమైన నీటివల్లా, కలుషితాహారం వల్ల శరీరంలో ప్రవేశించిన టైఫాయిడ్ సూక్ష్మజీవులు

ఆపరేషన్లు - పథ్యాలు

ఇక ఆపరేషన్ జరిగిన వాళ్ళలో అయితే అది జరిగి ఆర్పెల్లయినా పథ్యాల విషయంలో పెట్టే ఇబ్బంది అంతా, ఇంతా కాదు. కందిపప్పు, పెసరపప్పు, శనగపప్పు, శనగపిండి ఇవేమీ తినకూడదనీ, తింటే కుట్లకు చీము పడుతుందనీ భయపెడతారు. నిజానికి పప్పులలో ప్రోటీన్లుంటాయి. అవి శరీరానికి ఎంతో అవసరం. చీము పట్టడానికి కారణం, శారీరక అపరిశుభ్రత, పరిసరాల అపరిశుభ్రతా, ఆపరేషన్ పరికరాలు సరిగా స్టెరిలైజ్ చేయకపోవడం, వ్యాధి నిరోధక శక్తి తక్కువగా ఉండటం, షుగర్ ఉండటం, ఇంకా కొన్ని ఇతర అంశాలు కారణమవుతాయి. కానీ, తినే వస్తువుల వల్ల చీము తయారవదు. చీము పట్టే వస్తువులంటూ ఉండవు.

ఆహారపు పేగు

గోడలలోని

లింఫాటిక్ టిష్యూలో

కాపురమేర్పరుచుకుంటాయి. రోగి ఘన పదార్థాలు తీసుకోవడం వల్ల, అవి వృద్ధి పొంది జ్వరం తగ్గకుండా ఇబ్బంది పెడుతుంది.

అందుకే టైఫాయిడ్

తగ్గుముఖం పట్టే వరకూ కాచి చల్లాచ్చిన నీళ్లు, తేలికగా జీర్ణమయ్యే ద్రవ పదార్థాలూ, జావలూ తాగమంటాం. జ్వరం తగ్గిన ఇరవై నాలుగు గంటల తర్వాత ఘన పదార్థాలూ, కూర అన్నం తినమని చెబుతూ ఉంటాం.

జ్వరం తగ్గి పత్యం పెట్టాక రోగిని నిద్ర పోనివ్వకుండా నానా హింసా పెట్టేస్తుంటారు చాలామంది. జ్వరం తగ్గి కోలుకునే దశలో శరీరం ఎక్కువ విశ్రాంతి కోరుకుంటుంది కాబట్టి రోగిని నిద్రపోనివ్వడంలో తప్పులేదు.

గర్భిణులూ - పథ్యాలు

గర్భిణులలో పథ్యాల పట్ల ఉండే అపోహలకు అంతే లేదు. కొబ్బరి నీళ్లు తాగితే పుట్టబోయే పిల్లలకు జుట్టు రాదనీ, తలకాయ కొబ్బరి బొండ్లంలా తయారవుతుందనీ, బొప్పాయి తింటే అబార్షన్ అవుతుందనీ, నువ్వులుండలు తింటే వేడనీ, వంకాయ తింటే వాతమనీ, బీరకాయ, సొరకాయ నెమ్ము చేస్తాయనీ, కొబ్బరి తింటే దగ్గుస్తుందనీ... ఇలా ఉంటాయి. ఇవన్నీ నిరాధారమైన

అపోహలని

వేరే చెప్పక్కరలేదు. అమెకు కావలసింది అన్ని రకాలయిన ఆహార పదార్థాలూ కలిసిన పరిశుభ్రమైన సమతుల్యహారం.

కాన్పు నెప్పులు మొదలవగానే తలస్నానం చేయించి, అమె ఏదికోరితే అది పెట్టాలని మాంసాహారం లాంటివి తినిపించి తీసుకొస్తారు. ఇక చూడాలి అమె పాట్లూ, మా పాట్లూ. కాన్పు నెప్పుల తీవ్రతకు చాలాసార్లు తిన్నదరక్క వాంతి అయిపోయి హైరానా అవడం. మామూలు కాన్పులతో కొంతవరకూ నయమే. ఆపరేషన్ చెయ్యవలసి వస్తే మత్తిచ్చే సమయంలో ఆహార పదార్థాలు ఊపిరితిత్తులలోకి వెళ్లిపోయి పేషెంట్ ప్రాణాలు కోల్పోయే పరిస్థితి కూడా వస్తుంది. దీనినే “ఆస్పిరేషన్ న్యూమోనియా” అంటారు. కాబట్టి కాన్పు సమయంలో సాధ్యమయినంత వరకూ తేలికపాటి ద్రవాహారం ఇస్తే మంచిది.

బాలింతలూ - పథ్యాలు

ఇక బాలింతరాళ్ళలో పెట్టే కఠిన పత్యాల సంగతి సరేసరి. చాలా కూరగాయలను పత్యం పేరుతో తిననివ్వరు. కారప్పొడి, నెయ్యి, వెల్లుల్లి విస్తారంగా వాడి మజ్జిగా, పెరుగు ఇవ్వకుండా, ఎంత దాహమేసి నాలుక పీక్కున్నా మంచినీళ్లు చిన్న, చిన్న

పచ్చకామెర్లు - పథ్యాలు

పచ్చ కామెర్లు అనేది
కాలేయానికేదైనా సమస్య వచ్చినప్పుడు
బయటకు కనిపించే లక్షణం. అంటే
కాలేయానికి సంబంధించిన ఏ వ్యాధి
వచ్చినా మనకు బయటకు కనిపించే
లక్షణం పచ్చకామెర్లు. ఇది రక్తంలో బిల్
రుబిన్ అనే పదార్థం స్థాయిని మించి ఉండటం

వల్ల వచ్చే జబ్బు. ఈ స్థాయిని కాలేయం
నియంత్రిస్తూ ఉంటుంది, బిల్ రుబిన్
స్థాయి పెరిగినప్పుడు, ఒక్కంతా
పచ్చబడటం, కళ్లు పచ్చబడటం,
మూత్రం పచ్చగా రావడంతో బాటు,
అకలి లేకపోవడం, జీర్ణశక్తి తగ్గడం,
నీరసం, నిద్రాణ లాంటి
లక్షణాలుంటాయి.

గ్లాసులతో కొలిచి ఇస్తారు. దాని వల్ల
డీహైడ్రేషనూ, యూరిన్ ఇన్ ఫెక్షన్ లాంటి
కాంప్లికేషన్ల బారిన పడతారు.

పాశ్చాత్య దేశాలలో ఇంత అన్యాయం
లేదనుకుంటా. ప్రసవం కాగానే చక్కని
బలవర్ధకమయిన ఆహారం ఇస్తారు.
నిజానికి బిడ్డకు పాలివ్వాలంటే
బాలింతరానికి కావలసింది
సమతుల్యహారం. అంటే పాలూ, పండ్లూ,
ప్రోటీన్లూ సమృద్ధిగా ఉండే ఆహారం.

కాలేయ వ్యాధులకు అనేక
కారణాలున్నాయి. జన్మపరమైన లోపాల
నుంచీ కేన్సర్ వరకూ లివర్ వ్యాధికి
కారణమవచ్చు. వాటిలో సాధారణంగా
మనం చూసేవి, అప్పుడే పుట్టిన బిడ్డలో
రక్తం మారి కొత్తరక్తం ఏర్పడటప్పుడు
వచ్చే “ఫిజియోలాజికల్ జాండిస్” ఒకటి.
ఇది బిడ్డ పుట్టిన మూడు నాలుగు
రోజులకు మొదలయి, వారం రోజులకు
దానంతట అదే తగ్గుముఖం పడుతుంది.

సాధారణంగా ఏ చికిత్సా అవసరం
వుండదు. అరుదుగా బిల్ రుబిన్ స్థాయి
పెరిగితే పిల్లల డాక్టర్లు ఫోటోథెరపీ
ఇస్తారు, లేకుంటే కాసేపు పొద్దుటే వచ్చే
లేత ఎండలో బిడ్డను ఉంచితే
సరిపోతుంది.

ఇంకా కొన్ని జన్మపరమైన లోపాలు,
పిత్తాశయంలో వచ్చే రాళ్ళూ, ఆల్కహోలూ,
కొన్ని రకాల మందులూ, ఇన్ఫెక్షన్లూ,
కేన్సర్లూ, అనేక రకాల కారణాల వల్ల
కామెర్లు వస్తాయి. సాధారణంగా కామెర్లు
కలగజేసేది హెపటైటిస్ ఏ, బీ వైరస్లు.

హెపటైటిస్ ఏ - కలుషిత నీరు,
ఆహారం వల్ల వస్తుంది. సాధారణంగా
దానంతట అదే తగ్గిపోతుంది. రోగి
నీరస పడకుండా సపోర్టివ్ థెరపీ
ఇవ్వాలంటే.

హెపటైటిస్ బీ - ప్రాణాంతకమైన
వ్యాధి. కలుషిత రక్తం ద్వారా, ఇంజెక్షన్
సూదుల ద్వారా, శారీరక సంబంధాల
ద్వారా వ్యాపిస్తుంది. ఒకసారి వచ్చాక
నివారణ ఉండదు. ఉపశాంతిగా
మందులు వాడగలం. వ్యాధి రాకుండా
ముందు జాగ్రత్తగా టీకాలు వేసుకోవాలి.
ఇంకా హెపటైటిస్ సి, డి, ఇ అనేవి కూడా
ప్రమాదకరమైన వ్యాధులే.

కామెర్లకు ఇన్ని రకాల
కారణాలుండగా అవేమీ
తెలుసుకోకుండా ఒళ్లు పచ్చబడగానే,
నాటుమందులనీ,
వాతలేయించుకోవడమనీ, పత్యాలనీ
రోగిని నానా హైరానా పెట్టేస్తూ
ఉంటారు.

కొన్ని ప్రాంతాల్లో కామెర్ల
వ్యాధిగ్రస్తులకు నానా విధాలైన
ఆకుపసర్లు మింగించడంతో పాటు,
విరేచనాలకి ఆముదం తాగించడం,
మణికట్టుమీద ఒక ఇనప రింగుతో
కాల్చి వాతలు పెట్టి దానిమీద ఏదో
గుడ్డవేసి, ఆపైన నూనె పోసి, పప్పు
పదార్థాలవీ పెట్టి, ఆ గాయం చీము
పడితే ఆ చీము ద్వారా లోపలున్న
కామెర్ల వ్యాధి బయటకు పోతుందని
భావిస్తారు.

ఇదంతా చాలా అనాగరికమైన,
ప్రమాదకరమైన వ్యవహారం. అసలే
కాలేయం బలహీనంగా ఉండి జీర్ణశక్తి,
వ్యాధి నిరోధక శక్తి తక్కువగా ఉండటం
వల్ల అనేక కాంప్లికేషన్ల బారిన పడే
ప్రమాదం వుంది. పైగా ఈ వాతల వల్ల
ధనుర్వాతం కూడా రావచ్చు. కామెర్లు
వచ్చి తగ్గిన చాలాకాలం వరకూ స్త్రీ
పత్యం అనే పేరుతో దాంపత్య
జీవితానికి దూరంగా వుంచుతారు.

హెపటైటిస్ ఏ, బీ కామెర్లు
ముఖ్యంగా బీ రకం కామెర్లు దాంపత్య
సంబంధాల వల్ల ఒకరి నుంచి ఒకరికి
సోకుతాయి కాబట్టి, జీవిత భాగస్వామి
రక్తంలో ఆ సూక్ష్మజీవులు అప్పటికే
ప్రవేశించాయో, లేదో పరీక్షించి, ఆ
సూక్ష్మజీవులు రక్తంలో లేకపోతే టీకాలు
ఇచ్చి జబ్బువచ్చిన రోగి జీవిత
భాగస్వామినీ, ఇంట్లో ఉండే వారందరినీ
వ్యాధి సోకకుండా కాపాడవచ్చు.
ఇప్పుడు బిడ్డ పుట్టిన వెంటనే హెపటైటిస్
బీ టీకాలు వేసి జీవితకాల రక్షణ
కలిపిస్తున్నారు. ఇది శుభ పరిణామం.

కామెర్లు కనపడగానే భయపడకుండా
డాక్టర్ వద్దకు వెళ్లి ఏ రకమైన కామెర్లో
నిర్ధారించుకుని, సాధారణ రకాలయితే
దానికి తగిన తేలికగా జీర్ణమయ్యే
ఆహార పదార్థాలూ, విశ్రాంతి
తీసుకుంటూ, రక్తంలో బిల్ రుబిన్
శాతం తగ్గుముఖం పట్టగానే మామూలు
ఆహారం తీసుకుంటూ, సాధారణ
జీవితం గడపొచ్చు. ♦

మహిళా చైతన్యం

మార్క్సిజం చెప్పే మహిళా చైతన్యం అన్నిటికన్నా ప్రత్యేకమైనది. ప్రస్తుత సామాజిక వ్యవస్థ పాలకవర్గాల కనుసన్నల్లో, పెత్తందారుల మార్గదర్శకత్వంలో నడుస్తోంది. స్త్రీలు, పురుషులు అందరూ దోపిడికి గురవుతారు. అసమానతలు కొల్లలుగా ఉన్నాయి. ఈ పరిస్థితిలో ఒకరు మాత్రమే (స్త్రీలు మాత్రమే) సమానత్వం పొందలేరు. అందరిపై జరుగుతున్న అణచివేతను అడ్డుకున్నప్పుడే అందరికీ అభివృద్ధి చెందేందుకు అవకాశం వుంటుంది. సమాన అవకాశాలు లభించినప్పుడే మహిళలకు కూడా సమానత్వం లభిస్తుంది.

స్త్రీ చైతన్యం అనేది పురుషాధిక్యతకు, లింగ వివక్షకు వ్యతిరేకమైనది. ఇందులో సామాజిక కార్యకలాపాలలో మహిళల సంపూర్ణ భాగస్వామ్యం, స్త్రీ పురుషులకు సమాన హక్కులు, సమాన వేతనాలు తప్పనిసరిగా ఉండాలి.

మహిళలకు అన్ని విషయాలను నేర్చుకునే అవకాశం కల్పించకుండానే వారికి “అది తెలియదు, ఇది తెలియదు, ఇది అర్థం కాదు” అని చెప్పుకుంటూ ఉంటారు. అమెరికాలోని హార్వర్డ్ విశ్వవిద్యాలయ వైస్ ఛాన్సలర్ చెమ్మర్స్ అనే మహానుభావుడు కూడా మహిళలకు గణితం, సైన్సు సంపూర్ణంగా రాదని చెప్పి చిక్కుల్లో పడ్డాడు. మొత్తం ప్రపంచం నుంచి విమర్శనాస్రాలు ఆయనను తాకాయి. తుదకు క్షమాపణ కోరవలసి వచ్చింది.

భార్య పంచాయతీ సభ్యురాలు అయితే ఆమె బదులు పంచాయతీ సమావేశాల్లో భర్తే పాల్గొనటం మనం తరచుగా చూస్తుంటాం. ఆ సమావేశం జరుగుతున్నప్పుడు మీరో, నేనో లోపలికి వెళ్ళడానికి ప్రయత్నిస్తే

ప్రభుత్వాధికారులు అనుమతిస్తారా? అయితే సభ్యురాలి భర్తకు మాత్రం పూర్తి స్వేచ్ఛను ప్రసాదిస్తారు. వారు ఇలా ఎందుకు చేస్తారు? భార్య భర్తలు వేరువేరు అయినా ప్రాణం ఒక్కటేనని ఆ ప్రభుత్వాధికారులు నిర్ణయానికి వచ్చేశారా? అదే నిజమైతే భర్త పంచాయతీ సభ్యుడు అయితే అతనికి బదులు అతని భార్యను సమావేశానికి అనుమతి ఇస్తారా? ఇక్కడే వివక్ష అనేది నగ్నంగా కనబడుతోంది.

గర్భసంచులు-చేతులు : ఒక స్త్రీ వండగలుగుతుందంటే పురుషుడు వండలేడా? తప్పక వండగలడు. ఎందుకంటే స్త్రీలు తమ గర్భసంచులతో వంట చేయడం లేదు. తమ చేతులతోనే చేస్తున్నారు. గర్భసంచి కలిగినవారే పిల్లలకు జన్మనివ్వగలరు. మగవారికి గర్భసంచులు లేవు కనుక వారికి ఆ బాధ్యత ప్రకృతి అప్పగించలేదు. సమానత్వం గురించి మాట్లాడుతున్నామని ఏ మహిళా కూడా ‘ఐదు మాసాలు గర్భం నేను మోస్తాను, మరో ఐదు మాసాలు నీవు మోయి’ అని తన భర్తతో చెప్పటం లేదు. అది శాస్త్ర

బద్ధమైన వాదన కూడా కాదు. అయినా చేతులు ఉన్న వారందరూ వంట చేయొచ్చు. మగవారికి కూడా చేతులు ఉన్నాయిగా? కనుక వారు కూడా తప్పక వండే వారొచ్చు.

మాకు ఇంటి పనులు, వంట పనులు తెలివుగా! అలవాటు కూడా లేదే !మాకు తెలిసి ఉంటే ఊరుకుంటామా?

అవునండీ! ఆడపిల్ల మాత్రం పుట్టేటప్పుడే వంట, ఇంటి పనులు అంతా క్షుణ్ణంగా నేర్చుకొని వచ్చేసిందా? అన్నీ ఇక్కడ నేర్చుకున్నదేగా. ఏ పురుషుడికీ వంటరాదని చెప్పగలమా? టీ మాస్టర్, వంట మాస్టర్ అంటారు. నలభీమపాకం అంటే పెళ్లిళ్లలో, హోటళ్లలో మగవారే వేల మందికి వండి వారుస్తారు. హోటళ్ళలో ఫలహారాలు అన్నీ మగవారే చేస్తుంటారు. గుళ్లలో పురుష పూజారులే దేవుడికి నైవేద్యం తయారు చేస్తుంటారు. వీరందరూ ఇక్కడే వంట నేర్చుకున్న వారేగా? కనుక ఎవరైనా చేయాలనుకుంటే సులభంగా నేర్చుకోగలరు. మహిళలకు వంట పని భారం, ఇంటి పని భారం తగ్గితే

మరింతగా తమ సామర్థ్యాన్ని పెంచుకోగలరు. చదువుకోగలరు. తమ పిల్లలకు మంచి గురువుగా వర్ధిల్లగలరు. సామాజిక కార్యక్రమాల్లోనూ పాల్గొని సమాజ పురోభివృద్ధికి తమ వంతు కృషి చేయగలరు. ఇవి ఏవీ లేనందువల్లే ఆడవారికి ఏదీ తెలియదు, అందువల్ల ఆమె ఏమీ చేయలేదు అనే భావం సర్వత్రా వ్యాపించింది.

నిజానికి ఆమె సొంత కాళ్లపై నిలబడి స్వావలంబనగా జీవించగలదైనా మనం పెంపకం ద్వారా, సాంస్కృతిక ఉపాయాల ద్వారా పురుషుడికి అణిగి ఉండడమే అందం అని ఆమెకు నూరిపోస్తున్నారు. అయితే ఇది నిన్న మొన్న ప్రారంభం కాలేదు. వందల వేల సంవత్సరాల పూర్వమే ప్రారంభమై క్రమక్రమంగా ఈ భావన బలపడి ఈనాడు ఒక గట్టి వ్యవస్థగానే మారిపోయింది. ఆడ మగ వారిలో మగవాడే అధికారం చెలాయించే దానికి అర్హుడు అనే భావం మెదళ్ళలో గూడుకట్టుకుని పోయింది. దీన్ని మొత్తం సమాజం అంగీకరించి సత్యంగా రూపొందిపోయింది. కానీ వాస్తవాలకు ఇది సహజమైనదా అని ప్రశ్నిస్తే కాదు అనేది జవాబు.

పెంపకం కాదు,

రూపొందించబడుతున్న మనం:

వ్యక్తిగత ఆస్తి, సంపద సమాజంలో నెలకొన్న తరువాత బానిస గావించబడిన మహిళ కాలక్రమంలో గృహ కార్యక్రమంలో మాత్రమే తన ప్రతిభను అభివృద్ధి చేసుకోకలిగింది. శ్రామిక స్త్రీలు ఇళ్లకు వెలుపల పనులకు వెళ్లినా వారి శ్రమ పురుషుని కన్నా తక్కువగా పరిగణింపబడి అతని కన్నా తక్కువ కూలీయే వారికి ఇవ్వబడుతుంది. పురుషుడి సంపాదనే ప్రధానమైంది. మహిళ సంపాదన దానికి సాయపడేది మాత్రమే అనే భావన సర్వత్రా వ్యాపింప చేయబడింది. ఎంత ఎత్తుకు ఎదిగినా పిచ్చుక గద్ద కాబోదు అనే ఆలోచనను

మహిళల మెదళ్ళలో ఈ సమాజం బాగా కూర్చి ఉంచింది. అందుకు అనుగుణంగా రకరకాల ప్రతిభలు, సామర్థ్యాలు, ఆలోచనలు, గుణగణాలు విభజింపబడ్డాయి. ఇంటి నుండి బయటికి వెళ్లి తిరిగి వచ్చే పురుషులను సాహసవీరులుగా చిత్రీకరించి ఇళ్లలోనే ఉన్న స్త్రీలను సిగ్గు, శరం, లజ్జా, భయం ఉన్న వారిగా ప్రదర్శించడం జరిగింది. ఈ క్రమం అంతా నాలుగు దశలుగా మానవ సమాజంలో జరిగినట్లు సామాజిక శాస్త్రజ్ఞులు చెబుతున్నారు.

1. రూపొందించడం : అనగా ఒక బిడ్డను ఎలా పెంచుతారో తెలుపుతుంది. కొడుకును ఒక విధంగా, కూతురును ఒక విధంగా మీరు పెంచేటప్పుడు అబ్బాయిలు, అమ్మాయిలు తమ గురించిన సామాజిక అభిప్రాయాలను రూపొందించుకుంటారు.
2. సిద్ధపరచడం : అనగా ఆడ, మగ బిడ్డల గమనాన్ని కొన్ని వస్తువులపై, కొన్ని విషయాలపై మళ్ళించి వాటి స్వభావాలను అర్థం చేసుకోనివ్వడం. ఉదాహరణకు ఆడపిల్లలకు బొమ్మలు, పిడతలు ఆడుకోవడానికి ఇస్తాము. మగ పిల్లలకు తుపాకులు, విమానాలు, కార్లు కొని ఇచ్చి వాటితో ఆడుకోమని వారిని ప్రోత్సహిస్తాం. ఇలా వివక్షతతో నడుచుకోవడం ద్వారా అబ్బాయిలు, అమ్మాయిలు ప్రత్యేకమైన సామర్థ్యాలు, మనోభావాలు పెంపొందించుకోనారంభిస్తారు.
3. నోటి మాటలు : అంటే కొడుకుతో నీవే పెద్దవాడై ఉద్యోగం చేసి సంపాదించి మీ అమ్మను కాపాడాలి అనడం, కూతురుతో నీకు పెళ్లి అయ్యి వెళ్ళే మెట్టినింటిలో మంచిగా ప్రవర్తించి నీ తల్లి పేరును నిలపెట్టాలి అని బోధించడం ద్వారా వారి వారి స్వీయ గుణగణాలు రూపు దాల్చేట్లు చేస్తాం.
4. కార్యాచరణ : అనగా చిన్నప్పటినుంచే ఎవరెవరు ఏయే పనులు చేయాలనే విషయం అలవరచటం. అంటే

తరతరాలుగా వస్తున్న మగతనం, స్త్రీత్వానికి తగిన కార్యాచరణను పిల్లలకు పరిచయం చేయటం, అమ్మాయిలు ఇంటిపనుల్లో తల్లికి సాయపడాలని ఎదురుచూస్తాం. అబ్బాయిలను మాత్రం బయట తిరగటానికి అనుమతి ఇస్తాం. ఈ విధంగా వారి వారి హద్దులకు సంబంధించిన మ్యాప్ రూపొందించి వారి బుర్రల్లో స్థిర పరుస్తాం.

“సాధారణంగా అంటే” : దీన్నే మనం రెండు విధాల కొలబద్దలు అంటాం. పురుషుడిని చూసినప్పుడు, అతని ప్రతిభను తూస్తున్నప్పుడు ఒక రకమైన కళ్లద్దాలు ఉపయోగిస్తాం. స్త్రీని చూసినప్పుడు, ఆమె ప్రతిభను లెక్క కట్టేటప్పుడు మరో రకమైన కళ్లద్దాలు వాడతాం. టీ కొట్టు, హోటాలు, సినిమా హాలు, బజారు ఇవన్నీ సాధారణ స్థలాలే. ఈ అన్ని చోట్లకు పురుషులు ఒంటరిగా వెళ్ళొచ్చు. ఒక ఆడపిల్ల ఈ చోట్లన్నింటికి ఒంటరిగా వెళ్ళొచ్చా? వెళితే అందుకు వేరే పేరు కదా?

“సాధారణం” అనే పదం లోపల మగ అనే అర్థమే ప్రముఖంగా కనిపిస్తుంది. అలాగే వంటిల్లు, వీధి బావి ఇవన్నీ ఇంచుమించు స్త్రీల చోటుగానే భావించబడుతుంది. ఈ చోట్లలో పురుషులను చూడడం అపూర్వం. ఒకరిద్దరు వచ్చినా వారిని ఎగతాళి పట్టిస్తాం. అంత వరకు ఎందుకు? మన ఇళ్లలోపలే ఈ విభజన స్పష్టంగా ఉంది. నాన్న గది, నాన్న బల్ల, నాన్న పడక కుర్చీ, నాన్న చేతి గడియారం అనే చిహ్నాలు స్పష్టంగా ఉంటాయి. అమ్మకు ప్రత్యేకమైన చిహ్నాలున్నాయా? వంటపాత్రలు, మసిగుడ్డలు గరిటెలు, తట్టలు, చీపురు, చాటలు లాంటివి ప్రత్యేకంగా ఉన్నాయి కదా! అందువల్లే ‘ఉల్ఫ్ వర్ణినియా’ అనే సుప్రసిద్ధ అమెరికన్ రచయిత్రి ‘నాకు మాత్రం ప్రత్యేకంగా ఒక గది ఉంటే’ అని కలలు కన్నారు. ♦

(సశేషం)

‘అ’ మ్మా.. మాది రెక్కాడితేగానీ
దొక్కాడని కుటుంబం. చిన్న
వయస్సులోనే నాకు పెళ్లయింది. ఒక
బిడ్డ పుట్టాక, ఆ బిడ్డకు మూడేళ్ల
వయస్సులోనే నా భర్త చనిపోయాడు.
ఏ పని దొరికితే అది చేసుకుంటూ
పిల్లను పెంచి పెద్ద చేశా. కొంత
వరకూ చదివించా. అందరూ మంచి
కుటుంబం అని చెబితే నగేష్ తో నా
కూతురి పెళ్లి చేసి నాకున్నంతలో అన్నీ
సమకూర్చి చీరాసారెలతో అత్తగారింటికి
పంపాను. కానీ నేను అక్కడికి పోను
అంటోంది. దీనికి కొంచెం నచ్చజెప్పండి
అమ్మా. నా బిడ్డ కాపురం చక్కబెట్టండి’
అని అడిగిందామె.

ఆమె కూతురికి 16 ఏళ్లు
ంటాయి. పేరు నళిని. అల్లుడు పేరు
నగేష్. ‘నువ్వెందుకు వెళ్లనంటున్నావ్ నీ
ఇంటికి’ అని అడిగితే నళిని వెక్కిరించి
ఏడ్చింది. తరువాత ఇలా చెప్పింది. ‘మా
అత్తగారు, ఆడపడుచూ నన్నెప్పుడూ
సాధిస్తూ ఉంటారు. ఆడపడుచు
పెళ్లయినా గానీ దగ్గర్లోనే ఉండి
వస్తూపోతూ ఉంటుంది. భర్త,
మామగారు వెల్డింగ్ పనులు
చూసుకుంటూ ఉంటారు. పెళ్లయ్యాక
మామగారు పొరుగుూరులో పనులు
చూసుకున్నా భర్త మాత్రం అదే ఊళ్లో

ఉండి పని చేసుకుంటున్నాడు. ఇంటి
పని మొత్తం నేనే చేస్తాను. ఇంత చేసినా
నన్ను అందరూ అక్కడ ఒక
పనిమనిషిలానే చూస్తారు. అస్సలు
ప్రేమగా ఉండరు. మా మామగారు
మంచివారే. ఆ ఇంట్లో నేను ఉన్నానా?
తిన్నానా? తిన్నేదా? అని పట్టించుకునేది
మామగారు ఒక్కరే. కానీ ఆయన
ఎప్పుడూ ఇంట్లో ఉండరు. అందుకే
అక్కడ ఉండలేక పుట్టింటికి తరచూ
వస్తుంటాను’ అని నళిని చెప్పింది.
వెంటనే ఆమె తల్లి చెబుతూ ‘ఇలాంటి
గొడవులు ఉన్నప్పుడు నా కూతుర్నీ,
అల్లుడినీ కొన్నాళ్లు మా ఇంట్లోనే ఉంచి
సాకాను. కానీ ఎన్నాళ్లు నేను
పోషించగలను’ అందామె. ‘అసలు ఆ
అవసరమేముంది? వాళ్లిద్దర్నీ నీ దగ్గర
ఎందుకు ఉంచుకున్నావు?’ అని
అడిగారు ఐదవ పెద్దలు. దానికి ఆమె
తన మనసులో మాట బయటపెట్టింది.

‘ఒకసారి ఇలాగే నళిని పుట్టింటికొస్తే

‘అమ్మో! నాకు మొగుడు వద్దు.
అత్తగారిల్లు అసలొద్దు. నాకు అసలు
పెళ్ల వద్దంటే వినలేదు నువ్వు. పైగా
ఇంకా అక్కడికి వెళ్లి
నన్నుండమంటున్నావ్. నేను
ఏడుస్తుంటే వినకుండా నన్నిక్కడికి
తీసుకొచ్చావు’ అని ఏడుస్తున్న కూతుర్ని
మెల్లిగా సముదాయిస్తూ ఐదవ పెద్దల
ముందుకు తెచ్చింది ఒక తల్లి. వారిని
కూర్చోబెట్టి సంగతేంటి అని అడిగారు
ఐదవ పెద్దలు. తల్లి మెల్లిగా తన బాధను
వినిపించింది.

బిడ్డుబాటు!

కొన్నాళ్లు ఉంచుకుని ఆమెకు నచ్చజెప్పి
నేనే అత్తగారింటి వద్ద వదిలి వచ్చాను.
10 రోజులు బాగానే గడిచింది.
ఒకరోజు ఆమె అత్తవారింటి నుంచి
ఉదయాన్నే నన్ను అర్జెంటుగా
బయలుదేరి రమ్మని ఫోన్ వచ్చింది.
ఉన్నపళంగా వెళ్లాను. అక్కడి పరిస్థితి
నాకేం అర్థం కాలేదు. నళిని నన్ను
చూడగానే బోరున ఏడ్చింది. నోరువిప్పి
ఏమీ చెప్పలేదు. దిక్కులు చూడటం
తప్ప మరేమీ చేయలేకపోతోంది. చాలా
నీరసంగా కనిపించింది. ఆమె
మామగారు మాత్రం “అమ్మా పిల్లను
కొన్నాళ్లు నువ్వు తీసుకెళ్లి కోలుకున్నాక
పంపించు” అని చెప్పారు. అలాగే
ఇంటికి తీసుకొచ్చి పిల్లకు సంరక్షణ చేసి
కొన్నాళ్లకు నెమ్మదిగా ఆమెను అడిగాను.
చాలా భయపడుతూ చెప్పిందామె.
“నోట్లో గుడ్డలు కుక్కి ఏవేవో వీడియోలు
చూపి భర్త ఆమెను బలత్కారం చేశాడు.
తాను చేసింది ఎవరికైనా చెబితే

చంపేస్తానన్నాడు. ఆమె స్పృహ కోల్పోతే
ఎవరికీ చెప్పకుండా ఎవరో డాక్టర్
వద్దకు తీసుకెళ్లి చూపించాడు. డాక్టర్కు
కూడా ఏమీ చెప్పకుండా బెదిరించాడని
నళినీ చెప్పిందమ్మా! ఇప్పుడు అక్కడికి
వెళ్లనంటోంది' అని అసలు సంగతి
చెప్పింది తల్లి. అప్పుడు అక్కడున్న
వాళ్లకు అర్థమైంది. ఆమె మ్యారిటల్
రేప్కు గురైంది. ఆ తరువాత నళినీ
అత్తవారింటి నుంచి ఆమెను రమ్మని
కబురు కానీ, తీసుకెళ్లడానికి కూడా
ఎవరూ రావడం లేదు. 'నేనే తీసుకెళ్లి
దిగబెడదామనుకుంటే నళినీ
మొండికేస్తోంది' అని ఆమె చెప్పింది.

అంతా విని ఐదవ బాధ్యులు
నళినీ భర్త, అత్తమామలను వెంటనే
రమ్మని కబురు చేశారు. భర్త,

మామగారు వచ్చారు. భర్తను
కూర్చోబెట్టి విచారించారు. 'ఆరోజు
జరిగింది తప్పే. కానీ అంత పరిస్థితి
అవుతుందని నాకు తెలీదు.

నేనింకెప్పుడూ అలా చేయను' అని
చెప్పి తన తప్పు ఒప్పుకున్నాడు.

భార్యభర్తల బంధం
ప్రేమానురాగాలతో ఉండాలిగానీ
పిచ్చిపిచ్చి వీడియోలు చూసి అదంతా
నిజమనుకొని వ్యసనాల పాలవడం,
భార్యను ప్రాణాపాయ స్థితికి
తీసుకురావడం పద్ధతి కాదని నగేష్కు
ఐదవ పెద్దలు చెప్పారు. కోడలంటే ఆ
ఇంటికి వచ్చిన పనిమనిషి కాదనీ,
ఆమెను ప్రేమగా ఆదరించాలనీ అత్తింటి
సభ్యులను మందలించారు.
వారి నుంచి ఎటువంటి ఇబ్బందీ

రాకుండా చూసుకుంటానని నళినీ
మామగారు ఐదవ పెద్దలకు
మాటిచ్చారు. నళినీ భర్తకు డాక్టర్తో
కౌన్సెలింగ్ చేయించాక అతను
మెరుగయ్యాడు. నళినీకి కూడా ఆమె
భయం తగ్గేవరకూ డాక్టర్ పర్యవేక్షణలో
ఉంచారు. నగేష్కు చాలా కౌన్సెలింగ్లు
ఇప్పించి అతను మారాడని, తన తప్పు
తెలుసుకున్నాడని భార్యను ప్రేమగా
చూసుకుంటాడన్న నమ్మకం కుదిరాక
వారిద్దరినీ నళినీ తల్లి ఇంటికి దగ్గర్లో
వేరొక ఇల్లు తీసుకుని కాపురం
పెట్టించారు. ఇరువైపుల పెద్దలకు వారి
బాధ్యత అప్పగించి వారితో ఒప్పంద
సంతకాలు చేయించారు. ఐదవ పెద్దల
ప్రయత్నాలు ఫలించి ఆ దంపతుల
కాపురం అన్యోన్యంగా సాగుతోంది. ♦

ఎప్పుడు వెలిగిద్దాం?

దీపాలు వెలిగిద్దాం
దీపాల పండుగ
తప్పక చేసుకుందాం
కరోనాను పూర్తిగా
దేశం దాటించిన నాడు
అందరం ఒక్కటిగా
దీపాలు వెలిగిద్దాం

మతాల మధ్య చిచ్చు పెట్టడం
ఓ దీపం కాదంటాను
సోదరులను విడదీయడం
ఓ వెలుగు కానేకాదంటాను

ధైర్యం చెబుతావు చూడు
అదే దీపమంటాను
ఆర్తులను ఆదుకుంటావు చూడు
అదే ఓ వెలుగంటాను

నీ దగ్గరున్న దాంట్లో
పక్కవారికింత ఇస్తావు చూడు
అదే దీపమంటాను
వారి మొహంలో కనిపించే ఆ
భావమే ఓ వెలుగంటాను

దేవుళ్ళను సింహాసనమెక్కించి
జిలుగులతో అలంకరించి
రథాల్లో ఊరేగిస్తావు చూడు
అవి దీపాలు కాదంటాను
ఇతరులకు నీవు చేసే మేలు
ఓ వెలుగంటాను
నీ మతమేదైనా కావచ్చు
ఒకరికొకరు దూరంగా కూచొని
ప్రార్థించుకోవడమే దీపమంటాను
ఇతరులను కాపాడ్డమే
వెలుగంటాను

వెంటనే వెలిగించు ఆ దీపాలని

వెంటనే పంచు ఆ వెలుగుల్ని
ఆ కరోనా మహమ్మారి
అప్పుడు చీకట్లో కలిసిపోతుంది
చూడు
అవే నిజమైన దీపాలు
అవే నిజమైన వెలుగులు

- జంధ్యాల రఘుబాబు
9849753298

ఆజాద్ ఆశయం-విద్యా వ్యవస్థ

2008వ సంవత్సరం నుండి ప్రతి సంవత్సరం నవంబర్ 11న మనం స్వతంత్ర భారత మొట్టమొదటి విద్యా శాఖ మంత్రి అయిన మౌలానా అబుల్ కలాం ఆజాద్ గారి జయంతిని జాతీయ విద్యా దినోత్సవంగా జరుపుకుంటున్నాము. ఆయన ఒక స్వాతంత్ర్య సమరయోధుడు, భారత జాతీయ కాంగ్రెసు నాయకుడు, గొప్ప విద్యావేత్త, కవి కూడా, ప్రస్తుత పరిస్థితుల్లో మౌలానా ఆజాద్ గారిని గురించి తెలుసుకోవటం, ఆయన ఆశయాల గురించి చర్చించుకోవటం ఎంతో ప్రాముఖ్యతను కలిగి ఉన్నది.

కిందిస్థాయి ఉద్యోగులను తయారుచేసే, ప్రణాళిక లతో విద్యా విధానాన్ని రూపొందించారు.

భారతదేశంలో 14

ప్రధాన భాషలు, దాదాపు 1549 మాతృ భాషలు ఉన్నాయి. ఈ వైరుధ్యాన్ని గుర్తించక బ్రిటిష్ వారు ఆంగ్లాన్ని విద్యాబోధనలో మాధ్యమంగా పెట్టడం వల్ల కూడా వారి విద్యా విధానం విఫలమైంది. స్వాతంత్ర్యానికి పూర్వమే మాతృ భాష బోధన లేక పోవడం అన్నది తప్పుడు నిర్ణయం అని చరిత్ర రుజువు చేసింది. మరి 75 ఏళ్ల స్వతంత్ర భారతంలో ప్రస్తుతం ఆంధ్రరాష్ట్రంలో మాతృభాషలో బోధన కాకుండా ఇంగ్లీషు మాధ్యమం బోధన అన్నది సరైన నిర్ణయం అని ఎలా భావించాలి?

స్వాతంత్రానంతరం 1948లో రాధాకృష్ణన్ కమిషన్, 1952 మొదలియార్ కమిషన్, 1964 లో కొరారి కమిషన్, 1968లో జాతీయ విద్యా విధానం, 4,5 వ పంచవర్ష ప్రణాళికలో విద్యాభివృద్ధికి, విద్యా పథకాల రూపకల్పనకు నిరంతరం ప్రయత్నాలు జరిగాయి. విద్యా వ్యవస్థ ప్రభుత్వ ఆధీనంలో ఉండాలి అని ప్రతిపాదించాయి. కానీ 1986 జాతీయ విద్యా విధానం ప్రైవేటీకరణను ఆహ్వానించింది. ఈ ప్రైవేటీకరణను మరింత బలోపేతం చేసేదిగా నెప్ 2020 ఉన్నది. విద్య ప్రాథమిక హక్కుగా ఉన్నదాన్ని నిర్వీర్యం చేస్తుంది. విద్యను సమగ్రంగా చూడటానికి బదులుగా విడగొట్టడం వలన పాలన నుండి వచ్చిన వారసత్వంగా కనబడుతుంది. 3, 4 ,5 తరగతులను మూడు నాలుగు

కిలోమీటర్ల దూరంలో ఉన్న హైస్కూల్లోకి మార్చడం అన్నది ఎవరి ప్రయోజనాల కోసం! విద్యావేత్తలతో గాని, ఉపాధ్యాయ సంఘాలతో గాని, విద్యార్థి సంఘాలతో గాని కనీసం చర్చించకుండా అమలు చేస్తున్న జాతీయ విద్యా విధానం 2020 అమలు ఎవరి ప్రయోజనాల కోసం?

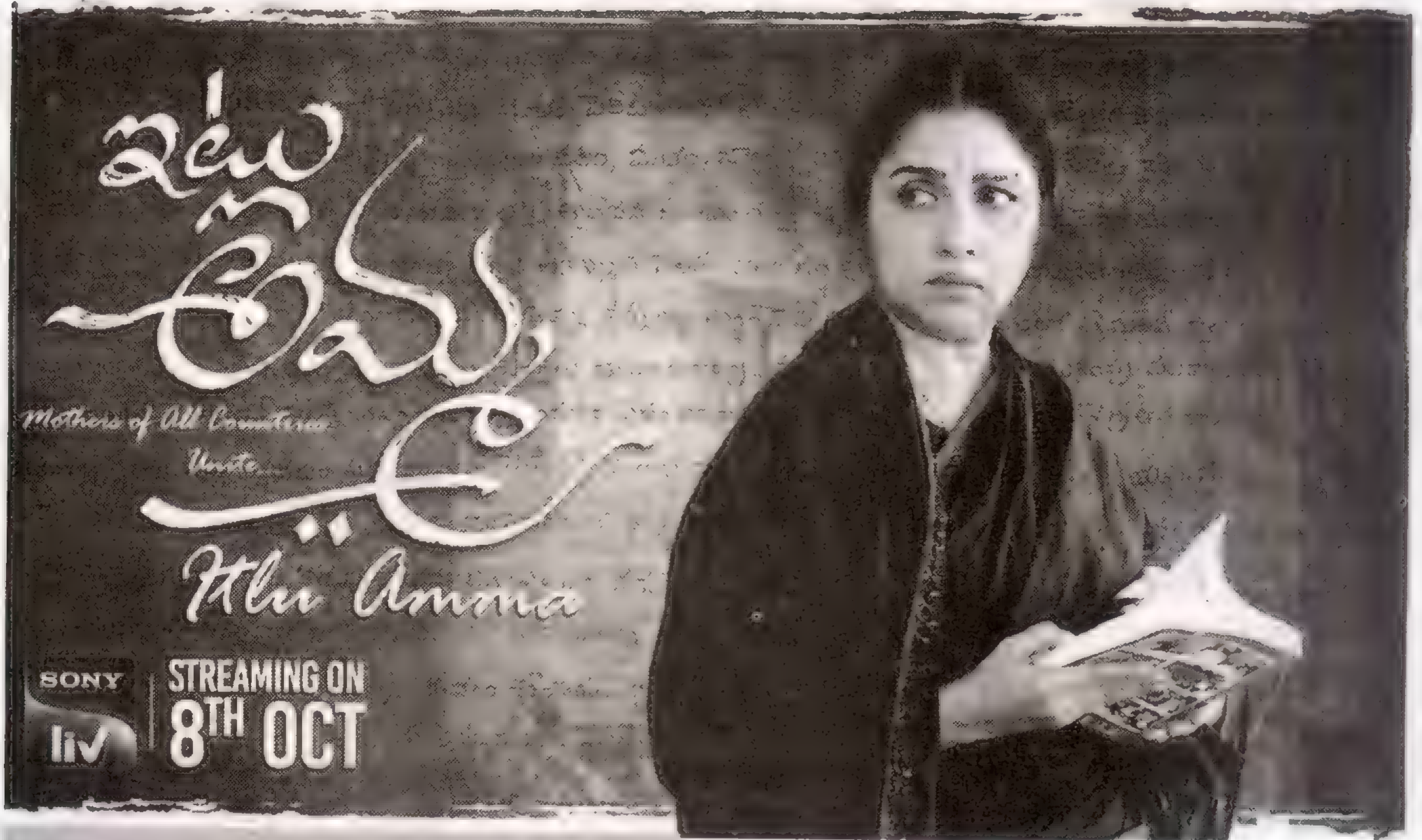
ఇప్పటికే అధిక ధరలతో, ఆర్థిక ఇబ్బందులతో సతమతం అవుతున్న సామాన్యులు 3,4 కిలోమీటర్ల దూరం తమ చిన్న బిడ్డలను పాఠశాలకు పంపుతారా, ఒక్కపూట ఇల్లు గడవడానికి పనికి పంపుతారా? ఈ నేపథ్యంలో డ్రాపౌట్స్ పెరిగే అవకాశం, బాలికా డ్రాపౌట్స్ మరింత పెరిగే అవకాశం ఉంటుంది. కొన్ని దశాబ్దాలుగా సామాన్యులకు సైతం విద్యను అందిస్తున్న ఎయిడెడ్ సంస్థలను విలీనం పేరుతో నిర్వీర్యం చేస్తూ ఉంటే ఎన్నుకున్న పాలకులే ఉన్నా, వలస పాలన గుర్తుకువస్తుంది.

జాతీయ విద్యా దినోత్సవం అంటే మౌలానా ఆజాద్ ని గారిని స్మరించుకోవడమే కాదు, అందరికీ సమాన విద్య అందాలి అనే ఆయన ఆశయాన్ని కూడా నిలబెట్టే బాటలో నడవటం. ప్రాథమిక విద్యా బోధన మాతృభాష లోనే జరగాలి. శాస్త్రీయ ఆలోచనలు అభివృద్ధి పరచాలి. విద్యా వ్యాపారీకరణ ఆపాలి. ప్రభుత్వ విద్యా వ్యవస్థను బలోపేతం చేయాలి. ఉపాధ్యాయ ఖాళీలు భర్తీ చేయాలి. రాజ్యాంగ లక్ష్యాలను పాఠ్యాంశాలలో బోధించాలి. ప్రశ్నించే తత్వాన్ని విద్యార్థులకు నేర్పాలి. చరిత్ర వక్రీకరణలు ఆపాలి. దానికోసం నిరంతరం పోరాటం చేయడమే ప్రస్తుతం ఉన్న మార్గం. ♦

దే శవ్యాప్తంగా ప్రత్యేకంగా మన రాష్ట్రంలో శరవేగంగా విద్యావ్యవస్థలో అనూహ్యమైన మార్పులు జరుగుతున్నాయి.

పాఠశాలలే రేపటి భావి భారత పౌరులను తయారుచేసే ప్రయోగశాలలు అని మౌలానా నమ్మేవారు. ఆయనయొక్క దేశభక్తి జాతీయత, భారత జాతీయ ముస్లిం లీగ్ యొక్క వేర్పాటు సిద్ధాంతాన్ని వ్యతిరేకించింది. తను నడిపిన “అల్ హిలాల్” పత్రిక లో బ్రిటిష్ సామ్రాజ్య వాదాన్ని చీల్చి చెండాడారు. ఒక ప్రక్క ముస్లిం వేర్పాటువాదులు, మరో ప్రక్క హిందూ వేర్పాటువాదులు యువతరాన్ని పక్కదోవ పటించడానికి ప్రయత్నాలు చేస్తూ ఉండగా తన పత్రిక ద్వారా హిందూ, ముస్లింల ఐక్యతను చాటారు. స్వాతంత్ర్య సమరంలో యువతరం పాల్గొనాలని పిలుపునిచ్చారు.

విభజించి పాలించు అనే రాజనీతిని అమలు చేసిన బ్రిటిష్ పాలకులు, విభిన్న మతాలు, జాతులు, తెగలు ఉన్న భారతదేశం విద్యాపరంగా, ఆర్థికంగా అభివృద్ధి చెందితే పరపాలన సహించదు అనే ఆలోచనతో తమ సొంత లక్ష్యాలు సాధించే, లాభాలను అర్జించే,

సాటి మనుషుల కోసం నిలబడటమే
సంఘ ధర్మం అని చాటిన

ఇట్లు అమ్మ

గో ర్మీ 'అమ్మ', '1084'

నెంబరు మృతదేహపు అమ్మ, పురుషన్ అమ్మ ('అమ్మా ఆరియన్'), రోహిత్ వేముల అమ్మ, నజీబ్ అమ్మ ('అమ్మీ')! కథల్లోనూ, వాస్తవంలోనూ ఈ అమ్మల జాబితాకు అంతే లేదు. కొడుకే ప్రపంచంగా బతికిన అమ్మలు ఆ కొడుకులు (కలగన్న) ప్రపంచాన్ని కనుగొంటున్నారు లేదా వార్ని భక్షించిన వ్యవస్థ దుర్మార్గాన్ని పసిగడుతున్నారు. తాజాగా సోనీ లివ్ లో స్ట్రీం అవుతోన్న 'ఇట్లు అమ్మ' మరో సామాజిక నేపథ్యానికి చెందిన అమ్మను పరిచయం చేస్తుంది. ఈ అమ్మ తనయుడు ఏ రాజకీయ ఆదర్శాల కోసమో ప్రాణాలు ఒడ్డిన వాడు కాదు. ఎవరికీ హానిచేయకుండా తన బతుకు తను సాగిస్తున్న

ఉద్యోగజీవి. కానీ చుట్టూ వున్న ప్రపంచాన్ని పట్టించుకోకుండా ఒక పాటలో చెప్పినట్టు 'పదిలంగా పొదిగిన బతుకులు' సాగించడం కూడా నేరమే అని ఈ సినిమా చెబుతుంది. ఆ సంగతి అమ్మకు, ఆమె ద్వారా మనకూ ఎరుకలోకి తీసుకొస్తాడు దర్శకుడు. సినిమా మొత్తాన్ని తన భుజస్కందాలపై మోసిన బాల సరస్వతి పాత్రను రేవతి పోషించింది. 'అంకురం' తర్వాత ఉమా మహేశ్వరరావు - రేవతి - మధు అంభట్ కాంబినేషన్లో వచ్చిన మరో

ప్రగతిశీల సినిమా ఇది. సినిమా ఒక తుఫాను రాత్రితో ప్రారంభమౌతుంది. నిజానికిది ప్రతీకాత్మక దృశ్యం. మన స్తబ్దమైన ఉనికిని కుదిపి ఆలోచన రేపే సునామీ ఆగమనానికి సూచన! కడుపులోంచి చివ్వుతున్న రక్తాన్ని అదిమిపట్టుకుని తూలుతూ నడుస్తున్న యువకుడు రోడ్డు మీది ఓపెన్ డ్రైనేజి సుడిగుండంలోకి జారిపోతాడు. అటు ఇంటి వద్ద తల్లి తల్లడిల్లుతోంది. భర్త మృత్యువు తర్వాత వేణుగోపాలుడే ఆమెకు సర్వస్వం. గాలివానను కూడా లెక్కచేయకుండా ఆ రాత్రే పోలీసులకు రిపోర్టుచేస్తుంది ఆ తల్లి. మరుసటి

రోజు డ్రైనేజి నుంచి తీసిన శవాన్ని చూపుతారు పోలీసులు. 'వెదికి పట్టుకోమన్నాను గానీ ఇలా చూపించమన్నానా?' అంటూ బావురుమంటుంది ఆ తల్లి. ఎవరో పొడిచి చంపారని పోలీసులు చెబుతారు. విషాదానికి మించిన విస్మయం కలుగుతుంది గర్భశోకం అనుభవిస్తున్న మాతృమూర్తికి! 'చీమకైనా అపకారం చేయని తన బిడ్డను ఎవరు చంపుతారు? ఎందుకు చంపుతారు?' ఇది ఆ పిచ్చి తల్లికి అంతుచిక్కని విషయం! సమాధానం కోసం పోలీసుల్ని ఎంత వేడుకున్నా వాళ్లు కూడా హంతకుడి ఆచూకీ గానీ, హత్యకు 'మోటివ్' గానీ కనుక్కోలేకపోతారు.

ఈ అన్వేషణలో బయటి ప్రపంచంలోకి వచ్చిన తల్లికి తనకు ఎప్పుడూ ఊహల్లోకి కూడా రాని రకం మనుషులు తారసపడతారు. ఒక రేప్ బాధితురాలికి న్యాయం జరగాలంటూ కొందరు ప్రగతిశీల యువతీ యువకులు ధర్నా చేయడం, లాఠీ దెబ్బలు భరించడం, అరెస్టు కావడం ఆమెకు వింతగా అనిపిస్తుంది. 'ఎవరి గురించి ఎవరో పైగా ఆడవాళ్ళు ఇలా వీధుల్లోకి వస్తారా?' అని ఆశ్చర్యంగా అడుగుతుంది. 'అదేంటమ్మా? ఒకళ్ళకొకళ్ళు తోడులేకుంటే మనమెందుకు? మన బతుకులెందుకు?' అంటాడు ధర్నాస్థలిలోని ఒక పెద్దాయన. అది ఆ తల్లికి పెద్ద కనువిప్పు. అక్కడ కొనుక్కున్న గాంధీ 'సత్యాన్వేషణ' పుస్తకం ఆమె మనో ప్రపంచాన్ని విస్తృతపరుస్తుంది. 'ఈ ప్రపంచంలో ప్రతి ఒక్కడి ఆకలిని తీర్చడానికి తగినంత సంపద ఉంది, కానీ ఏ

ఒక్కడి అత్యాశనూ తీర్చడానికి కావలసినంత మాత్రం లేదు' అన్నది గాంధీ చెప్పిన మాటే! 'పదిలంగా పొదిగిన బతుకుల పరిమాణాలే నిజమా?' అని ఈ సినిమాలోని ఒక పాట ప్రశ్నిస్తుంది. తను ఏసీ గడుల్లో సుఖంగా వున్నంత సేపూ ప్రపంచంలో సమస్యలే లేనట్టు భావిస్తుంది మధ్య తరగతి మనస్తత్వం. పట్టించులేని తనాన్ని చాలా సార్లు ప్రశ్నిస్తుంది ఈ సినిమా. చిన్నపిల్ల ఏడుస్తుంటే ఒక స్కూలు పిల్ల చేసినంత కూడా ఇతరులు చేయకపోవడం, పైగా చిరాకుపడడం, న్యాయమైన డిమాండ్లతో వేసిన కరపత్రాన్ని కనీసం చూడకుండా పారవేయడం, తమ జగత్తే మరోటి అనిపించేలా వుండే లాఫింగ్ క్లబ్బు ఆంకుళ్ళ స్వభావం చూస్తే ఈ ప్రపంచీకరణ పోకడ మనిషిని తన గురించి తను ఆలోచించుకునే స్వార్థజీవిగానే మలుస్తోందని అర్థమౌతుంది. న్యాయం కోసం, హక్కుల కోసం పోరాడే వారిని బాధితులు తప్ప ఇతరులు వెర్రివాళ్లు గా భావిస్తున్న వైనమూ కనిపిస్తుంది. 'ఇక్కడ మానవ హక్కుల వారిది అరణ్య రోదనేనమ్మా?' అని చెబుతాడు ఒక జర్నలిస్టు అమ్మతో సంభాషణలో. చుట్టూ ఆకలికేకల అరుపులూ, అన్యాయాల అగ్నికీలలూ వ్యాపిస్తూ వుంటే వాటి సెగ మన జీవితాలకూ ఎక్కడో ఎప్పుడో సోకడా అన్న జ్ఞానోదయం సగటుజీవికి సకాలంలో కలగకపోవడమే విషాదం. బస్సులో తూలి కిందపడబోతే, ఒక ముస్లిం అబ్బాయి వచ్చి ఆదుకుని మంచి నీళ్ళివ్వడం బాలసరస్వతి లాంటి చాంధస బ్రాహ్మణ స్త్రీకి పెద్ద వింతే. ముస్లింల పట్ల ఉన్న ప్రచారాలేంటి?

తనకు కనిపిస్తున్నదేంటి? 'సత్యాన్వేషణ'ను అమ్మ చదువుతున్నప్పుడు 'వైష్ణవ జనతో తేనే కహియెజె పీర్ పరాయీ జానే రే' (ఇతరుల కష్టాల్ని ఆర్థం చేసుకున్నవారే నిజమైన వైష్ణవులు అనబడతారు) అనే గాంధీజీకి ఇష్టమైన పాట నేపథ్యంలో వినిపిస్తుంది. నిజానికి కథానాయకి బాలసరస్వతి కూడా వైష్ణవ బ్రాహ్మణ స్త్రీ కావడం విశేషం. తోటి నాగరికుల కష్టాల్ని పట్టించుకోవడంలోనే తన విషాదానికి సమాధానం వుందనీ, అలా పట్టించుకోకపోవడమే విషాదానికి కారణమనీ, కొన్నిసార్లు ఏక్సిడెంట్లు అనబడేవి కూడా సామాజిక రుగ్మతల వల్లనే జరుగుతాయనీ అంచెలంచెలుగా బాలసరస్వతమ్మకు తెలియడమే మిగతా సినిమా.

ఒక హతుడు, ఒక హంతకుడు, వాణ్ణి పట్టుకోవడం అనే సాధారణ అపరాధ పరిశోధన కాదు ఈ సినిమా. అలా ఐతే ప్రత్యేకత ఏముంటుంది? వ్యక్తిగత విషాదం వెనుక సామాజిక కోణాన్నీ, పెద్ద కేన్వాసునీ వెదికి పట్టుకోవడమే సినిమా ఉద్దేశం. హంతకుడు ఎవరో తెలీకపోయినా పర్వాలేదు. ఎందుకు చంపాడో ఆ కారణం తెలిస్తే చాలుననుకుంటుంది ఆ తల్లి. పోలీసులు ఎటూ తేల్చలేకున్నారు కనుక పేపర్లో అమ్మ పేరున ఉత్తరాల శీర్షిక ద్వారా హంతకుడితో నేరుగా సంభాషిస్తూ నిజనిర్ధారణ చేసుకుంటాననుకుంటుంది. "నిజంతో ప్రయోగాలు చేసి మహాత్ముడు ప్రజల్ని చూశాడు, నేను ప్రజల్ని తోడు చేసుకుని నిజాన్ని చూస్తాను" అని తన ఉత్తరంలో

రాస్తుంది. గాంధీ విగ్రహాలకు దండలేసి, ఆయన ఫోటోకు దణ్ణం పెట్టడమే తప్ప ఆయన మార్గాన్ని ఎంచుకున్న వారికి సపోర్టిచ్చేది లేదని సమాధానం చెబుతాడు ఒక పెద్ద పత్రిక ఎడిటరు. చివరికి ఇర్ఫాన్ అనే జర్నలిస్టు సహాయంతో ఒక చిన్న పత్రిక అమ్మ ఉత్తరాలను ప్రచురించడానికి ముందుకొస్తుంది. అవి చాలా జనాధరణ పొందడంతో, టీవీల్లో కూడా కూడా చర్చలు ప్రారంభమై అడ్మినిస్ట్రేషన్ పై వత్తిడి పెరుగుతుంది. ఘటనాస్థలంలోని బీదబిక్కి కుర్రాళ్లని ఎత్తుకొచ్చి చిత్తకబాదడం ప్రారంభిస్తారు పోలీసులు. అయితే అసలు హంతకుడెవరు? అతణ్ని అమ్మ కనుక్కోగలిగిందా అన్న సమాధానం సినిమా చూసి తెలుసుకోవడమే మంచిది. 'ఒకళ్ళ కోసం ఒకళ్ళు ఇంతలా బాధపడతారనీ, బిడ్డ కోసం అమ్మ ఇట్లా వుంటదనీ' హంతకుడికి ఎలా తెలిసింది అన్న విషయం తెలుసుకోవాలన్నా, హంతకుడు మనం వ్యాపార సినిమాల్లో చూసే విలన్ లా వుంటాడో లేదో తెలుసుకోవాలన్నా కూడా సినిమా చూడాలి.

సామాజిక మార్పు కోసం ఎవరు ఎన్ని మార్గాల్లోనైనా ప్రయత్నం చేయవచ్చు అన్నది దర్శకుడి అభిమతం. 'సత్యశోధన'తో ప్రారంభమైన అమ్మ ప్రయాణంలో సత్యం అనే సమాచార హక్కుల కామ్రేడ్ ఎదురౌతాడు. అతణ్ని 'సమతా స్వీట్స్ గ్యాస్ స్టా ఎన్కౌంటర్'లో పొట్టన పెట్టుకుంటారు. "కూర్చోండి, కూర్చోండి, ఏంటి చూసేది? సత్యాన్ని చంపేశారు" - అన్న వార్తను అమ్మతో

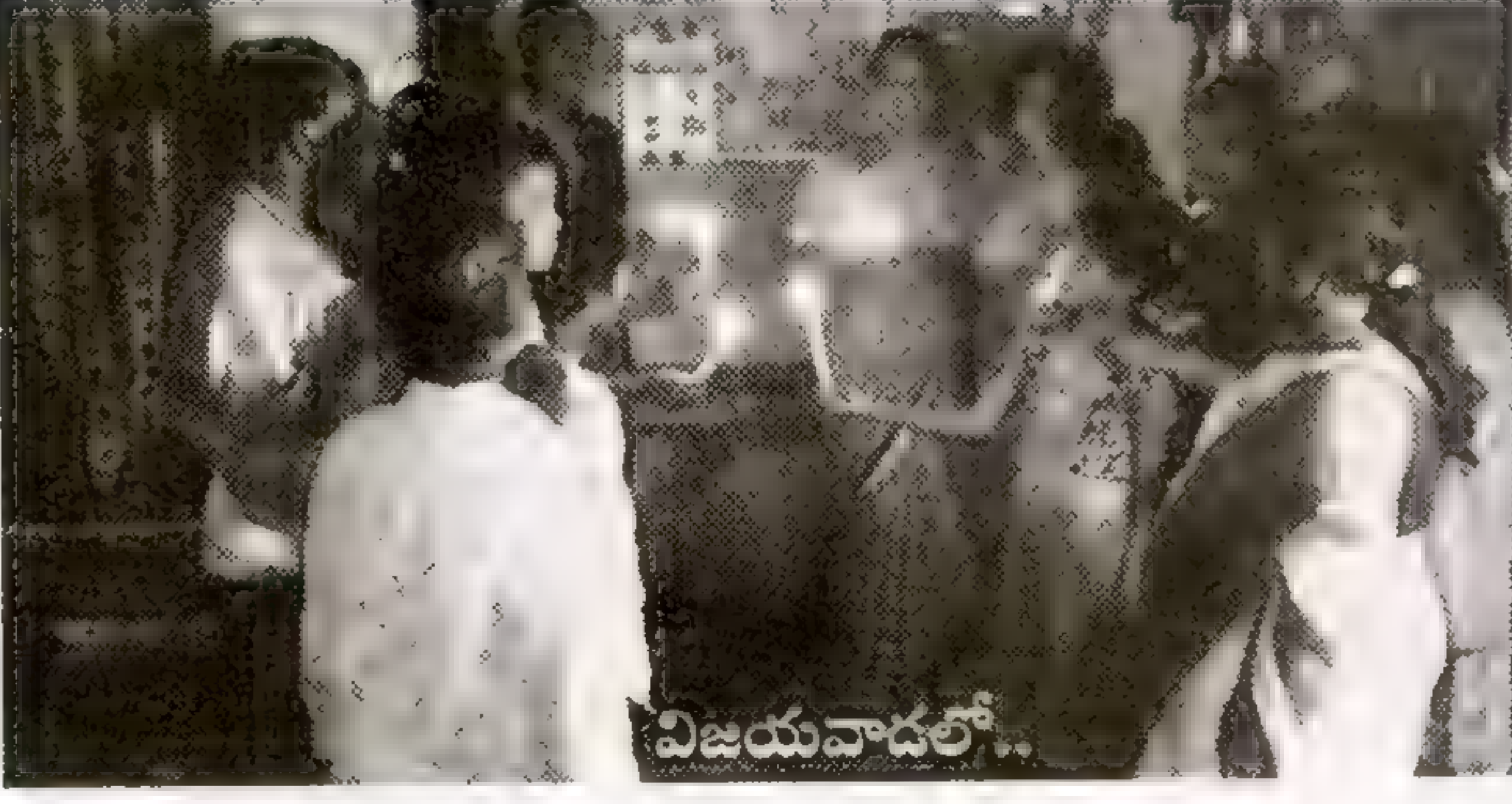
పాటు బస్సులోని ఇతర ప్రయాణికులకు స్వయానా దర్శకుడే వచ్చి చెబుతాడు. గోరటి వెంకన్న వచ్చి పాడే పాటలో లాల్ నీల్ ఐక్యతను సూచించే వస్త్రధారణను గమనించవచ్చు. "అద్దాల అంగడి మాయ? ... మనం మూసుకున్నా, పడుకున్నా అది దూసుకొస్తుంది, లేపుకొస్తుంది. కొననివి కొనిపిస్తది, తిననివి తినిపిస్తది, కోతిగ చూపిస్తది, విననివి వినిపించనీకి ఇయర్ ఫోన్లనిస్తది, గ్లోబల్ మార్కెట్టు చుట్టు చక్కర్లు కొట్టిస్తది గాలి నిజం, వేడి నిజం, నీరు నిజం అన్నింటినీ దొరచేతిలో పెడుతున్నది నిజం ... నిజాలకు మసి పూసే కేపిటలిజం కాదు నిజం" అంటూ సాగే ఈ పాట పెట్టుబడిదారీ ప్రపంచీకరణ ఒకవైపు ప్రకృతి సంపదలను కొల్లగొడుతూనే, మరోవైపు మనిషిని 'నీది నువ్వు చూసుకో' అని నూరిపోస్తున్న విధానాన్ని వివరిస్తుంది.

ప్రపంచంలో చిన్న స్థాయి విభేదాల నుండి గ్లోబల్ స్థాయి యుద్ధాల వరకు ప్రతిసారీ బిడ్డలు చనిపోతున్నప్పుడు, గర్భశోకాన్ని అనుభవిస్తున్నది తల్లులే అని ఒక ఉత్తరంలో రాస్తుంది అమ్మ. "గర్భం తొమ్మిది నెలలే కానీ గర్భ శోకానికి ఎన్ని వందల నెలలో!" అందుకే ప్రపంచంలోని తల్లులంతా ఏకం కావాలని నినదిస్తుంది ఆ అమ్మ. 'మదర్స్ ఆఫ్ ఆల్ కంట్రీస్ యునైట్' అని సినిమా టాగ్ లైన్. ఎవరి బిడ్డనో తన బిడ్డగా భావించి, దాని కోసం ఎంతటి త్యాగానికైనా సిద్ధపడ్డ కొత్త పెళ్లికూతురుగా 'అంకురం'లో అద్భుతంగా నటించిన రేవతి ఇప్పుడు బిడ్డను అనూహ్యంగా

పోగొట్టుకున్న మాతృమూర్తిగా, దుఃఖపు పొరలు ఒక్కటొక్కటిగా తొలగిపోతూ, ఆమె సామాజిక చైతన్యవంతురాలైన దశలను తన నటనలో అద్భుతంగా కనపరిచారు. ఆమె కేరీర్ లో ఇది మరో మైలురాయిగా నిలుస్తుంది. గాంధీతో మొదలైన ఆమె ప్రయాణం కత్తి పద్మారావు ఆత్మకథ మీదుగా సాగుతుంది. సుందరయ్య విజ్ఞాన కేంద్రం, నవ తెలంగాణా బుక్ హౌస్ అమ్మకు అభిమాన ప్రదేశంగా మారడన్ని కూడా గమనించవచ్చు. 'అంకురం'లో ఓంపురి చేతిలో కనిపించిన గోర్కీ 'అమ్మ' నవల ఈ సినిమాలో ప్రౌఢ బాలసరస్వతి చేతిలో కనిపిస్తుంది. "దోచుకుంటున్న వాళ్లను, దాన్ని ఎదిరించే వారిని పొట్టన పెట్టుకుంటున్న వాళ్లని సహించకూడదు. సాటి మనుషుల కోసం నిలబడటమే సంఘ ధర్మం" - అన్న అమ్మ మాటల్లో ఆమె వ్యక్తిత్వపు ఎదుగుదల దర్శనమిస్తుంది. సామాజిక పోరాటాల్లో పాల్గొంటూ దాని కోసం తన ఆస్తిని కూడా అమ్మేసే సాహసం చేస్తుంది ఆ అమ్మ.

ఈ సినిమాలో బాలేని అంశాలు లేవని కాదు. కానీ 'వెల్ మేడ్ సినిమా' కంటే 'వెల్ ఇంటెండెడ్ సినిమా'కు ఎక్కువ ప్రచారం అవసరం. ఎందుకంటే కళ అవసరమే సామాజిక శ్రేయస్సు కోసం కనుక! మంచి సినిమాలు రావాలని కోరుకుంటాం కాబట్టి వచ్చిన మంచి సినిమాలను భుజాన వేసుకొని ప్రచారం చేయాలి. ఆదరించాలి. లేదంటే మరో మంచి సినిమా తీయడానికి ధైర్యం చేయలేరు ఇతర దర్శకులు. ♦

ఉద్యమ వార్తలు

రైతుల హత్యపై ఆగ్రహ జ్వాల

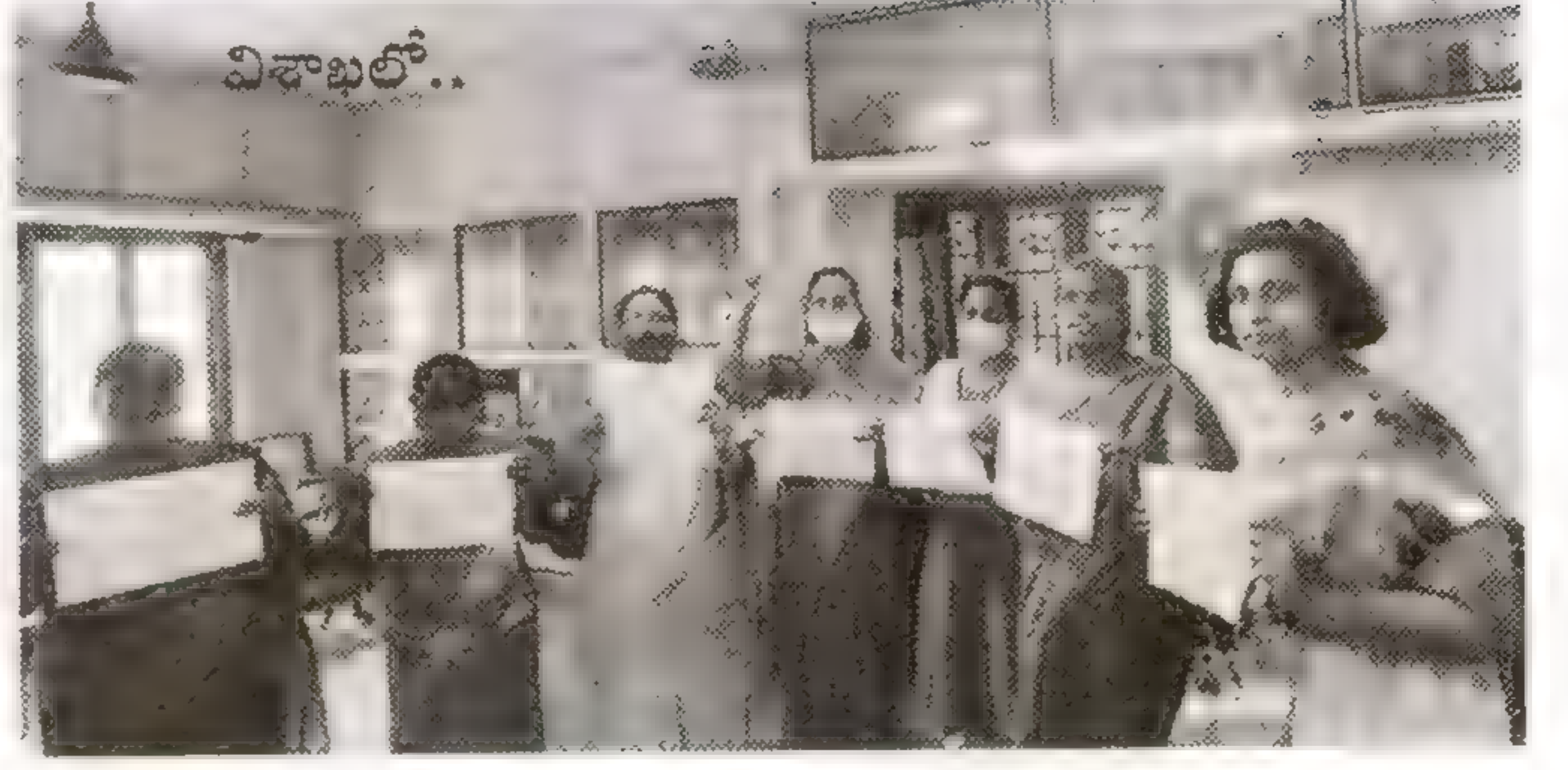
ఉత్తరప్రదేశ్‌లోని రైతుల హత్యకు కారణమైన మంత్రి కుమారుడిని శిక్షించాలని, మంత్రి రాజీనామా చేయాలని విజయవాడలోని లెనిన్ సెంటర్‌లో రైతు సంఘాలకు మద్దతుగా ఐదవ సభ్యులు ధర్నా నిర్వహించారు.

- విశాఖ, గాజువాక ఐదవ జోన్‌లలో ఢిల్లీలో రైతు హత్యలకు నిరసన ప్రదర్శన జరిపారు.

- యూపీలో రైతులపై జరిపిన దాడులకు నిరసనగా విశాఖ సిటీ జగదాంబ జోన్ కమిటీ నిరసన ప్రదర్శన చేపట్టింది.

- యూపీలో మృతిచెందిన రైతులకు విశాఖ సిటీ ఐదవ అరిలోవ, మద్దెలపాలెం జోన్ కమిటీలు నివాళి అర్పించాయి.

- ఢిల్లీలో మృతి చెందిన రైతులకు విజయవాడలో 63, 58 డివిజన్‌లలో కొవ్వొత్తులతో నివాళి అర్పించారు. ఈ కార్యక్రమంలో రూనీ, దేవి, కుమారి, అమ్మలు, రత్నం, లక్ష్మీ, రమ, ఎస్.విజయలక్ష్మి పాల్గొన్నారు.

- లఖింపూర్‌ఖీర్‌లో రైతు హత్యలను ఖండిస్తూ పశ్చిమగోదావరి చించినాడలో ప్రజా సంఘాలు నిరసన ప్రదర్శన జరిపాయి.

- నెల్లూరులో రైతు సమన్వయ కమిటీ యూపీలో మృతిచెందిన రైతులకు పుష్పాంజలి ఘటించాలని పిలుపునిచ్చారు. మరణించిన అమరులకు నివాళి అర్పించారు. ఈ కార్యక్రమంలో ఐదవ నాయకులు రత్నమ్మ, సిఐటియు, ఆటో వర్కర్స్ యూనియన్ అధ్యక్షులు రాధాకృష్ణ, ఎస్.మాలిక్, సిపిఐ నగర నాయకులు నర్సింహులు, రజక సంఘ నగర కార్యదర్శి శేషాద్రి శ్రీనివాసులు, డివైఎఫ్ఐ, ఎస్ఎఫ్ఐ, కెవిపిఎస్ నాయకులు పాల్గొన్నారు.

- ఢిల్లీలో మృతి చెందిన రైతులకు వెస్ట్ గోదావరిలోని వైవిలంకలో ఐదవ ఆధ్వర్యంలో నివాళులు అర్పించారు.

- ఢిల్లీలో మృతి చెందిన రైతులకు తూర్పు గోదావరిలోని రాజమండ్రి ఎటపాకలోని గుండాల కాలనీలో ఐదవ ఆధ్వర్యంలో నివాళులు అర్పించారు.

- ఢిల్లీలో మృతి చెందిన రైతులకు తూర్పు గోదావరిలోని రాజమండ్రిలోని ఐదవ ఆధ్వర్యంలో వేమగిరిలో ప్రజా సంఘాల ఆధ్వర్యంలో నివాళులు అర్పించారు.

- ఢిల్లీలో మృతి చెందిన రైతులకు అనంతపురంలో ఐదవ ఆధ్వర్యంలో గణేష్ నాయక్ భవన్‌లో పుష్పాంజలి ఘటించారు. కార్యక్రమంలో లక్ష్మీదేవి, యమున, చంద్రిక, హసీన, రాజేశ్వరి, హర్యాది, ఉమా, మాధవి, చిన్నారులు, విద్యార్థులు పాల్గొన్నారు.

- ఢిల్లీలో మృతి చెందిన రైతులకు గుంటూరులోనూ, గుంటూరు జిల్లా కాజలోనూ ఐదవ ఆధ్వర్యంలో నివాళులు అర్పించారు.

- ఉత్తర ప్రదేశ్ లఖింపూర్ రైతుల మృతికి ఐదవ విశాఖ సిటీ జోన్ ఆధ్వర్యంలో నివాళి అర్పించారు.

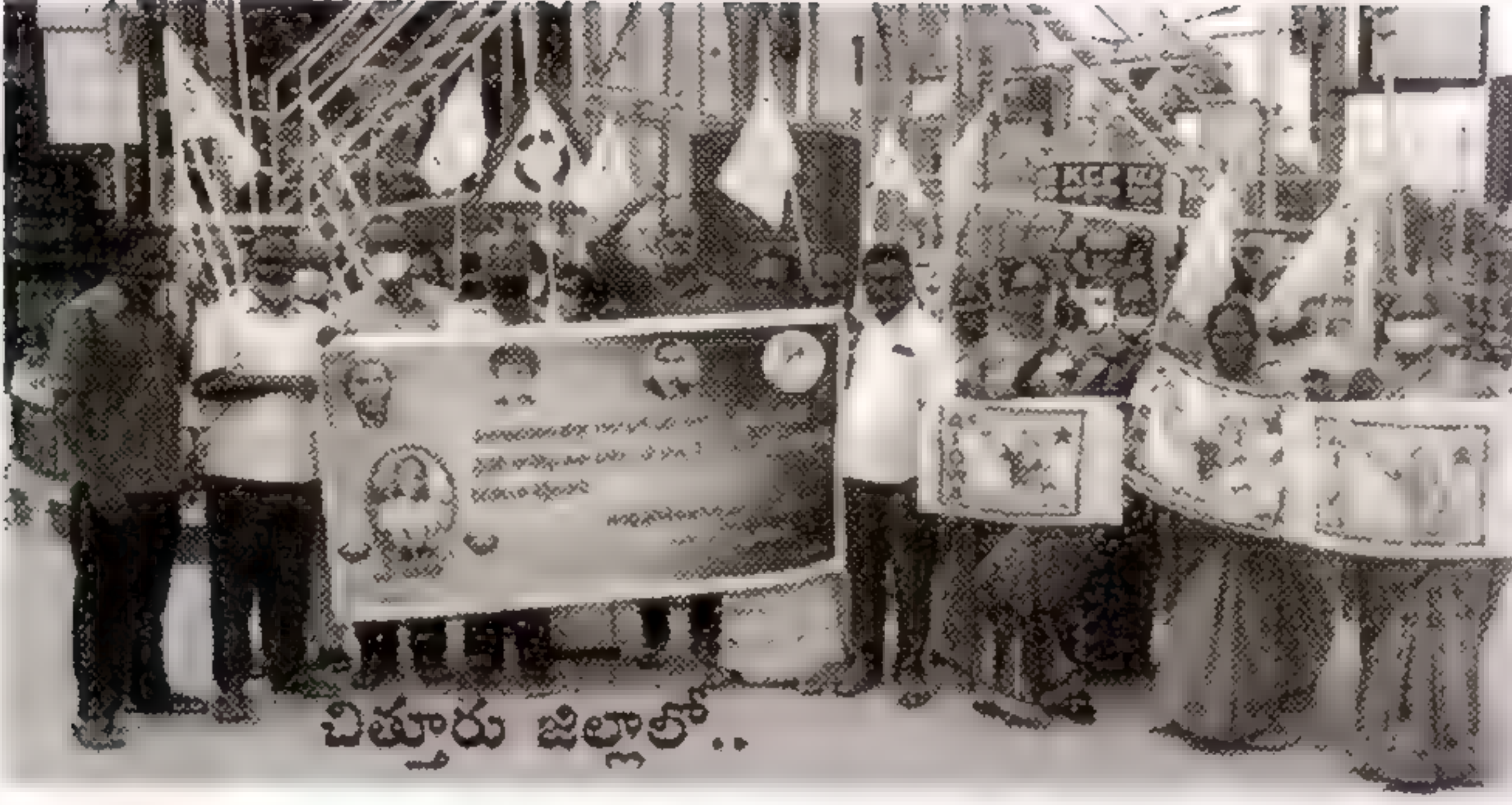
- ఉత్తర ప్రదేశ్ లఖింపూర్ రైతుల మృతికి అనంతపురం జిల్లా కదిరి, పశ్చిమ గుంటూరులోని సత్తెనపల్లిలో, తూర్పుగోదావరి జిల్లా యలమంచిలిలో, విశాఖ మద్దెలపాలెం జోన్‌లలో ఐదవ ఆధ్వర్యంలో నివాళి అర్పించారు.

సత్తెనపల్లిలో..

యలమంచిలిలో..

అగనంపూడి ఘటనపై నిరసనలు

- ఉక్కు నగరం అగనంపూడి శనివాడలో మృతి చెందిన బాలిక పావని కుటుంబానికి న్యాయం చేయాలని ఘటన జరిగిన ప్రాంతానికి మహిళా సంఘాల నాయకులు వెళ్లి బాధిత కుటుంబ సభ్యులను, స్థానికులను పరామర్శించారు. విశాఖలోని డిఆర్ భవనంలో జరిగిన సమావేశంలో రాష్ట్ర అధ్యక్షురాలు ప్రభావతి మాట్లాడుతూ బాధిత కుటుంబానికి 25 లక్షల నష్ట పరిహారం ఇవ్వాలని, నిర్భయ చట్టం అమలు చేయాలని ఫాస్ట్ ట్రాక్ కోర్టు ద్వారా విచారణ జరిపించాలని డిమాండ్ చేశారు. దిశ చట్టం తెచ్చామని చెప్పి ప్రజలను మోసం చేస్తున్నారనీ, ఆడపిల్లల మీద జరిగే దాడులు ఆగడం లేదనీ, పోర్న్ వీడియోలు కూడా వెంటనే నిషేధించాలని, అశ్లీల చిత్రాలను సాహిత్యాన్ని నిషేధించాలని, విచారణ వేగవంతం చేయాలని, దోషులను కఠినంగా శిక్షించాలని ఐదవ డిమాండ్ చేసింది. ఈ కార్యక్రమంలో ఐదవ జిల్లా అధ్యక్షులు వరలక్ష్మి, కెవిఎస్ సూర్యప్రభ, ఎల్ గౌరీ, మాణిక్యం, ఆర్ లక్ష్మి పాల్గొన్నారు.
- విశాఖలో అగనంపూడిలోని శనివాడ ప్రాంతంలోని రజకమైనర్ బాలికపై జరిగిన అత్యాచారానికి నిరసనగా కర్నూలులోని పూలబజార్ సర్కిల్లో ఏపీ రజక వృత్తిదారుల సంఘం ఐదవ, ఎస్ఎఫ్ఐ, డివైఎఫ్ఐ, ఆవాజ్ కమిటీలు

సంయుక్తంగా క్యాండిల్స్ తో నిరసన ప్రదర్శన జరిపారు.

దోషులను శిక్షించి బాలిక కుటుంబానికి ప్రభుత్వ సాయం అందించాలని డిమాండ్ చేశారు.

- నెల్లూరు రూరల్ ఎస్ఎఫ్ఐ, ఐదవ సంయుక్తంగా స్థానిక నారాయణ, చైతన్య కళాశాలల విద్యార్థినులతో విశాఖలోని మైనర్ బాలిక అత్యాచార ఘటనకు నిరసన తెలిపి శ్రద్ధాంజలి ఘటించారు.

- నిజామాబాద్లో సామూహిక అత్యాచారం జరిగిన సందర్భంగా నూజివీడులో ఆడపిల్లలను సమావేశపరిచి ప్రేమించానని వచ్చేవారిని నమ్మద్దని, అతని కుటుంబ వివరాలు తెలియకపోతే వారితో కలిసి ఎక్కడికి వెళ్లొద్దని వారికి చెప్పి అలాగే బాలిక తల్లిదండ్రులకు కూడా బాల బాలికలను గమనిస్తూ ఉండాలని, స్నేహంగా మెలగాలని పిల్లలకు, తల్లిదండ్రులకు ఐదవ కార్యకర్తలు శిక్షణ నిర్వహించారు.

- విశాఖలో రజక మైనర్ బాలిక అత్యాచార ఘటనపై స్పందించి తిరుపతిలో ఐదవ నాయకులు ఎం.జయంతి, సుజాతమ్మ, ఏపీఆర్ఎస్ సంయుక్తంగా నిరసన జరిపారు.

- హిందూపురంలోని తూగుంట పారిశ్రామికవాడలో చిన్నారిపై జరిగిన అత్యాచారానికి నిరసనగా పెనుగొండలో ఐదవ ఆధ్వర్యంలో కొవ్వొత్తులతో ర్యాలీ నిర్వహించారు.

జానపద కళాకారులకు మద్దతు

- విశాఖలో జానపద కళాకారుల ప్రదర్శనలో పాల్గొన్న కళాకారులకు ఐదవ నాయకులు బి.ప్రభావతి, సత్యవతి, ఆర్.వరలక్ష్మి తమ మద్దతు తెలిపారు.
- తూర్పు గుంటూరు జిల్లాలో జానపద నృత్య కళాకారులకు తిరుపతి కొండపై భజన చేయడానికి అనుమతివ్వాలని కలెక్టరేట్ వద్ద ధర్నా చేస్తున్న వారికి మద్దతు తెలిపింది. కార్యక్రమంలో ఐదవ జిల్లా కార్యదర్శి అరుణ పాల్గొని మద్దతు తెలిపారు.

స్థానికం

- తూర్పుగోదావరి జిల్లా రాజమండ్రి, ఎటపాకలోని ఎంపీడీవో కార్యాలయంలో జరిగిన ఉపాధిహామీ మహిళా మేట్ల ట్రైనింగ్‌లోని మేట్లను ఉద్దేశించి మహిళలపై జరుగుతున్న దాడులు - మహిళల ఐక్యత గురించి ఐదవ మండల కార్యదర్శి పద్మావతి ప్రసంగించారు. ఎర్రబోరు గ్రామంలో జరిగిన సమావేశంలో ఐదవ గ్రామ కమిటీ నిర్మాణ ప్రాధాన్యత గురించి పద్మావతి ఐదవ సభ్యులకు వివరించారు.

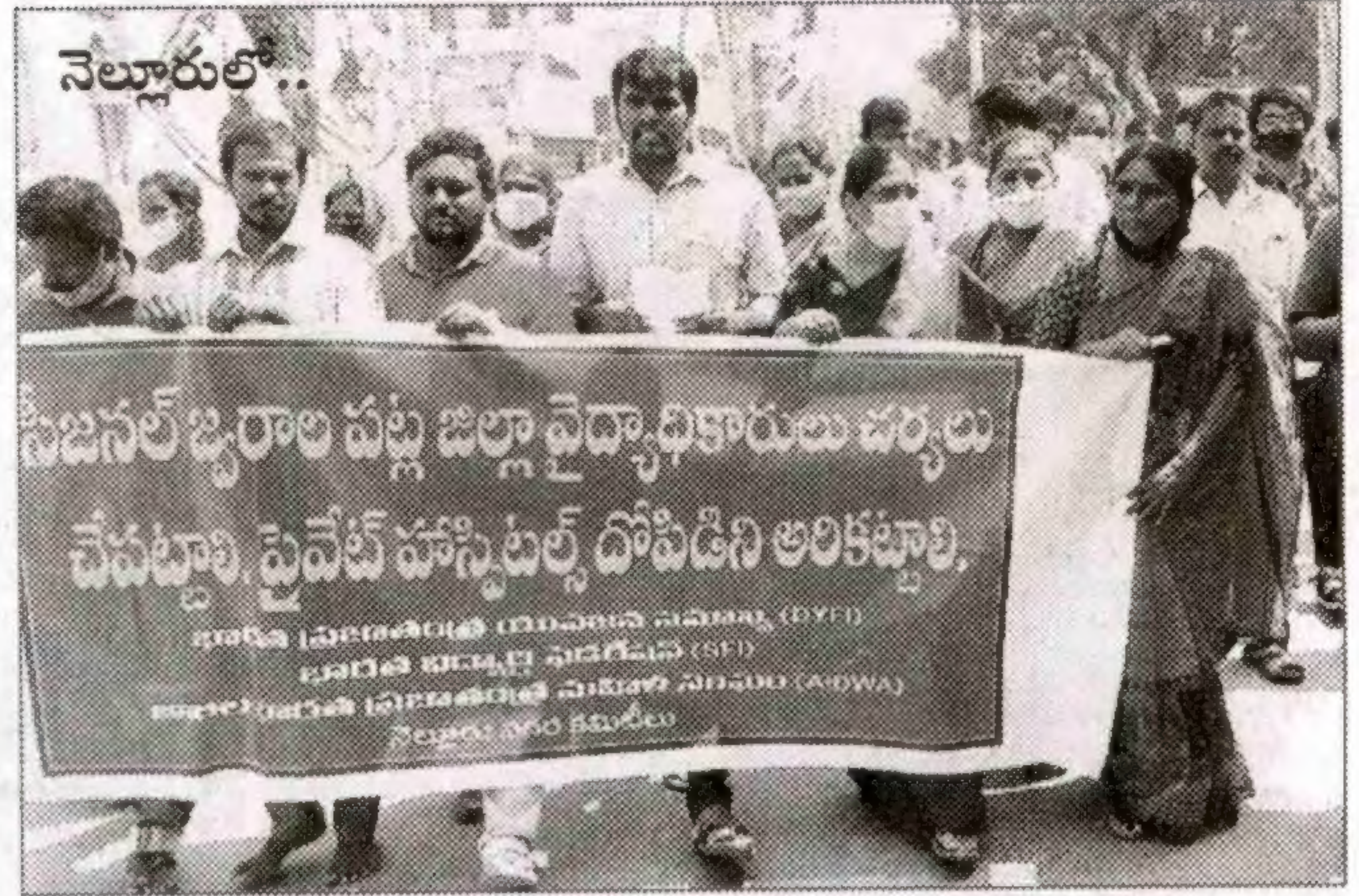
- పశ్చిమగుంటూరు సత్తెనపల్లిలో గాంధీ జయంతి సందర్భంగా ఐదవ మహిళలు జయంతి సభ నిర్వహించారు.

- విశాఖలో వీసీసీ ఆధ్వర్యంలో గాంధీ జయంతి సభ నిర్వహించారు.

- విశాఖ సిటీ పెదగంట్యాడ సభలో ఆల్ ఇండియా ఐదవ నాయకురాలు ఎస్.పుణ్యవతి మాట్లాడుతూ స్టీల్ ప్లాంట్ పరిరక్షణలో ప్రభుత్వ రంగాన్ని రక్షించడంలో మహిళలు కీలకపాత్ర నిర్వహించాలన్నారు.

- రాజమండ్రిలోని ఎటపాకలో ఆశాడే కార్యక్రమంలో సిఐటియు, ఐదవ సంయుక్తంగా పాల్గొన్నారు. నెల్లిపాక, లక్ష్మీపురం, గోరదేవి పేటల్లో కూడా ఆశాడే కార్యక్రమంలో శ్రామిక, కార్మిక మహిళలు కూడా పాల్గొన్నారు.

- నెల్లూరులో ఐదవ, ఎన్ఎఫ్ఐ, డివైఎఫ్ఐ ఆధ్వర్యంలో 50 మంది మహిళలతో కలిసి సీజనల్ వ్యాధుల నివారణకు చర్యలు

తీసుకోవాలని డిఎంహెచ్ఓ కార్యాలయం ఎదుట ధర్నా నిర్వహించారు.

- పశ్చిమ కృష్ణా ఐదవ కార్యదర్శి శ్రీదేవి, లయన్స్ క్లబ్ విజయవాడ వారి సహకారంతో ఐదుగురు బాలికలకు సైకిళ్లు అందజేశారు.

- ఓజిలిలో అక్రమంగా తొలగించిన మధ్యాహ్నభోజన కార్మికురాలిని తిరిగి పనిలోకి తీసుకోవాలని, ఆమెను విధుల నుంచి తొలగించడానికి కారకుడైన హెచ్ఎం భాస్కర్‌ను సస్పెండ్ చేయాలని డిమాండ్ చేస్తూ ఐదవ, సిఐటియు నాయకులు రెహనాబేగం, శివకుమారి, విజయమ్మ, షంషాద్, షాహినా, ముకుంద, సుమతి, జయమ్మ కలిసి తహసీల్దార్, ఎంఈవోలకు అర్జీ సమర్పించారు.

భీమవరంలో

ధరలపై నిరసన

- పశ్చిమగోదావరిలోని చించినాడలో ఐదవ మహిళలు పెంచిన గ్యాస్ ధరలపై నిరసన ప్రదర్శన జరిపారు. భీమవరం డెల్టా కమిటీ ఐదవ ఆధ్వర్యంలో పెరిగిన గ్యాస్ ధరలకు వ్యతిరేకంగా ధర్నా నిర్వహించారు.

హింసా వ్యతిరేక దినం

- గుడివాడ ఎంజీ హోమ్‌లో నిర్వహించిన హింసా వ్యతిరేక సదస్సులో ఐదవ రాష్ట్ర కార్యదర్శి డి.రమాదేవి ప్రసంగించారు. ఈ కార్యక్రమంలో యశోదా యామినీ, జ్యోతి, వీరమ్మ, పి.రజనీ, అరుణ, సుధారాణి, ఉమామహేశ్వరి పాల్గొన్నారు.

- విశాఖలో అంతర్జాతీయ బాలికా దినోత్సవం సందర్భంగా మహిళా సంఘాల నాయకులతో సేవ్ గల్స్ అనే కార్యక్రమం నిర్వహించారు.

- బాలికపై జరిగిన అత్యాచారానికి నిరసనగా అనంతపురం జిల్లా గుత్తి మండలం జక్కలచెరువు గ్రామంలో ప్రజాసంఘాలు, ఐదవ ఆధ్వర్యంలో రాస్తారోక్ నిర్వహించారు.

అక్కచెల్లెమ్మల సంక్షేమం, స్వావలంబన, సాధికారతే ధ్యేయంగా..
ప్రతి అక్కచెల్లెమ్మను లక్ష్యాధికారిని చేసే దిశగా అడుగులు వేస్తున్న జగనన్న ప్రభుత్వం..

వరుసగా రెండవ ఏడాది..

“వైఎస్సార్ ఆసరా”

ఆంధ్రప్రదేశ్ ముఖ్యమంత్రి
శ్రీ వైఎస్ జగన్ మోహన్ రెడ్డి

రాష్ట్ర వ్యాప్తంగా చిరికిపోయిన దాదాపు **7.97 లక్షల** స్వయం సహాయక సంఘాల్లోని మమారు **78.76 లక్షల** మంది అక్కచెల్లెమ్మలకు ఊరటనిస్తూ, వారి జీవితాల్లో వెలుగులు వింపుతూ **4 వాయిదాల్లో** అదే అక్కచెల్లెమ్మలకు రూ. **25,517 కోట్ల** అర్థిక సాయం జమ...
రెండవ విడతగా దాదాపు రూ. **6,440 కోట్ల** అర్థిక సాయాన్ని నేటి నుండి అక్టోబర్ 18 వరకు పండుగ వాతావరణంలో లబ్ధిదారుల ఖాతాల్లో జమ చేసే కార్యక్రమానికి ప్రకాశం జిల్లా, ఒంగోలులో **నేడు** శ్రీకారం చుట్టమన్న గౌరవ ముఖ్యమంత్రి శ్రీ వైఎస్ జగన్ మోహన్ రెడ్డి...

అక్టోబర్ 7 నుండి అక్టోబర్ 18 వరకు రాష్ట్రవ్యాప్తంగా (ఎన్నికల కోర్ట్ ఆమర్లులో ఉన్న కారణంగా సైన్లతో జిల్లా మినహా) పండుగ వాతావరణంలో రెండో విడత అర్థిక సాయం లబ్ధిదారుల ఖాతాల్లో జమ...

నేడు లందిస్తున్న రూ. **6,440 కోట్ల**తో కలిపి “వైఎస్సార్ ఆసరా” పథకం క్రింద ఇప్పటి వరకు మన జగనన్న ప్రభుత్వం లందించిన మొత్తం సాయం రూ. **12,759 కోట్లు**..

1 గత ప్రభుత్వం...

- స్వయం సహాయక సంఘాలకు రుణాలు మాఫీ చేస్తామని, రుణాలు కట్టొద్దని గత ప్రభుత్వ హయాంలో మహిళలకు మాట ఇచ్చి తప్పడంతో, మహిళలు ఆ రుణాలు కట్టని కారణంగా 2014 నాటికి రూ. 14,204 కోట్లు గా ఉన్న మహిళా సంఘాల అప్పులు అసలు, వడ్డీ కలిపి తడిపి మోపిస్తే 2019 ఎన్నికల నాటికి SLBC కుదిరినా ప్రకారం రూ. 25,517 కోట్లు చేరాయి...
- ఫలితంగా 18.36% మహిళా సంఘాలు నిరర్థక అప్పులు (NPA) గా మిగిలిపోగా, చాలా సంఘాలు నిర్వీర్యమైపోయాయి.
- రుణాలు సకాలంలో చెల్లించని కారణంగా వారి పరపతి దెబ్బతిని అప్పటి వరకు “ఏ” గ్రేడ్ లో ఉన్న సంఘాలు “సి” మరియు “డి” గ్రేడ్ లోకి దిగిపోయాయి... ఒక వైపు రుణాలు మాఫీ చేస్తామని చేయకపోగా, అక్టోబర్ 2016 నుండి సున్నా వడ్డీ పథకం సైతం గత ప్రభుత్వం ఎగ్జిక్యూట్ చేయడంతో అప్పులు తడిసి మోపిడయ్యాయి.
- సుమారు రూ. 3,036 కోట్ల వడ్డీని అక్కచెల్లెమ్మలే బ్యాంకులకు అవరాధపు వడ్డీతో సహా చెల్లించాల్సి దుస్థితి ఏర్పడింది.

2 పాదయాత్రలో జగనన్న ఇచ్చిన మాట...

మహిళలు పడుతున్న అర్థిక ఇబ్బందులను “పాదయాత్ర”లో చూసి చరించి, అప్పుల ఊబాలో కూరుకుపోయి నిర్వీర్యమైన పాదుపు సంఘాల అక్కచెల్లెమ్మలకు అడుగునందుకు ఎన్నికల తేదీ (11.04.2019) నాటికి అక్కచెల్లెమ్మలకు ఉన్న పాదుపు సంఘాల బ్యాంకు ముణాల మొత్తం సొమ్మును **4 దఫాలుగా** వేరుగా వారి సంఘం పాదుపు ఖాతా ద్వారా లందిస్తామని హామీ ఇచ్చి ఎన్నికల మ్యూనిసిపాలిటీలో చేర్చడం జరిగింది..

3 ఇచ్చిన మాటకు కట్టుబడి..

గత ప్రభుత్వాలకు భిన్నంగా మ్యూనిసిపాలిటీ లండే ఎన్నికలైన తర్వాత చెక్కుబుట్టలో పదవేసే చిత్తకాగితాలు కావని, ఇది ఒక పవిత్రమైన భగవద్గీత, బైబిల్ మరియు ఖురాన్ లా భావించి ఇచ్చిన మాటకు కట్టుబడి, ఇచ్చిన హామీని తేదీ వారీగా అమలు చేయడానికి క్యాలెండర్ కు కూడా ముందుగానే ప్రకటించి 95% హామీలకు వెరవ్వే, వాటిని అమలు చేస్తున్న మన జగనన్న ప్రభుత్వం...

5

వైఎస్సార్ దయారత

వైఎస్సార్ ఆసరా

వైఎస్సార్ సున్నా వడ్డీ

మహిళా సాధికారత, స్వావలంబన...

జీవనోపాధి మార్గాలను ఎంచుకునేందుకు ఏ అక్కచెల్లెమ్మలైతే అవకాశ కనపడుస్తోందో ఆ అక్కచెల్లెమ్మలకు తమకాళ్ళ మీద తాము నిలబడేట్లుగా చేసేందుకు, సుస్థిర ఆదాయం కల్పించి వారి జీవితాల్లో వెలుగులు వింపేందుకు, అదే అక్కచెల్లెమ్మలకు నాలుగేళ్ళ పాటు చేయి పట్టుకొని నడిపిస్తూ.. సాంకేతిక, బ్యాంకింగ్, మార్కెటింగ్ సహకారాలు, శిక్షణ లందించి, జీవనోపాధి మార్గాలు సైతం చూపించి, ఎటువంటి దిస్స్ లేకుండా వ్యాపారాలు నిర్వహించుకునేందుకు ఇప్పటికే P&G, ITC, RELIANCE, HUL, AMUL, ALLANA, MAHENDRA & KHEYTI, TANAGER వంటి వ్యాపార దిగ్గజాలు, బహుళ జాతి సంస్థలు, బ్యాంకులతో కూడా ఒప్పందాలు చేసుకొని వారు వ్యాపారవేత్తలుగా రాణించేందుకు తోడ్పాటునందిస్తున్న జగనన్న ప్రభుత్వం...

4

అధికారంలోకి వచ్చిన వెంటనే అక్కచెల్లెమ్మల సంక్షేమానికి జగనన్న ప్రభుత్వం చర్యలు...

- “వైఎస్సార్ ఆసరా” పథకానికి శ్రీకారం చుట్టి మొదటి విడతగా దాదాపు రూ. 6,319 కోట్లు, రెండవ విడతగా దాదాపు రూ. 6,440 కోట్ల తో కలిపి మొత్తం దాదాపు రూ. 12,759 కోట్లు పాదుపు సంఘాల ఖాతాల్లో జమ..
- 2016లో గత ప్రభుత్వం రద్దు చేసిన సున్నా వడ్డీ పథకాన్ని పునరుద్ధరించి “వైఎస్సార్ సున్నా వడ్డీ” పథకం ద్వారా 9.41 లక్షల స్వయం సహాయక సంఘాలలోని 98 లక్షల మంది అక్కచెల్లెమ్మల ఖాతాలకు రెండేళ్ళలో రూ. 2,362 కోట్లు జమ..
- ప్రతి ఏటా సరైన సమయంలో రుణాలు చెల్లిస్తున్న అక్కచెల్లెమ్మలకు ఏ మాత్రం వడ్డీ భారం లేకుండా ప్రభుత్వమే వేరుగా సున్నా వడ్డీ క్రింద చెల్లిస్తున్నందున గత ప్రభుత్వంలో నిర్వీర్యమైన పాదుపు సంఘాలు తిరిగి శ్రీయాశీలకంగా మారాయి. నిరర్థక అప్పులు (NPA) కూడా 18.36% నుండి 0.73 శాతానికి తగ్గాయి..
- గత ప్రభుత్వంలో “సి” మరియు “డి” గ్రేడ్ లోకి దిగిపోయిన సంఘాలు, జగనన్న ప్రభుత్వం లందించిన సహకారంతో తిరిగి “ఏ” గ్రేడ్ లోకి చేరాయి...

6

కార్పొరేట్ సంస్థలు, బ్యాంకులతో అనుసంధానం చేసి జగనన్న ప్రభుత్వం లందించిన సహకారంతో ఇప్పటి వరకు 3,05,754 మంది అక్కచెల్లెమ్మలు కిరాణా దుకాణాలు, ఆవులు, గేదెలు, గొర్రెలు, మేకల పెంపకం చేపట్టి నెలకు రూ. 7,000 నుండి రూ. 10,000ల వరకు అదనపు ఆదాయం పొందుతున్నారు.. అమూలీ తో ఒప్పందం కారణంగా మార్కెట్లో పోటీ పెరిగి రీటర్ పాలపై రూ. 5 నుండి రూ. 15 వరకు అదనపు ఆదాయం...

శ్రీ పొత్త సత్యనారాయణ, పురపాలక, పట్టణాభివృద్ధి శాఖా మంత్రి

వైఎస్సార్ ఆసరా - పాదుపు సంఘాల అక్కచెల్లెమ్మలకు భాగస్వామి

శ్రీ విద్యరెడ్డి రామచంద్రారెడ్డి, పంచాయితీరాజ్, గ్రామీణాభివృద్ధి శాఖా మంత్రి

గమనిక: “వైఎస్సార్ ఆసరా” రెండవ విడత అర్థిక సాయం జమ చేసే కార్యక్రమాన్ని రాష్ట్ర ముఖ్యమంత్రి శ్రీ వైఎస్. జగన్ మోహన్ రెడ్డి గారు అక్టోబర్ 7, 2021 నాడు ఉదయం 11 గంటలకు ప్రకాశం జిల్లా, ఒంగోలులో లాంఛనంగా ప్రారంభించారు. ఈ కార్యక్రమాన్ని అన్ని ప్రభుత్వ మ్యూనిసిపాలిటీల భారత్ గ్రేడ్ లో దీక్షించుచున్న...

విజయవాడలో..

నంద్యాలలో..

తిరువూరులో..

ఎటపాకలో..

ముప్పాళ్ళలో..

వేమగిరిలో..

విశాఖలో..

రైతుల హంతకుడిని శిక్షించాలి

ఉత్తరప్రదేశ్‌లోని రైతుల హత్యకు కారణమైన కేంద్ర మంత్రి
అజయ్ మిశ్రా కుమారుడిని శిక్షించాలని, మంత్రిని బర్తరఫ్
చేయాలని డిమాండ్ చేస్తూ రాష్ట్ర వ్యాప్తంగా ఐదవ
ఆధ్వర్యంలో మహిళలు వివిధ రూపాల్లో నిరసనలు తెలిపారు.
రైతుల మృతికి నివాళి అర్పించారు.

చించినాడలో..

చైతన్య మాసవి

విద్యా రాష్ట్ర కార్యాలయం
31-5-6, ప్రకాశరావు వీధి,
మారుతీ నగర్, చుట్టుగుంట వద్ద,
విజయవాడ-4, ఆంధ్రప్రదేశ్,
ఫోన్ : 94900 98620

మనసు ఫౌండేషన్
పుస్తకాల పరిశీలనాపట్టిక

పుస్తకం సంఖ్య	Cmb 1A 206
పుస్తకం పేరు	చైతన్యవాహిని
తారీఖు	21-8-2023
మొదట అట్ట	yes
వెనుక అట్ట	yes
మొత్తం పేజీలు	41
పెద్ద నైజా పేజీలు	No
ఖాళీ పేజీలు	NO
లేని పేజీలు	NO
తయారు చేసినది	maunika
పేజీలు విడదీసినది	maunika
స్కాన్ చేసినది	Sandhya
పరీక్ష చేసినది	RAMYA
పేజీలు పరిశీలించినది	
లైండింగు చేసినది	
ప్యాకింగు చేసినది	
స్కాన్ చేయబడినది	
తప్పులు	NO
పరిస్థితి	good